

புதிய கலாச்சாரம்

மார்ச் - 2011
ம.க.இ.க. மாத இதழ்
ரூ. 10.00

கோத்ரா தீர்ப்பு :

ஆர்.எஸ்.எஸ்
கொலைச்சதிக்கு
வக்காலத்து !

அப்பாவி
முஸ்லீம்களுக்கு தூக்கு !!

“பிரசாத லட்டு கூட அவா தான் பிடிக்கணும்!” தி.மு.க. அரசின் சமூக நீதி!!

அனைத்துச் சாதியினரும் அர்ச்சகராகலாம் என்ற தி.மு.க. அரசின் கண்துடைப்புச் சட்டத்தை நம்பி, அர்ச்சகர்பயிற்சிப் பள்ளியில் ஒன்றரை ஆண்டுகாலம் பயிற்சி பெற்றும் அரசால் பணி அமர்த்தப்படாத 207 மாணவர்களின் நிலைமை வெறும் வேலைவாய்ப்பு சம்பந்தப்பட்டது மட்டுமல்ல, தமிழினத்தின் சுயமரியாதையோடு தொடர்புடையது. பார்ப்பன ஆகம் விதிகளின் படி பார்ப்பனரல்லாதவர்கள் கருவறைக்குள் நுழைந்து சாமி சிலையைத் தொட்டால் அவர்ஜி வந்து ஆண்டவன் செத்து

விடுவான் என்று வன்மமாக அவர்களின் வேலைவாய்ப்பு மற்றும் மத உரிமையையும் மறுத்துள்ளது கச்சம் கட்டிய பார்ப்பனர்க்கும் பனும், அதையே வழி மொழியும் உச்சநீதி மன்ற அலம்பலும்.

சரி, ஆண்டவன் கருவறைக்குள் தான் கால் வைக்க முடியவில்லை, அடுப்படியிலாவது கை வைக்கலாம் என்றால் அதற்கும் பார்ப்பனரல்லாதோருக்கு அனுமதியில்லை என்று தி.மு.க. அரசின் இந்து அறநிலையத்துறை திட்டவட்டமாக அறிவித்து விட்டது.

திருவண்ணாமலை அருணாசலேஸ்வரர் திருக்கோயிலுக்கு 10 வகையான பணியிடங்களுக்கு இந்து மதத்தைச் சார்ந்த தகுதியான நபர்களிடமிருந்து விண்ணப்பங்களை வரவேற்பதாய் அறிவித்துள்ள அரசு, திருமஞ்சளம், நிவேத்தியம், சுயம்பசி அதாவது சிலையை திருமுழுக்கு (அபிஷேகம்) மற்றும் கோயில் பிரசாதம் தயாரிப்பதற்கான இந்த மூன்று வேலைகளுக்கும் பிராமணர்கள் அதாவது பார்ப்பனர்கள் மட்டுமே விண்ணப்பிக்க வேண்டும் என்று நிபந்தனை விதித்திருக்கிறது. இது தான் ஆரிய சூழ்ச்சிக்கு எதிராக அறிக்கை விடும் கருணாநிதி ஆட்சியின் யோக்கியதை!

திருவண்ணாமலையில் உணவுத்துறை அமைச்சர் எ.வ. வேலு இல்லத்திருமண விழாவில், தன்னை “வள்ளுவரோடும், தொல்காப்பியரோடும் ஒப்பிட்டு துன்புறுத்தாதீர்கள். வேண்டுமானால் பெரியாரின் தொண்டனாகவும், ஆதி திராவிடர்களுக்கு பணி செய்பவனாகவும் பாராட்டிக் கொள்ளுங்கள்” என்று பேசியதை நம்பி, நாம் திருவண்ணாமலை கோயிலின் மடப்பள்ளியைத் திறந்து பார்த்தால் அங்கே சூத்திரனும் ஆதி திராவிடனும் நுழைந்து பார்ப்பன பிரசாதத்தின் புனிதம் கெட்டு விடாத வண்ணம் கரண்டியெந்தி காவலுக்கு நிற்கிறார் கருணாநிதி.

ஸ்பெக்ட்ரம் ஊழலின் கருவறைக்குள்ளேயே நுழைந்து தீபாராதனை காட்டும் அளவுக்கு ஊழலில் சமூகநீதியை வென்றெடுத்து விட்ட கருணாநிதியின் ‘அனைத்துச் சாதியினரும் அடிக்கலாம் கொள்ளை’யைப் பார்த்து, தர்மகர்த்தாக்கள் டாடாவும், பிரிவாடும் வேண்டுமானால் கருணாநிதிக்கு உடன்பிறப்பு கடிதம் எழுதலாம். ஒரு பிரசாதம் செய்யும் உரிமை கூட உனக்கு கிடையாது என்று சாதி ரீதியாக இழிவுபடுத்தும் பார்ப்பனியத்திற்கு எதிரான போராட்டத்தை மாண்புள்ள மனிதனிடமிருந்து தான் நாம் எதிர்பார்க்க முடியும்.

அந்த வகையில் அரசு அறிவிப்புக்கு எதிராக, அர்ச்சகர்பயிற்சி பெற்ற மாணவர் சங்கத்தின் தலைவர் திரு. அரங்கநாதன் சென்னை உயர்நீதி மன்றத்தில் மேற்கண்ட மூன்று பணியிடங்களுக்கு பார்ப்பனர்கள் மட்டுமே விண்ணப்பிக்க முடியும் என்று அறிவிப்பு சாதி வேற்றுமையை தூண்டுவதாகவும், ஆலயத் தீண்டாமையைக் கடைபிடிப்பதாகவும், அரசியலமைப்புச் சட்டம்

தொடர்ச்சி 35-ஆம் பக்கம்

அருள்மிகு அருணாசலேஸ்வரர் திருக்கோயில், திருவண்ணாமலை
த.க.அண்: 9542010/அ.பி.அண்: 6.1.2011

வேலைவாய்ப்பு அறிவிப்பு

திருவண்ணாமலை மடம், திருவண்ணாமலை மடம், ஆதாரி அருணாசலேஸ்வரர் திருக்கோயில் திருக்கோயில் பணியிடங்களுக்கு தகுதியானவர்களை பணியிடம் செய் திட்டு மதத்தை சார்ந்த தகுதி வாய்ந்த நபர்களை நியமிக்க நித்தமனைக்கு மட்டுமே விண்ணப்பிக்க 20.1.2011 அன்று 5.45 பணிகளில் வாழ்க்கைப்பெற்ற விண்ணப்பிடிவல், விண்ணப்பம் மற்றும் நித்தமனைத் திருக்கோயில் அனுமதிப்படி அனுமதி 10.1.2011 முதல் 15.1.2011 முதல் பெறக்கொள்ளலாம். இந்த விண்ணப்பிட்டு மட்டுமே விண்ணப்பிக்க வேண்டும்.

வ. எண்.	பணியிடம் விவரம்	எண்ணிக்கை	கவனித்த தகுதிகள் மற்றும் தேர்வு விதிகள்	பணியிடம்
1.	நடவளர்	1	எல்.எல்.பி.டி. தேர்ச்சி தகுதி மற்றும் ஆங்கிலம் தட்டக் தேர்ச்சி பெற்றவரை தேர்ச்சி 5 வாரியம் மதிப்பீடு மூலமாக சார்ந்து	5200-15900 G.P.2000
2.	கணவர்	2	எட்டாம் வகுப்பு தேர்ச்சி	4100-10000 G.P.1400
3.	மாதிரி	5	எட்டாம் வகுப்பு தேர்ச்சி	2500-7800 G.P.550
4.	திருமஞ்சளம்	1	எட்டாம் வகுப்பு தேர்ச்சி அறிக்கை திருவண்ணாமலை மடம் மதிப்பீடு மூலமாக ஆலயம் பரிசீலனை சார்ந்து	2800-8400 G.P.600
5.	நிவேத்தியம்	2	எட்டாம் வகுப்பு தேர்ச்சி திருக்கோயில் நிவேத்தியம் பிரசாதம் தயாரிப்பதில் ஓர் அனுமதி	2800-8400 G.P.600
6.	சுயம்பசி	1	எல்.எல்.பி.டி. தேர்ச்சி திருக்கோயில் பிரசாதம் தயாரிப்பதில் 5 ஆண்டுகள் ஓர் அனுமதி	2800-8400 G.P.600
7.	சுயம்பசி	1	எல்.எல்.பி.டி. தேர்ச்சி ஓ.சி. வர்த்தியம் இயக்குதலில் ஓர் அனுமதி	2800-8400 G.P.600
8.	சுயம்பசி	1	எல்.எல்.பி.டி. தேர்ச்சி அருணாசலேஸ்வரர் திருக்கோயில் நிவேத்தியம் பிரசாதம் தயாரிப்பதில் ஓர் அனுமதி	5200-15900 G.P.2000
9.	மாதிரி, நடவளர்	1	எட்டாம் வகுப்பு தேர்ச்சி திருக்கோயில் நிவேத்தியம் பிரசாதம் தயாரிப்பதில் ஓர் அனுமதி	2500-7800
10.	மாதிரி	1	எட்டாம் வகுப்பு தேர்ச்சி திருக்கோயில் நிவேத்தியம் பிரசாதம் தயாரிப்பதில் ஓர் அனுமதி	G.P.550

ம. திருமணம்: எல்.எல்.பி.டி. தேர்ச்சி தகுதி மற்றும் ஆங்கிலம் தட்டக் தேர்ச்சி பெற்றவரை தேர்ச்சி 5 வாரியம் மதிப்பீடு மூலமாக சார்ந்து

ம. திருமணம்: எல்.எல்.பி.டி. தேர்ச்சி தகுதி மற்றும் ஆங்கிலம் தட்டக் தேர்ச்சி பெற்றவரை தேர்ச்சி 5 வாரியம் மதிப்பீடு மூலமாக சார்ந்து

ம. திருமணம்: எல்.எல்.பி.டி. தேர்ச்சி தகுதி மற்றும் ஆங்கிலம் தட்டக் தேர்ச்சி பெற்றவரை தேர்ச்சி 5 வாரியம் மதிப்பீடு மூலமாக சார்ந்து

கோவிலின் மூன்று வேலைகளுக்கு பார்ப்பனர்கள் மட்டுமே விண்ணப்பிக்க வேண்டுமென... அரசு விளம்பரம்!

கலை இலக்கியம்
யாவும் மக்களுக்கே!

● புதிய கலாச்சாரம்

● மக்கள் கலை இலக்கியக்
கழக மாத இதழ்

● போர் : 28
● குரல் : 8-10
● ஜனவரி 2011 - மார்ச் 2011

உள்ளாடு: ரூ. 10.00
ஆண்டுச் சந்தா: ரூ. 150.00

வெளிநாடுகள்
(வான் அஞ்சலில்)
ஆண்டுச் சந்தா ரூ. 750.00

சந்தா, படைப்புகள் அனுப்பவும்
தகவல்களுக்கும்

இரா. சீனிவாசன்,
16, முல்லைநகர் வணிக வளாகம்,
2-வது நிழற்சாலை,
(15-ஆவது தெரு அருகில்),
அசோக் நகர்,
சென்னை - 600 083.

தொலைபேசி: 044-23718706
9941175876

மின் அஞ்சல் முகவரி:
pukatn@gmail.com.

அலுவலக நேரம்:
காலை 10 முதல் மாலை 5 மணி வரை.

அட்டை வடிவமைப்பு:
ஸ்பார்ட்டகஸ்

கோத்ரா தீர்ப்பு: ஆர்.எஸ்.எஸ்.இன் கொலைச்சதிக்கு வக்காலத்து! அப்பாவி மு லீம்களுக்கு தூக்கு!!

கோத்ரா வழக்கில், கரசேவகர்கள் பயணம் செய்த ரயில்பெட்டியை தீ வைத்துக் கொளுத்துவது என்று கோத்ரா நகரைச் சேர்ந்த முஸ்லீம்கள் முதல்நாளே சதித்திட்டம் தீட்டி, மறுநாள் அதனை நிறைவேற்றியிருக்கின்றனர்" என்று கூறி 11 பேருக்கு மரண தண்டனையும், 20 பேருக்கு ஆயுள் தண்டனையும் விதித்திருக்கிறது குஜராத் சிறப்பு நீதிமன்றம். எனினும் குற்றம் சாட்டப்பட்ட 94 பேரில் 63 பேருக்கு எதிரான சாட்சியங்கள் இல்லை என்பதால், அவர்களை விடுதலையும் செய்திருக்கிறது.

கோத்ரா ரயில் பெட்டி எரிப்பு என்பது முஸ்லீம்களால் முன்கூட்டியே திட்டமிட்டு நடத்தப்பட்ட சதி என்ற தங்களது கூற்றை இந்தத் தீர்ப்பு நிரூபித்து விட்டதாகவும், மதச்சார்பின்மை பேசுவோர் முகத்தில் கரி பூசப்பட்டு விட்டதாகவும் கூறி எக்காள மிடுகிறது பாரதிய ஜனதாக்கட்சி. விபத்தா, தீ வைப்பா என்று தெரிவதற்கு முன்னாலேயே, அதனை 'ஐ.எஸ்.ஐ சதி' என்று பிரகடனம் செய்தார் அன்று மத்திய உள்நுறை அமைச்சராக இருந்த அத்வானி. "வினை ஒன்று நடந்தால் அதற்கு எதிர்வினை வரத் தான் செய்யும் என்று கூறி, குஜராத் முஸ்லீம்களுக்கு எதிராக பார்ப்பன பாசிஸ்டுகள் நடத்திய இனப் படுகொலையை நியாயப்படுத்தினார் மோடி.

"கோத்ரா ரயில்பெட்டி எரிப்பு என்பது இந்துக்களுக்கு எதிராக முஸ்லீம்கள் திட்டமிட்டு நடத்திய படுகொலை - அதன்பின் குஜராத் முழுதும் நடைபெற்ற முஸ்லீம்களுக்கு எதிரான படுகொலையோ, கோபம் கொண்ட இந்துக்களின் திட்டமிடப்படாத எதிர்வினை" - இதுதான் குஜராத் படுகொலையை நியாயப்படுத்துவதற்கு சங்கபரி வாரத்தினர் முன்வைத்து வரும் வாதம். தற்போது வந்துள்ள தீர்ப்பு ஆர்.எஸ்.எஸ்-இன் வாதத்தைத்தான் வழிமொழிகிறது.

கோத்ராவைத் தொடர்ந்து குஜராத் முழுதும் பார்ப்பன பாசிச குண்டர்கள் நடத்திய முஸ்லீம்களுக்கு எதிரான தாக்குதல்கள், படுகொலைகளுக்குப் பயன்படுத்தப்பட்ட கொலைக்கருவிகள், திரட்டப்பட்டிருந்த கொலைப்படைகள், உடல்களும் தடயங்களும் திட்டமிட்டே அழிக்கப்பட்டது, முஸ்லீம்களின் வீடுகளும், தொழில் களும், குடியிருப்புகளும் ஆக்கிரமிக்கப்பட்டு அவர்கள் அகதிகளாக வெளியேற்றப்பட்ட முறை, இவை அனைத்தும் போலீசு மற்றும் அதிகார வர்க்கத்தின் ஆதரவோடு நிறைவேற்றப்பட்டது.. போன்றவற்றை அவதானித்த பிறகுதான் பல்வேறு ஊடகவியலாளர்களும், சிவில் உரிமை அமைப்பினரும், ஜனநாயக சக்திகளும் குஜராத்நிலை நடைபெற்றது கோத்ரா சம்பவத்தின் விளைவாகத் திடீரென்று வெளிப்பட்ட எதிர்வினை அல்ல, மாறாக, அது வெகு நீண்ட காலமாக திட்டமிட்டு அரங்கேற்றப்பட்ட முஸ்லீம்களுக்கு எதிரான இன அழிப்பு நடவடிக்கை என்ற முடிவுக்கு வந்தனர்.

பின்னர் தெகல்கா நிருபர் ஆஷிஷ் கேதான் நடத்திய புலனாய்வு, சங்கபரிவாரத்தின் தலைவர்கள் முதல் கீழ்மட்ட தொண்டர்கள் வரை இந்த இனப்படுகொலை நடவடிக்கையில் எப்படி திட்டமிட்டு இயங்கியிருக்கின்றனர் என்பதை அவர்கள் வாயாலேயே வீடியோ வாக்குமூலமாக வரவழைத்தது. ஆகவே, கோத்ரா சம்பவம் என்பது குஜராத் முழுதும் சங்கபரிவாரத்தினர் நடத்த திட்டமிட்டிருந்த இனப்படுகொலைக்குத் தேவைப்பட்ட முகாந்திரம் மட்டுமே; கோத்ரா என்பது குஜராத் என்ற வெடிமருந்துக் கிடங்கைப் பற்ற வைப்பதற்குப் பயன்பட்ட திரி மட்டுமே என்பது நிரூபணமானது.

தன்னுடைய நோக்கத்தை நிறைவேற்றிக் கொள்வதற்காக எத்தகைய கொடிய பயங்கரவாத செயல்களைச் செய்வதிலும் தேர்ந்த கிரிமினல்களே இந்து பாசிஸ்டுகள் என்பதற்கு வரலாறு முழுவதும் பல ஆதாரங்கள் உண்டு. அசீமானந்தாவின் வாக்குமூலம் இதற்கு சமீபத்திய சான்று. சங்கபரிவாரத்தின் உறுப்பினராயினும், பாஜக அமைச்சராயினும் அவர்களைக் கொலையும் செய்யத் தயங்காதவர்களே பார்ப்பன பாசிஸ்டுகள் என்பதற்கு பிரக்யா சிங் தாசூரும் மோடியுமே சிறந்த எடுத்துக் காட்டுகள். ஆகவே, இனப்படுகொலை என்ற தங்களது திட்டத்தை நிறைவேற்றிக் கொள்வதற்கு இந்து பாசிஸ்டுகள் திட்டமிட்டு அரங்கேற்றிய சதியாகத்தான் கோத்ரா தீவைப்பு

இருக்கமுடியும். இந்த ஊகம் அடிப்படை யற்றதல்ல. கோத்ரா முஸ்லிம்கள் மீதான குற்றச்சாட்டுதான் அடிப்படை யற்றது.

தற்போதைய கோத்ரா வழக்கு விசாரணையின் யோக்கியதையே அதனை நிரூபிக்கிறது. குஜராத் இனப்படுகொலை தொடர்பான பல வழக்குகளில் இனப்படுகொலையை முன் நின்று நடத்திய மோடியும், குஜராத் போலீசும் நடத்திய மோசடிகள் மறைக்க முடியாத வண்ணம் அம்பலமாயின. தீஸ்தா சேதல்வாத் போன்றோரின் பெருமுயற்சியின் விளைவாக, குஜராத் படுகொலை தொடர்பான பல வழக்குகளில் மறு விசாரணைக்கு உச்ச நீதிமன்றம் உத்தரவிட்டது. குஜராத் போலீசின் பொறுப்பில் இருந்த 9 முக்கிய குற்ற வழக்குகளின் விசாரணைகள், சிறப்புப் புலனாய்வுக் குழுவுக்கு மாற்றப்பட்டன.

26, மார்ச், 2008-இல் உச்ச நீதிமன்றத்தால் நியமிக்கப்பட்ட இந்த சிறப்புப் புலனாய்வுக் குழுவின் தலைவராக முன்னாள் சிபிஐ இயக்குநர் இராகவன் நியமிக்கப்பட்டார். இந்தக் குழுவின் மற்ற மூன்று உறுப்பினர்களும் குஜராத் போலீசு ஐ.ஜிக்கள் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. புலன் விசாரணைக்குத் தேவையான அதிகாரிகளையும் இந்தக் குழு குஜராத் தலைநகரில் இருந்து கொண்டு வந்தது.

கோத்ரா வழக்கில் ஏற்கெனவே குஜராத் போலீசு நடத்தியிருந்த புலன் விசாரணையையும், போலீசு தரப்பு சாட்சிகளையும் தாங்கள் முற்றிலுமாக பரிசீலித்து பார்த்து விட்டதாகவும், குஜராத் போலீசின் விசாரணை சரியான பாதையில்தான் அமைந்திருக்கிறது என்பதால், தாங்கள் அதனை அப்படியே ஏற்றுக் கொள்வதாகவும் சிறப்புப் புலனாய்வுக் குழுவின் தலைவர் இராகவன் பிப்ரவரி 2009-இல் உச்ச நீதிமன்றத்திடம் தெரி

வித்தார். இவர்கள் 'முற்றிலுமாகப் பரிசீலித்து சான்றிதழ் அளித்த' குற்றவாளிகள் 94 பேரில் 63 பேரை நிரபராதிகள் என்று கூறி விடுதலை செய்திருக்கிறது சிறப்பு நீதிமன்றம்.

இது சிறப்புப் புலனாய்வுக் குழு மோடி அரசுடன் சேர்ந்து அரங்கேற்றியிருக்கும் கூட்டுக்களவாணித்தனம்தான் என்பதற்கான ஆதாரங்களை தெகல்கா நிருபர் ஆஷிஷ் கேதான் அடுக்கடுக்காக முன்வைக்கிறார். இந்த சதியின் முதன்மைக் குற்றவாளியாக போலீசால் சித்தரிக்கப்பட்ட மவுல்வி உமர்ஜியை நீதிமன்றம் விடுவித்துவிட்டது. இது முன்கூட்டி திட்டமிடப்பட்ட சதி என்ற தீர்ப்பு, பெட்ரோல் பங்க் ஊழியர்கள் இருவரின் சாட்சியத்தை சார்ந்து இருக்கிறது. அந்த இரு சாட்சிகளும் 'துணை போலீசு சூப்பிரெண்டு நோயல் பார்மர், தங்களுக்குதலா 50,000 கொடுத்து பொய் சாட்சி சொல்லச் சொன்னதாகவும் அந்த அடிப்படையில் தாங்கள் பொய் சாட்சி கூறியதாகவும் தெகல்கா நிருபரிடம் 2007 இல் வீடியோ வாக்குமூலம் கொடுத்துள்ளனர்.

இந்த வீடியோவும், தெகல்கா நிருபர் கேதான் கோத்ரா வழக்கின் மற்ற சில சாட்சிகள் பற்றி அளித்த வாக்குமூலமும், வீடியோ பதிவுகளும் சிறப்புப் புலனாய்வுக் குழுவால் திட்டமிட்டே வழக்கிலிருந்து நீக்கப்பட்டிருக்கின்றன. லஞ்சம் கொடுத்து பொய் சாட்சி கூறச் சொன்னதற்காக, குற்றவாளிகள் பட்டியலில் இடம்பெற்றிருக்க வேண்டிய நோயல் பார்மர் எனும் போலீசு அதிகாரியை, கோத்ரா வழக்கின் விசாரணை அதிகாரியாக சேர்த்துக் கொண்டு, இதற்கு கடுமையான எதிர்ப்பு எழவே, பின்வாங்கியது சிறப்புப் புலனாய்வுக் குழு.

ரயில் பெட்டிகளை இணைக்கும் வெஸ்டிப்பூலைக் கிழித்து உள்ளே நுழைந்து பெட்ரோல் ஊற்றித் தீவைத்த

னர் என்ற குற்றச்சாட்டு கூட சந்தேகத்துக் கிடமின்றி நிரூபிக்கப்படவில்லை என்பதுடன், வெஸ்டிப்பூல் கிழிக்கப்படவில்லை என்று கூறிய தடய அறிவியல் அறிக்கை ரத்து செய்யப்பட்டு, மோசடியாக இரண்டாவது அறிக்கை தயாரிக்கப்பட்டிருப்பதையும் தெகல்கா நிருபர் ஆதாரத்துடன் சுட்டிக் காட்டுகிறார்.

கோத்ரா தொடர்பாக நியமிக்கப்பட்ட பானர்ஜி குழுவின் அறிக்கை, 'பெட்டி வெளியிலிருந்து கொளுத்தப்படவில்லை' என்பதை ஆணித்தரமாக நிறுவியிருக்கிறது. ஆனால், குஜராத் உயர்நீதிமன்றத்தில் தடை உத்தரவு பெற்று இந்த அறிக்கையை முடக்கியுள்ளது மோடி கும்பல். அரசியல் ரீதியிலும் சரி, ஒரு கிரிமினல் குற்ற வழக்கு என்ற முறையிலும் சரி, கோத்ரா ரயில் பெட்டி எரிப்பு என்பது, இந்து பாசிஸ்டுகள் அரங்கேற்றிய சதித்திட்டம் என்பதற்கான ஆதாரங்களே மிகுந்திருக்கின்றன.

ஆனால் குஜராத் படுகொலை குறித்து மோடியிடம் விசாரணை நடத்திய சிறப்புப் புலனாய்வுக் குழு, இப்படுகொலையில் மோடியை குற்றம் சாட்டுவதற்கு போதிய ஆதாரங்கள் இல்லை யென்று கூறியிருக்கிறது அதே நேரத்தில், கோத்ரா வழக்கில் மீதமுள்ள 20 பேருக்கும் தூக்கு தண்டனை வழங்க வேண்டும் என மேல்முறையீடு செய்யப்போவதாகவும் தெரிவித்திருக்கிறது. கோத்ரா எரிப்புதான் 'ஆதிமுதல் சதி' என்று சட்டப்படி நிறுவாதவன் மூலம்தான் நரோதா பாட்டியா, பெஸ்ட் பேக்கரி உள்ளிட்ட மற்ற கொடூரமான இனப்படுகொலைகள் அனைத்தையும் இந்துக்களின் தவிர்க்கவியலாத எதிர்வினையாகக் காட்டமுடியும்.

ஸ்டேன்ஸ் பாதிரியாரும் அவரது குழந்தைகளும் எரித்துக் கொல்லப்பட்ட வழக்கில் குற்றவாளிகளின் தூக்குதண்டனையை ரத்து செய்த உச்சநீதிமன்ற நீதிபதிகள், "என்ன இருந்தாலும், இது கட்டாய மதமாற்றத்துக்கான எதிர்வினை என்பதைக் கணக்கில் கொள்ளவேண்டும்" என்று குறிப்பிட்டது நினைவிருக்கிறதா, "2002 குஜராத் படுகொலை என்பது ஒரு எதிர்வினை என்பதைப் புரிந்து கொள்ளுங்கள்" என்றுதானே மோடியும் வலியுறுத்தி வருகிறார். சிறப்புப் புலனாய்வுக் குழு, மத்திய காங்கிரசு அரசு, நீதித்துறை ஆகிய அனைவரும் மோடி காட்டும் திசையில் தான் செல்கின்றனர் என்று இதனைக் கூறலாமா, அல்லது இந்து மனச்சாட்சிகளிடையே நிலவும் தற்செயலான ஒற்றுமைதான் இது என்று புரிந்து கொள்ளவேண்டுமா?

ஸ்டேன்ஸ் பாதிரியார் எரித்துக் கொல்லப்பட்ட வழக்கில் குற்றவாளிகளின் தூக்குதண்டனையை ரத்து செய்த உச்சநீதிமன்ற நீதிபதிகள், "என்ன இருந்தாலும், இது கட்டாய மதமாற்றத்துக்கான எதிர்வினை என்பதைக் கணக்கில் கொள்ளவேண்டும்" என்று குறிப்பிட்டது நினைவிருக்கிறதா, "2002 குஜராத் படுகொலை என்பது ஒரு எதிர்வினை என்பதைப் புரிந்து கொள்ளுங்கள்" என்றுதானே மோடியும் வலியுறுத்தி வருகிறார்.

நீரா ராடியாவின் உரையாடற் பதிவுகள் இந்திய அரசியல் அரங்கில் காலம் காலமாக நிலவி வந்த தரகுத்தனத்தின் ஒரு குறுக்கு வெட்டுத் தோற்றத்தை அம்பலப்படுத்தியது என்றால், இன்னொரு பக்கம் முதலாளித்துவ ஊடகங்களின் உண்மையான மறுபக்கத்தையும் வெளிச்சமிட்டுக் காட்டியது. பன்னாட்டுக் கம்பெனிகள் மற்றும் தரகு முதலாளிகளுக்குச் சாதகமாய் அரசு இயந்திரத்தின் அச்சினைச் சுழற்றும் தரகு வேலை பார்த்து வந்த நீரா ராடியாவுடன் பர்க்கா தத், வீர் சங்வி போன்ற பத்திரிகையாளர்கள் நடத்திய பேச்சுக்களின் விவரங்கள் வெளியாகியுள்ளது.

ஜனநாயகத்தைக் காக்கும் காவல்நாய் என்பது போலச் சித்தரிக்கப்பட்ட முதலாளித்துவ ஊடகங்கள், எதார்த்தத்தில் டாடா அம்பானிகளின் பங்களா நாய்களாக இருந்துள்ளது, இந்த ஜனநாயக அமைப்பை நம்பியவர்களுக்கு ஒரு பேரதிர்ச்சியை ஏற்படுத்தியுள்ளது.

பத்திரிகையாளர்கள் என்றவுடன் உங்கள் நினைவுக்கு எப்படியானதொரு சித்திரம் தோன்றுகிறது? ஒல்லியான உருவம் ஒன்றில் ஒட்டிக் கொண்டிருக்கும் அழுக்கான பைஜாமா, லேசாகக் குழி விழுந்த கண்கள், ஒட்டிய கன்னங்கள், கனமான கண்ணாடி, அதற்குள் சிவந்த கூர்மையான கண்கள். இவரது ஆளுமை பற்றிய பிம்பமாக, அதிகாரத்தையும் முறைகேடுகளையும் எப்போதும் எதிர்த்துக் கொண்டிருப்பது, மக்களுக்கு உண்மைகளைக் கொண்டு சேர்க்க வேண்டும் என்கிற முனைப்பில் உயிரையே கூடத் துச்சமாக மதிப்பது, நேர்மை... இத்தயாதி இத்தயாதி.. என்றால், நீங்கள் இன்னமும் எண்பதுகளில் வெளியான தமிழ் சினிமாக்களின் தாக்கத்திலிருந்து விடுபடாதவர் என்று பொருளாகின்றது.

இறக்குமதி செய்யப்பட்ட காரில், பளீரென்ற மேக்கப்பில், டிசைனர் உடைகளோடும் நுனிய நாக்கில் புரளும் ஆங்கிலத்தோடும், ஒரு சினிமா நடிகருக்கு ஒப்பான தோற்றம் தான் இன்றைய நவீன பத்திரிகையாளர்களின் தோற்றம்! பண்பில் ஏற்பட்ட மாற்றம் தான் தோற்றத்தில் பிரதிபலிக்கிறது. மிகவும் சகஜமாக அதிகார வர்க்கத்தினரிடையேயும், அரசியல் மட்டத்திலும் கிடைக்கும் தொடர்புகள் அவர்களுக்குத் தரக்களாக ஆகும் வாய்ப்பை எளிதாக்குகிறது. இந்திய அளவிலான பத்திரிகையாளர்கள் இந்திய அளவில் தரகு வேலை செய்கிறார்கள் என்றால், மாநில

நீரா ராடியா:

அம்பலமான மாமா பத்திரிகையாளர்கள்!

அளவிலான பத்திரிகைகளின் நிருபர்கள் மாநில அளவிலும், மாவட்ட அளவிலான நிருபர்கள் மாவட்ட அளவிலும் இதே வேலையை வெவ்வேறு அளவுகளில் வெவ்வேறு விதமாக செயல்படுத்தியே வருகின்றனர்.

தமிழகத் தேர்தல் சமயங்களில் போயஸ் கார்டனை விட்டு ஒரு மர்மப் புன்னகையோடு வெளியேறும் துக்களச் சோவை தவறாமல் தமிழ்ச் செய்தி ஊடகங்களில் பார்த்திருக்கிறோம். சுயேச்சையாய் செய்திகளை அளிக்கும் கடமை உள்ள ஒரு பத்திரிகையாளருக்கு அரசியல் அணிச் சேர்க்கைகளுக்காக தரகு வேலை செய்ய வேண்டிய அவசியம் என்ன? என்ற கேள்வி இதுவரை எழுந்ததில்லை. இலங்கை - இந்தியா இடையே இந்து பத்திரிகையின் என்.ராம் செய்து வரும் தரகு வேலைகளும், இலங்கை இனவெறி பாசில்டுகளுக்கு ஆதரவாக இங்கே அவர் செய்து வரும் எத்து வேலைகளும் எவரும் அறியாத இரகசியங்கள் அல்ல.

தற்போது வெளியாகியிருக்கும் நீரா ராடியாவின் பதிவு செய்யப்பட்ட உரையாடல்களைத் தொடர்ந்து, ஏதோ பர்க்கா தத்தும் வீர் சங்வியும் மட்டும் தான் தரங்கெட்டுப் போய் விட்டதைப் போன்றும், 'நாங்களெல்லாம் யோக்கிய சிகாமணிகள்' என்பது போலவும் மற்ற முதலாளித்துவப் பத்திரிகைகள் நடக்கின்றன. இல்லாத புனிதம் கெட்டுப் போய்விட்டதைப் போல் அலறிக்கொள்கின்றன. உரையாடற் பதிவுகள்

முழுமையாகக் கைக்குக் கிடைக்கும் வரையில் பொறுமையாக இருந்து விட்டு, தாம் சம்பந்தப்பட்ட விவரங்கள் வெளியாகவில்லை என்பதை உறுதி செய்து விட்டு இப்போது பர்க்கா தத்தையும் வீர் சங்வியையும் மட்டும் காவு கொடுத்து விட்டு மற்றவர்கள் தப்பிக்க முடியுமா என்று பார்க்கிறார்கள்.

கவர் வாங்கிக் கொண்டு 'கவர்' ஸ்டோரிகள் எழுதுவது முதலாளித்துவப் பத்திரிகைகளுக்கு ஒன்றும் புதிய விவகாரம் இல்லையென்றாலும், நேரடியாக 'இன்னதற்கு இன்ன ரேட்' என்று நிர்ணயித்துக் கொண்டு மக்கள் தம் மேல் வைத்திருக்கும் நம்பிக்கையைக் கூறு போட்டு விற்கும் போக்கு சமீப ஆண்டுகளில் பரவலாகி வருகின்றது.

தற்போது கார்க்கில் போரில் உயிர் நீத்த வீரர்களின் குடும்பங்களுக்கு வீடுகள் ஒதுக்கீடு செய்வதில் (ஆதர்ஷ் ஊழல்) முறைகேடுகள் செய்து அம்பலமாகி ஊரே காறித்துப்பிக் கொண்டிருக்கும் மகாராஷ்டிர (முன்னாள்) முதல்வர் அசோக் ராவ் சவாண் பற்றி அம்மாநில சட்டமன்ற தேர்தல் சமயத்தில் 'ஆற்றல் மிக்க இளம் தலைவர்' என்று தலைப்பிட்டு லோகம்மத் எனும் மராட்டிய இதழ் லஞ்சம் வாங்கிக் கொண்டு செய்தி வெளியிட்டது. அது மட்டுமல்லாமல், அந்தக் காலகட்டத்தில் சவாண் பற்றி பல்வேறு சிறப்பிதழ்களையும் வெளியிட்டது. இவை எதுவும் விளம்பரம் என்று குறிக்கப்படாமல், செய்தியைப் போலவே வெளியிடப்பட்டது பின்னர் அம்பலமாகி நாறியது.

ஜனநாயகத்தைக் காக்கும் காவல் நாய் என்பது போலச் சித்தரிக்கப்பட்ட முதலாளித்துவ ஊடகங்கள், எதார்த்தத்தில் டாடா அம்பானிகளின் பங்களா நாய்களாக இருந்துள்ளது, இந்த ஜனநாயக அமைப்பை நம்பியவர்களுக்கு ஒரு பேரதிர்ச்சியை ஏற்படுத்தியுள்ளது.

அரிந்தம் செளத்ரி 'இதிலெல்லாம் என்னய்யா பிரச்சினையைக் கண்டுட்டீங்க?' என்கிறார். 'அமெரிக்கா இங்கிலாந்து போன்ற நாடுகளில் இப்படி பத்திரிகையாளர்கள் அரசியல் கட்சிகளுக்கு சார்பு நிலையெடுப்பதோ லையசன் (தரகு) வேலை பார்ப்பதோ ஒன்றும் புதிதில்லையே? இத்தனைக்கும் நம்மை விட அவர்களோ முன்னேறிய ஜனநாயக நாடு அல்லவா; நாம் மட்டும் ஏன் இன்னும் பழைய பஞ்சாங்கமாகவே இருக்க வேண்டும். இந்தியாவில் உள்ள பத்திரிகைகள் இனிமேல் தலையில் முக்காடு போட்டுக் கொண்டு அரசியல் கட்சிகளுக்கு சார்பு நிலையெடுக்கவோ தரகு வேலை பார்க்கவோ வேண்டாம் - அதை வெளிப்படையாக நேரடியாகவே செய்து விடலாம்' என்று தனது சண்டே இண்டியன் பத்திரிகையில் எழுதியுள்ளார்.

அரிந்தமின் அந்தக் கட்டுரையை ஒரு வேளை சோ ராமசாமி படித்திருந்தால் 'ஹெஹ் ஹெஹ் ஹே.. இவாள்ளாம் இப்பத்தான் எல்.கே.ஐ.க்கே வந்திருக்கா... நாமெல்லாம் பி.ஹெச்.டி.யே

முடிச்சுட்டோமே' என்று இந்து ராமைப் பார்த்து சொல்லியிருக்கக் கூடும்.

பத்திரிகைகளின் தரகுத்தனம் என்பது தனியே ஆதாரமில்லாமல் அந்தரத்தில் தொங்கும் அதிசய மாங்காய் அல்ல. 'முதலாளித்துவப்' பத்திரிகைகள் என்று நாம் சொல்வது அதன் இயங்கும் விதத்தை வைத்து மாத்திரமல்ல - அவைகள் அடிப்படையிலேயே முதலாளித்துவ குணம்சங்களைக் கொண்டுள்ளன. அவைகள் தாம் வெளியிடும் 'செய்தியை' ஒரு பண்டமாகக் கருதி உற்பத்தி செய்து சந்தையில் திணிப்பதோடு மட்டும் நிறுத்திக் கொள்வதில்லை. தம்மிடம் விலை போகக் கூடிய சரக்கு என்னவெல்லாம் உண்டோ அவையத்தனையும் பட்டியல் போட்டு விற்கத் தயங்குவதில்லை - நீதி, நேர்மை, நியாயம் என்று இவர்களின் அனைத்திற்கும் ஒரு விலை உண்டு.

Paid News விவகாரம் பற்றி பத்திரிகையாளர் பி.சாய்நாத் எழுதிய கட்டுரையை வைத்துக் கொண்டு பாராளுமன்றத்தில் சில நாட்கள் பஜனைகள் நடத்தி முடித்த பின், பிரஸ் கவுன்சில்

ஆப் இந்தியா அவ்விவகாரம் பற்றி விசாரிக்க சீனிவாச ரெட்டி மற்றும் பரஞ்சோய் குகா தலைமையில் இரு நபர் கமிட்டி ஒன்றை அமைத்தது. அக்கமிட்டியின் விசாரணைகளில், இந்தியாவின் மிகப் பெரிய ஊடக நிறுவனங்கள், நேரடியாக பங்குச்சந்தையின் பங்குகளை வாங்குவதும், அப்படிப் பங்குகள் பெற்ற நிறுவனங்களைப் பற்றிய விளம்பரங்களை 'செய்தி' போல வெளியிட்டு ஆதாயம் அடைந்திருப்பதும் அம்பலமானது.

பங்குச்சந்தையைக் கண்காணிப்பதற்கான அமைப்பான செபி, இப்படிப்பட்ட 'தனி ஒப்பந்தங்கள்' (private treaties) முறையை டைம்ஸ் ஆப் இந்தியா பத்திரிகையின் தாய் நிறுவனமான பென்ன் - கோல்மன் நிறுவனமே அறிமுகம் செய்தது என்றும், தற்போது பல்வேறு ஊடக நிறுவனங்களும் அவ்வாறான நடைமுறையைப் பின்பற்றுவதாகவும் உறுதி செய்தது. பங்குகளை வாங்குவதையும் விற்பதையும் சந்தையின் மனநிலையைப் பொறுத்தும் பங்கு வெளியிட்டுள்ள நிறுவனத்தின் மேல் சந்தையில் நிலவும் 'நல்லெண்ணத்தையும்' வைத்தும் அதில் முதலீடு செய்வதைப் பற்றி சாதாரண முதலீட்டாளர்கள் முடிவு செய்கிறார்கள் என்கிற நிலைமை, இப்படி சந்தையின் மனநிலையையும் பங்குகளை வெளியிட்டுள்ள நிறுவனங்களின் மேலான நல்லெண்ணத்தையும் பங்குகளை கைக்கூலியாகப் பெற்றுக் கொண்டு ஊடகங்கள் 'உற்பத்தி' செய்கின்றன.

2005ஆம் ஆண்டு விடியோகான், கைனடிக் போன்ற நிறுவனங்கள் கணக்கற்ற பங்குகளை டைம்ஸ் ஆப் இந்தியா பத்திரிகைக்கு கையூட்டாக அளித்து தமது நிறுவனங்களைப் பற்றி பென்ன் - கோல்மன் குழுமத்தைச் சேர்ந்த டைம்ஸ் ஆப் இந்தியா, டைம்ஸ் நெள, பிசினஸ் டைம்ஸ் போன்ற எல்லா பத்திரிகைகளிலும் 'நல்ல விதமாக' செய்தி வரும்படி பார்த்துக் கொண்டன. டைம்ஸ் ஆப் இந்தியா பத்திரிகை, தான் முதலீடு செய்திருந்த நிறுவனங்களைப் பற்றி அதன் தலையங்கங்களிலேயே எழுதத் துணிந்தது.

2007ஆம் ஆண்டு இறுதிவாக்கில், டைம்ஸ் குழுமம் மட்டுமே கிட்டத்தட்ட 140 நிறுவனங்களின் பங்குகளில் முதலீடு செய்து, தனியார் நிறுவன முதலீட்டாளர்களிலேயே முதலிடத்தைப் பிடித்தது. ஜூலை 2008-ஆம் ஆண்டு பத்திரிகையொன்றிற்கு பேட்டியளித்த பென்ன் - கோல்மன் நிறுவனத்தின் சிவக்

இந்த 'மக்கள்' பிரதிநிதிகளைத் தேர்தல்களில் தேற்றி விடுவது முதலாளித்துவப் பத்திரிகைகள்; அப்படி ஒருவரைத் தேற்றுவதும், வென்றபின் யாருக்கு எந்தப் பதவி என்பதைத் தீர்மானிப்பதும் முதலாளிகள் எனும் போது இவர்களின் விகலாசம் யாரிடம் இருக்கும்?

சோ, பர்காதத், வீர் சங்வி: பத்திரிகையாளர்கள் என்ற பெயரில் தரகு வேலை பார்க்கும் மோசடி கண்ணியவான்கள்!

குமார், அப்போதைய நிலவரத்தின் படி 'தனி ஒப்பந்தங்கள்' (Private treaties) மூலம் சுமார் 200 நிறுவனங்களில் பென் டட் - கோல்மன் முதலீடு செய்திருப்பதாகவும் அதன் அளவு 4000 கோடிகளாக இருக்கலாம் என்றும் வெளிப்படையாகவே தெரிவித்திருந்தார்.

பிரஸ் கௌன்சில் ஆப் இந்தியாவின் அந்த விசாரணை அறிக்கையில், இந்தப் போக்குகளுக்கு எதிராக சில பரிந்துரைகள் செய்யப்பட்டிருந்தது. பத்திரிகை நிறுவனங்கள் தாம் பங்குச்சந்தையில் செய்திருக்கும் முதலீடுகள் பற்றிய விபரங்களைப் பகிரங்கமாக வெளியிட வேண்டும் என்றும், விளம்பரமாக வரும் 'செய்திகளின்' கீழே அது விளம்பரம் தானென்று குறிக்க வேண்டும் என்பதையும் உள்ளிட்டு செய்திருந்த பரிந்துரைகளை, 12 பத்திரிகைகளைச் சேர்ந்த பிரதிநிதிகள் எதிர்த்து, இறுதியறிக்கையில் இந்த விபரங்கள் ஏதும் வராமல் இருட்டடிப்பு செய்துள்ளனர்.

இவர்கள் தான் இப்போது பத்திரிகைத் தொழிலின் 'புனிதம்' கெட்டு விட்டதாக ஓலமிடுகின்றனர்.

மறைக்கப்பட்ட அந்த முழு அறிக்கையை இந்தச் சுட்டியில் வாசிக்கலாம் - <http://www.scribd.com/doc/35436631/The&Buried&PCI&Report&on&Paid&News>

மக்களுக்கு எதிரான கூட்டணி..!

இது ஒரு நுட்பமான வலைப்பின்னல். தரகு முதலாளிகளும், ஆளும் வர்க்க அரசியல் கட்சிகளும், பெரும் முதலாளித்துவ பத்திரிகைகளுமாகச் சேர்ந்து மக்களுக்கு எதிராய் அமைத்துள்ள மெகா கூட்டணியே தற்போதைய

ராடியா டேப் விவகாரத்தில் அம்பலமாகியுள்ளது. வெளியாகியுள்ள துண்டு துண்டான அந்தப் பதிவுகளினூடே ஜனநாயகம் என்பதைப் பற்றி மெய்யாலுமே இவர்கள் கொண்டிருக்கும் சித்திரம் மிகத் தெளிவாகப் புலனாகிறது. மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு - மக்களுக்காக அமைக்கப்படும், மக்களுடைய அரசாங்கம் என்று அலங்காரமாகச் சொல்லப்படும் இந்த ஜனநாயக அரசின் யோக்கியதை சிரிப்பாய்ச் சிரிக்கிறது.

இந்த 'மக்கள்' பிரதிநிதிகளைத் தேர்தல்களில் தேற்றி விடுவது முதலாளித்துவப் பத்திரிகைகள்; அப்படி ஒருவரைத் தேற்றுவதும், வென்றபின் யாருக்கு எந்தப் பதவி என்பதைத் தீர்மானிப்பதும் முதலாளிகள் எனும் போது இவர்களின் விசுவாசம் யாரிடம் இருக்கும்? ஸ்பெக்ட்ரம் ஊழல் வெளியாகி ஊரே காறித்துப்பிய நிலையிலும், ரத்தன் டாடா 'தமிழ் தாத்தா' வுக்கு கைப்பட எழுதியனுப்பும் மடலே அதைத் தெளிவாக்குகிறது. 'ஆ.இராசாவின் செயல்பாடுகள் ஒரு புதிய வரலாற்றைப் படைத்து விட்டது' என்று அன்றைக்கு அவர் சொன்னதன் பொருள் என்ன வென்பது இன்றைக்குத் தெளிவாகிறது - அந்த வரலாற்றின் பின்னே பத்து சைபர்கள் ஒளிந்து கொண்டிருக்கிறது.

காலனிய ஆட்சிக் காலம் முதல் இந்தியா முதலாளித்துவ நாடுகளுக்கு வளங்களை சல்லிசாக அள்ளிக் கொடுக்கும் பின்நிலமாகவே இருந்துள்ளது என்றாலும், உலகமயமாக்கலுக்குப் பின் அதன் வேகம் கூடியுள்ளது. தொன்னூறுகளுக்கு முந்தைய ஊழல் என்றால்

எவருக்கும் உடனே நினைவுக்கு வருவது போஃபர்ஸ் ஊழல் தான். அதன் மதிப்பே 64 கோடிகள் தான். ஒருவரையும் தண்டிக்க முடியாத - அட குறைந்தது அந்த 64 கோடியையாவது திரும்பப் பெற முடியாத அளவுக்கு நடந்த அதன் விசாரணைச் செலவு மாத்திரம் இரு-ற்றுச் சொச்சம் கோடிகள்!

ஆனால், அதன் பின் கடந்த இரு பத்தாண்டுகளில் நடந்துள்ள ஊழல்களின் மொத்த மதிப்பின் முன் போஃபர்ஸ் ஊழல் ஒரு கொசுவைப் போல் தோற்றமளிக்கிறது. புதிய பொருளாதாரக் கொள்கையில் சந்தைமட்டும் திறந்துவிடப் படவில்லை - இந்த நாட்டின் எல்லைகளும் பன்னாட்டுத் தொழிற்கழகங்களுக்காகத் திறந்து விடப்பட்டுள்ளது.

தேசத்தின் வளங்களை கொள்ளை போவதை எதிர்த்துப் போராடும் மக்களையும் புரட்சிகர சக்திகளையும் 'தீவிரவாதிகள்' போல் சித்தரிப்பதையும், வளங்களைச் சுரண்டிக் கொழுக்கும் பயங்கரவாதிகளை யோக்கியர்கள் போல் சித்தரிப்பதையுமே முதலாளித்துவப் பத்திரிகைகள் செய்து வருகின்றன. இந்த மக்கள் விரோதிகளைப் புரிந்து கொள்வதோடு, இவர்களைப் பாதுகாக்கும் இந்தப் போலி ஜனநாயக ஏற்பாட்டிற்கு மாற்றான மெய்யான ஜனநாயக அரசியல் அமைப்பை உருவாக்க, மறுகாலனியாதிக்கத்தை எதிர்த்துப் போரிட ஜனநாயகத்தில் பற்றுள்ள அனைவரும் முன்வர வேண்டும்.

(வினவு இணையதளத்தில் வெளியான கட்டுரை
www.vinavu.com)

தி கிங்ஸ் ஸ்பீச்:

வரலாற்றை பேச மறுக்கும் ரூபுக்கு!

பதிவுலகிலும் பத்திரிகையுலகிலும் அதிகம் புழங்கும் வார்த்தைகளுள் ஒன்று ராயல் சல்யூட்! செயற்கரிய செயலைப் போற்றுவதற்கு மக்கள் இந்த வணக்கத்தைப் பயன்படுத்துகின்றனர். இதை விட்டால் ராயல் சல்யூட் என்ற பெயரில் ஒரு புகழ் பெற்ற மதுபானக் கம்பெனி ஸ்காட்லாந்தில் இருக்கிறது. சரக்குகளெல்லாம் பத்தாயிரம் ரூபாய்க்கு மேற்பட்டவை. ராயல் சரக்குகள் என்றால் அதன் அதி உயர் தரத்தை குறிக்கிறதாம். 21 பீரங்கி குண்டுகளால் வணக்கம் செலுத்தும் முறை கூட இங்கிலாந்தில் உருவானதுதான். அதையும் ராயல் சல்யூட் என்று தான் அழைக்கிறார்கள்.

ராயல் என்ற வார்த்தை பொதுவில் மன்னர் குடும்பத்தினரை அடையாளம் காட்டுவதற்கு பயன்படுத்தப்படுகிறது. அதிலும் இங்கிலாந்து அரசு பரம்பரையினர்தான் இந்த வார்த்தையால் அதிகம் சுட்டப்படுகின்றனர். ஐரோப்பாவில் மன்னர் குடும்பங்கள் பல நாடுகளில் இருந்தாலும், நமது குடியரசுத் தலைவர் போல அதிகாரத்தைக் கொண்டவர்களாக அவர்கள் பவனி வந்தாலும், நம்மைப் போன்ற ஆங்கிலேயர்களின் காலனி நாடுகளாக முன்னர் இருந்தவர்களுக்கு, இங்கிலாந்தின் அரசர் குடும்பம்தான் அதிகம் தெரிந்திருக்கும். நமக்கு மட்டுமல்ல உலக அளவில் கூட இந்த அரசர் குடும்பம்தான் புகழ் பெற்றவர்கள். என்ன இருந்தாலும் உலகின் கால்பங்கை ஒரு காலத்தில் ஆண்டவர்களில்லையா?

உலகச் செய்திகளில் இங்கிலாந்தின் அரசர் குடும்பத்து செய்திகள், அவர்களது திருமணம், படிப்பு, கேளிக்கை, அரசு சார் விஜயங்கள், விழாக்கள், கிசுகிசுக்கள் அதிகம் வந்தே தீரும். இன்று அரசியாக இருக்கும் வயதான மூதாட்டி இரண்டாம் எலிசபெத் அடுத்த ஆண்டு (1952இல் அரசியானவர்) டையமண்ட் ஜூபிலியைக் (60 ஆண்டுகள்) கொண்டாட இருக்கிறார். இங்கிலாந்து, கனடா,

ஆஸ்திரேலியா, நியூசிலாந்து மற்றும் மேற்கிந்தியத் தீவுகளை உள்ளடக்கிய 16 நாடுகளுக்கு அரசியாக இருக்கும் இவர், இந்தியா, இலங்கை உட்பட ஆங்கிலேயர் ஆட்சி செய்த 54 நாடுகளின் அமைப்பான காமன்வெல்த்துக்கும் தலைவராகவும் இருக்கிறார். கூடுதலாக இங்கிலாந்து நாடு முழுமைக்கு மான கிறித்தவ சர்ச் அமைப்பின் தலைவரும் கூட.

ஏகப்பட்ட அரசு மானியங்கள், சொத்து மூலம் ஒரு பன்னாட்டு நிறுவனம் போல செல்வத்துடன் வாழும் இந்த அரசியின் குடும்பம் இன்றும் செல்வாக்குடன் நீடிப்பதற்கு காரணம்? மேற்கத்திய முதலாளித்துவ ஜனநாயகத்தின் கொடுமையிலிருந்து மக்களை மீட்பதற்கு, 19ஆம் -ற்றாண்டில் தொழிலாளி வர்க்கம் எழுச்சி கொள்ள ஆரம்பித்ததும், முதலாளிகள் தமது நிலபிரபுத்துவ எதிர்ப்பை மாற்றிக் கொண்டனர். நாட்டு மக்களை மதம், அரசர், தேசபக்தி, மரபு என்று அடிமைப்படுத்தவ

தற்கு இந்த அரச குடும்பங்கள் பிழைத்திருப்பதை அவர்கள் விரும்பினர். நேபாள் போன்ற ஏழை நாடுகளெல்லாம் இன்று மன்னராட்சியைத் தூக்கி எறிந்தாலும் ஐரோப்பிய நாடுகளில் அந்த வம்சம் தொடர்வதற்கு காரணம் இதுதான்.

இந்த மன்னராட்சியின் மகத்துவங்கள் இப்போது எதற்கு?

அதற்கு நீங்கள் சமீபத்தில் வெளிவந்திருக்கும் 'தி கிங்ஸ் ஸ்பீச்' எனும் ஆங்கிலத் திரைப்படத்தைப் பார்க்க வேண்டும். ஆயினும் அந்த மரணமொக்கையை நீங்கள் பார்க்காமல் இருப்பது சாலச் சிறந்தது. இந்தப்படம் தற்போதைய ஆஸ்கர் விருதுக்கான போட்டியின் 12 பிரிவுகளில் பரிந்துரைக்கப்படும் சிறப்பினைப் பெற்றிருக்கிறது. சிறந்த படம், சிறந்த நடிகர், சிறந்த இயக்குநர், சிறந்த துணை நடிகர், சிறந்த திரைக்கதை ஆசிரியர் முதலான பிரிவுகளில் போட்டியிடும் 'பெருமையை' அந்தப் படம் எப்படி அடைந்தது? (தற்போது ஆஸ்கர் விருதுகள் அறிவிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதில் நான்கு பிரிவுகளில் சிறந்த படம், சிறந்த நடிகர், சிறந்த இயக்குநர், சிறந்த திரைக்கதைக்கான விருதினைப் பெற்றிருக்கின்றது.)

ஆஸ்கருக்குப் போட்டியிடும் படம், அதுவும் பதினாறு பிரிவுகளில் போட்டியிடும் படமென்றதும் உங்களுக்கு ஒரு ஆவல் பிறக்கும். அந்தப் படம் ஏதோ ஒரு வகையில் சிறப்பாக இருக்கும் என்று நீங்கள் நினைத்தால் உங்களுக்கு ஆஸ்கர் எனும் அபத்தத்தின் அரசியல் புரியவில்லை என்று பொருள். ஒபாமாவுக்கு நோபல் பரிசு வழங்கப்பட்ட பிறகாவது நீங்கள் நோபலின் அரசியலைப் புரிந்து கொண்டீர்கள் என்றால் அந்த விதி இந்தப் படத்திற்கும், அதனால் ஆஸ்கர் விருதிற்கும் பொருந்தும். எனினும் இந்த மரண மொக்கையை நீங்கள் பார்க்காதிருக்க வேண்டுமென மீண்டும் எச்சரிக்கை செய்து உதவும் பொருட்டு அந்தப் படத்தின் கதைச் சுருக்கத்தை இங்கே தருகிறோம்.

•••

1925ஆம் ஆண்டு, ஐந்தாம் ஜார்ஜ் மன்னராக இருக்கிறார். அன்று இங்கிலாந்தின் வெம்பிளி மைதானத்தில் நடக்கும் பேரரசர் கண்காட்சியின் இறுதி நாள். அரசரின் மகன் இளவரசர் ஆல்பர்ட் தனது மனைவி எலிசபெத்துடன் அங்கே உரையாற்றச் செல்கிறார். அந்த உரையை பி.பி.சி. செய்தி நிறுவனம் முதன் முறையாக உலகம் முழுவதும் நேரடி ஒலிபரப்புச் செய்கிறது. ஆயிரக்

ஆறாம் ஜார்ஜ் மன்னனுக்கு பயிற்சி அளிக்கும் பேச் பயிற்சி நிபுணர். என்ன ஒரு வரலாற்றுக் கண்டுபிடிப்பு!

கணக்கானோர் குழுவியிருக்கும் அந்த மைதானத்தில் இளவரசரால் சரளமாகப் பேச முடியவில்லை. ஆம். அவர் ஒரு திக்கு வாய் மனிதர்.

அரச குடும்பத்தில் பிறந்து விட்டு இது போன்ற குறையுடன் இருப்பது மிகவும் பிரச்சினையான ஒன்று. குடிமக்கள் முன் ஒரு கனவானைப் போல நடந்து கொள்ளும் நடப்பு அவர்களுக்கு அத்தியாவசியமான ஒன்று. உடல் மொழி, வாய் மொழி தொடங்கி பல்வேறு பிரயத்தனங்களை ஒழுங்காகச் செய்வதன் மூலமே அவர்கள் அரசர்களாகக் காட்சியளிக்கிறார்கள். எனில் இளவரசர் ஆல்பர்ட்டின் மணப்போராட்டத்தை நாம் புரிந்து கொள்ள முடியும்.

அதற்காக அவர் பல முயற்சிகளைச் செய்கிறார். மருத்துவர் ஒருவர் ஆல்பர்ட்டிடம் புகை பிடிக்குமாறும், அதன் மூலம் இறுக்கத்தைக் களையலாம் என்றும் சொல்கிறார். வாயில் பவளங்களை அடைத்துவிட்டுப் பேசுமாறும் கூறுகிறார். பலனற்ற இந்த வழிமுறைகளினால் இளவரசரின் எரிச்சல்தான் அதிகமாகின்றது. இறுதியில் அவரது மனைவி வரி விளம்பரத்தின் மூலம் ஒரு பேச்சுப் பயிற்சி அளிக்கும் நிபுணரைச் சந்திக்கிறார். அவர் மூலம் இளவரசருக்கு பேச்சுப் பயிற்சி அளிக்கப்படுகின்றது.

ஆஸ்திரேலியரான அந்தப் பேச்சு நிபுணர் முறைப்படிப் படித்து அந்தத் தொழில் செய்பவரல்ல. ஆயினும் புதுமையான வழிமுறைகளால் அவர் இளவரசரது திக்குவாயைச் சரி செய்ய முயல்கிறார். ஆரம்பத்தில் இளவரச

ருக்கு இதில் நம்பிக்கை இல்லை என்றாலும், பின்னர் ஆர்வத்துடன் எல்லாவகையான பயிற்சிகளையும் செய்கிறார்.

இடையில் இளவரசரது தந்தை ஐந்தாம் ஜார்ஜ் மண்டையைப் போடுகிறார். மன்னரின் மூத்த மகன் எட்வர்டு மன்னராக வர வேண்டும். ஆனால் அவர் இருமுறை மணமாகி விவாகரத்து பெற்ற ஒரு அமெரிக்க சீமாட்டியை திருமணம் செய்ய விரும்புகிறார். நாட்டின் மதத்திற்கும் தலைவராக உள்ள மன்னர் விவாகரத்து பெற்ற ஒரு பெண்ணை மறுமணம் செய்யக்கூடாது. எனவே அவர் மன்னர் பதவியை ஏற்க மறுக்கிறார். வேறு வழியின்றி திக்குவாய்ப் பேச்சால் அவதிப்படும் ஆல்பர்ட் மன்னராகி ஆறாம் ஜார்ஜ் என்று அழைக்கப்படுகிறார்.

இதற்குள் பேச்சுப் பயிற்சி நிபுணரும் ஆறாம் ஜார்ஜும் நண்பர்களாகிறார்கள். நிபுணர் தனது தொடர் முயற்சியால் மன்னரது திக்குவாய்ப் பிரச்சினைக்கு காரணமான சிறு வயது மன அழுத்தங்களைக் கண்டுபிடிக்கிறார்.

கொஞ்சம் கொஞ்சமாகப் பேச்சுத் திறனையும் கொண்டு வருகிறார். இறுதியில் 1939ஆம் ஆண்டு இரண்டாம் உலகப்போர் வருகிறது. ஹிட்லரின் ஜெர்மனியை எதிர்த்து இங்கிலாந்து போரிடத் தயாராகிறது. அதற்காக ஆறாம் ஜார்ஜ் வானொலியில் ஒரு மூன்று பக்க உரையை வானொலியில் ஆற்ற வேண்டும்.

பேச்சு நிபுணரது ஆலோசனையின் பேரில் மன்னர் ஒரு தனியறையில் நிபுணருடன் ஒலிவாங்கியில் பேசுகிறார். வெளியே மதத்தலைவர்கள், பிரதமர் சர்ச்சில் உள்ளிட்ட அரசியல்வாதிகள் காத்திருக்கின்றனர். பி.பி.சி மூலம் உலகம் முழுவதும் பேச்சு ஒலிபரப்பப்படுகிறது. மன்னர் ஆரம்பத்தில் தயங்கினாலும் நிபுணரது இயக்கம், ஊக்கம் காரணமாகப் பின்னர் சரளமாகப் பேசுகிறார். முடிந்ததும் அனைவரும் கைட்டி மகிழ்கின்றனர். மன்னரை வாழ்த்துகின்றனர். மனைவி, இரு மகன்களுடன் மாடத்திற்கு வரும் மன்னர் கீழே குழுவியிருக்கும் மக்களைப் பார்த்து கை அசைக்கிறார். படம் முடிகிறது. பின்னர் இந்தப் பேச்சு நிபுணர் மன்னரது பல உரைகளைத் தயாரித்துப் பேச வைப்பதற்கு காரணமாக இருக்கிறார் என்ற வரிகளுடன் ஒரு வழியாகப் படம் முடிகிறது.

●●●

இது இங்கிலாந்து தயாரிப்பு என்றாலும், ஹாலிவுட் படங்களுக்குள்ள நேர்த்திக்கு குறைந்ததல்ல. வரலாற்றுப் படமென்பதால் அதற்கே உரிய காலத்தைக் கொண்டு வரும் காட்சிகள், ராயல் குடும்பத்தினருக்கான உயர்ந்த உடைகள், உயர்ந்த வகை ஸ்காட்சுகள், தேர்ந்த நடப்பு, இயக்கம் எல்லா இழவும் இருக்கின்றன. இவைகளே இப்போது ஆஸ்கர் விருதுப் போட்டிகளுக்கும் சென்றிருக்கின்றன.

டாம் ஹூப்பர் இயக்கியிருக்கும் இந்தத் திரைப்படத்தின் திரைக்கதையினை 73 வயது டேவிட் சீடர் எழுதியிருக்கிறார். கலிபோர்னியாவில் வசிக்

**ஒரு மன்னன் பேச்சு சிரமத்தை மாற்றி அமைத்தான்
என்பதெல்லாம் மாபெரும் வரலாறாகக்
காட்சியளிக்கிறது என்றால் முதலாளித்துவ உலகம்
உருவாக்கியிருக்கும் வரலாற்று -ல்களின்
தரத்தை நாம் உணர்ந்து கொள்ள முடிகிறது.**

கும் இந்தப் பெரிசு இந்தக் கதைக்கான ஆய்வுகளை முன்னரே முடித்து விட்டார். 30 ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே இந்தக் கதையினை வெளியிடலாமா என்று ஆறாம் ஜார்ஜின் மனைவியும், இன்றைய இரண்டாம் எலிசபெத் அரசின் தாயாருமான எலிசபத்திற்கு அவர் கடிதம் எழுதி அனுமதி கேட்டிருக்கிறார். ஆனால் அந்த அம்மா தனது வாழ்நாளில் அந்தக் கதை வெளிவருவதை விரும்பவில்லையாம். கணவனின் திக்குவாய்ப் பிரச்சினை எனும் சோக காவியத்தை அவர் நினைவுகூர விரும்பவில்லையாம்.

பிறகு 102 வயதில் 2002-ஆம் ஆண்டு அந்த அம்மா இறந்து போகிறார். நாமெல்லாம் 60, 70 வருடங்கள் உயிர் வாழ்ந்தால் பெரிய விசயம். ஆனால் அரச பரம்பரையினரெல்லாம் சர்வ சாதாரணமாக செஞ்சரி அடிக்கிறார்கள். அதன் பிறகு இந்தக் கதை நாடகமாக வெளிவந்து, இப்போது திரைப்படமாகவும் ஒடுகிறது. இங்கே ஒரு கேள்வி எழுகிறது.

இணையத்தில் ஆளாளுக்கு போகிற போக்கில் ஸ்டாலின் மக்களைக் கொலை செய்தார், மாவோ கலையைக் கொலை செய்தார் என்று கூசாமல் புளுகுவது இருக்கட்டும். இவையே எத்தனை நாவல்களாக, திரைப்படங்களாக வந்திருக்கின்றன. கம்ப்யூனிஸ்டுகளை இழிவுபடுத்தும் அமெரிக்காவின் இந்தப் பூசைகளுக்கெல்லாம் யாரும் அனுமதி பெறவில்லை. அது குறித்து யாரும் கவலையும் படவில்லை. ஆனால் ஒரு அம்மாஞ்சி அரசன் பேசுவதற்கு சிரமப்பட்டான் என்ற ஒரு அக்கப் போரை மேற்குலகின் ஜனநாயகம் கதையாக எடுப்பதற்கு அனுமதி கிடைக்கவில்லை என்றால் அதனை என்ன வென்று சொல்ல? அதுவும் இந்த மாபெரும் வரலாற்று உண்மையை அந்த அரசி அம்மா இறந்த பிறகுதான் படமாக எடுத்திருக்கிறார்கள் என்றால் இவர்களது பேச்சுச் சுதந்திரத்தின் யோக்

கியதையை நாம் எளிதாகப் புரிந்து கொள்ளலாம்.

இந்த படம் முடிவான பிறகு இயக்குநரும், திரைக்கதை ஆசிரியரும் அந்தப் பேச்சு நிபுணரின் பேரனைக் கண்டு பிடித்தார்களாம். அவர் மூலம் நிபுணரது டைரிகள், கடிதங்கள் அத்தனையையும் சேகரித்து இந்த வரலாற்றுக் காவியத்தில் எந்தத் தவறும் வந்துவிடக் கூடாது என்று சர்வ ஜாக்கிரதையாக ஆய்வு செய்தார்களாம். படத்தில் முக்கியமான வசனங்களில் அந்தப் பேச்சு நிபுணரின் உண்மையான வார்த்தைகளே இடம் பெறுகின்றனவாம். சான்றாக இறுதி உரை முடிந்த பிறகு நிபுணர் 'இன்னமும் உங்களுக்கு டபிள்யூ எழுத்து உச்சரிப்பதற்குக் கடினமாக இருக்கிறது' என்று மன்னனிடம் சொல்வார். இது அப்படியே வரலாற்றில் பதிவாகியிருக்கிற

தாம். இந்த அறிஞர்களின் வரலாற்று உணர்வு குறித்து நமக்கும் புல்லரிக்கத்தான் செய்கிறது.

ஒரு மன்னன் பேச்சு சிரமத்தை மாற்றி அமைத்தான் என்பதெல்லாம் மாபெரும் வரலாறாகக் காட்சியளிக்கிறது என்றால் முதலாளித்துவ உலகம் உருவாக்கியிருக்கும் வரலாற்று - ல்களின் தரத்தை நாம் உணர்ந்து கொள்ள முடிகிறது. இத்தகைய வரலாறுகளைத் தான் நமது ஆர்.எஸ்.எஸ் அம்பிகளும் சரி, இல்லை தமிழினவாதத் தம்பிகளும் சரி படித்துவிட்டுப் போதை ஏறி உளறி வருகிறார்கள்.

இங்கிலாந்து அறிவாளிகள் ஆறாம் ஜார்ஜின் வாய்ப்பேச்சு குறித்த விசயத்தை வரலாறாக ஆக்கும் போது அம்பிகள் ராமனையும், தம்பிகள் ராசராச சோழனையும் எப்படியெல்லாம் ஆக்கியிருப்பார்கள் என்பதைப் புரிந்து கொள்ளலாம்.

ஆனாலும் தி கிங்ஸ் ஸ்பீச் திரைப்படம் தந்திரமாக சில வரலாற்று மோசடிகளையும் கொண்டிருக்கிறது என்பதை சில ஆய்வாளர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கின்றனர். உண்மையில் பேச்சு நிபுணர் தனது பேச்சுப் பயிற்சியை ஆறாம் ஜார்ஜுக்கு 1926-ஆம் ஆண்டிலேயே துவக்கி விடுகிறார். ஆனால் படத்தில் அந்த காலவரிசை 1936-ஆம் ஆண்டு என்று மாற்றப்பட்டிருக்கிறது. காரணம் காலத்தை நீட்டினால் அரச குடும்பத்தின் பல அக்கப்போர்களையும் சொல்ல வேண்டியிருக்கும் என்பதே.

படத்தில் ஆறாம் ஜார்ஜின் பேச்சை கேட்பதற்கு காத்திருப்பவராக பிரதமர் வின்ஸ்டன் சர்ச்சில் வருகிறார். உண்மையில் சர்ச்சில் ஆறாம் ஜார்ஜை விட அவரது அண்ணன் எட்வர்டையே மன்னராக வருவதற்கு விரும்பியிருக்கிறார். மேலும் இந்த எட்வர்டு ஹிட்லர் மற்றும் நாசிக் கட்சியின் அனுதாபியாக இருந்திருக்கிறார். மேலும் 1940வரை அரச குடும்பத்தினர் நடத்திய கடிதப் போக்கு வரத்தில் இந்த அனுதாபமே தென்படுகிறது என்பதைப் பல ஆய்வாளர்கள் சுட்டிக் காட்டியிருக்கின்றனர்.

சர்ச்சிலுக்கு முன்னதாக பிரதமராக இருந்தவர் சேம்பர்லின். இவரும் ஹிட்லரோடு உடன்பாடு செய்து கொண்டதையெல்லாம் அரசரும் வெகுவாக வரவேற்று இருக்கிறார். மேலும் அன்றைக்கு ஹிட்லரின் பாசிசம் முழு உலகையும் பிடித்தாட்டப் போகின்றது என்பதை மேற்கு நாடுகளுக்கு

இறந்த காலத்தின் வரலாற்றுப் புனைவுகள் எப்போதும் நிகழ்காலத்தின் இயங்கு விசையைத் தீர்மானிக்க முடியாது. ஏனெனில் வரலாறு என்பது மக்களால், அவர்களது போராட்டத்தால் எழுதப்படுவது. இந்த உண்மை இப்போது மறைக்கப்பட்டிருந்தாலும், எதிர்கால வரலாறு அதை நிரூபிக்கும்.

தொடர்ந்து சோவியத் யூனியன் எச்சரிக்கை செய்தது. ஆனால் ஹிட்லர் எப்படியும் ரசியாவைப் பிடித்து அழிப்பார் என்றும் அதனால் கம்யூனிசம் மரணமடையும் என்பதையும் விரும்பிய இங்கிலாந்து, தோழர் ஸ்டாலினின் அறை கூவலை அலட்சியம் செய்தது. இதனாலேயே ரசியா செயல் தந்திர ரீதியில் ஜெர்மனியோடு ஒப்பந்தம் போட வேண்டியதாயிற்று.

இதையெல்லாம் ஒளித்து வைத்து விட்டு, பேரரசர் ஆறாம் ஜார்ஜ் தனது மக்களுக்குப் போர் அபாயம் குறித்துப் பேசுகிறார் என்று அவரை மாபெரும் பாசிச எதிர்ப்புப் போராளியாக திரைப்படத்தில் காட்டுகிறார்கள். ஆனாலும் இந்தப் போராளி படம் முழுவதும் தனது நாக்கோடுதான் சண்டை போடுகிறார், ஹிட்லரை எதிர்த்து அல்ல. மேலும் அன்றைக்கிருந்த போப்பாண்டவரும் கூட ஹிட்லரின் ஆதரவாளராகத்தான் இருந்திருக்கிறார்.

1930களின் பிற்பகுதி என்பது உலக வரலாற்றில் மிகவும் கொந்தளிப்பான காலகட்டம். இங்கிலாந்து முதலான ஏகாதிபத்தியங்களின் கொடூரமான காலனி ஆதிக்கத்தை எதிர்த்து விடுதலைப் போராட்டங்கள் தீவிரமடைகின்றன. சோவியத் யூனியனை முன்னோடியாக வைத்து அந்தக் காலனிய எதிர்ப்புப் போராட்டங்கள் போர்க்குணத்துடன் வளர்கின்றன. சீனா முதலான நாடுகள் சோசலிசப் புரட்சிக்காகப் போராடுகின்றன.

இத்தகைய காலகட்டத்தில் வாழ்ந்த ஒரு மன்னன், அதிலும் ஒரு ஏகாதிபத்தியத்தின் சுரண்டல் அமைப்புக்குத் தன்னைச் சக்கரவர்த்தியாகக் கருதிக் கொண்டவனது வரலாறு இங்கே என்ன வாக எடுக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும்? காலனிய நாடுகளில் ஆயிரக்கணக்கான பொது மக்களை ஏகாதிபத்திய இராணுவமும், போலீசும் கொன்று குவித்த நேரத்தில் இந்த மன்னன் ஒரு பேச்சுப் பயிற்சி நிபுணனோடு சாமனியனாகப் பழகுகிறானாம். படம் அப்படி எடுக்கப்பட்டிருப்பதைப் பலர் மனம் குளிரப் பாராட்டுகிறார்கள்.

என்ன இருந்தாலும் இது ஆண்டைகள் எழுதிய வரலாறு அல்லவா, அப்படித்தான் இருக்கும். சரி, கொந்தளிப்பான காலகட்டத்தில் ஒரு மன்னன் எப்படி எதிர்வினையாற்றுகிறான் என்பதை விடவா அந்தப் பேச்சுப் பிரச்சினை முக்கியமானது? இதை வைத்தே இவர்கள் ஒரு மாபெரும் வரலாற்றுப் படத்தை

மிக நெருக்கடியான காலகட்டத்தில் ஒரு மாபெரும் தேசத்தை வழிநடத்திய ஸ்டாலினின் சமகாலத்தில் இந்த மன்னன் திக்குவாயை சரி செய்ததற்காக போற்றப்படுகிறான்!

எடுத்திருக்கிறார்கள் என்றால், ஒன்று அந்த மன்னனது வாழ்வில் வேறு அதி முக்கியத்துவம் ஒன்றும் இருந்திருக்காது, அல்லது அவனது பிற வரலாறு வெளியே சொல்ல முடியாதபடிக்கு பிரச்சினைக்குரியதாக இருந்திருக்க வேண்டும். இல்லையா?

இந்த வரலாற்று கிங்கின் ஆஸ்கர் அக்கப்போருக்கு மத்தியில் மற்று மொரு கிங் ஒரு விசயத்தை பேசியிருக்கிறார். அவர் இங்கிலாந்து வங்கியின் தலைவர் மெர்வின் கிங். “வரும் நாட்கள் இங்கிலாந்து பொருளாதாரத்திற்கு சிக்கல்கள் ஏற்படுத்தும் நாட்களாக இருக்கும்” என்று அவர் பேசியிருக்கிறார். இந்த விசயத்தில் மட்டும் கிங்கின் பேச்சு உண்மையாக இருக்கிறது.

வேலையில்லாத திண்டாட்டம், அரசு மானியம் ரத்து, அதிகரித்து வரும்

பணவீக்கம் என்று முதலாளித்துவத்தால் பெற்றெடுக்கப்பட்ட அபாயங்களை நோக்கி இங்கிலாந்து நாடு சென்று கொண்டிருக்கும் போது அந்த நாட்டு மக்களை தேசபக்தியிலும், அரச விசுவாசத்திலும் குளிப்பாட்டுவதற்கு இந்தப் படம் வந்திருக்கிறது. முக்கியமாக இந்த மகா குப்பை வரலாற்றுப் படம் ஆஸ்கர் பரிந்துரைகளுக்காக 12 பிரிவில் தெரிவாகியிருக்கிறது என்பதிலிருந்தே இதனை உலகம் முழுவதும் கொண்டு செல்வதற்கான சதி என்பதையும் உணரலாம்.

மூன்றாம் உலக நாடுகளின் மக்களை இந்தப் படம் ஈர்க்காது. ஆனாலும் ஜெயமோகன், சாரு நிவேதிதா போன்ற அறிவாளி அம்பிகள் இந்தப் படத்தை சிலாகித்து உள்ளொளி, கொண்டாட்டம் என்று எழுதுவார்கள். இது போன்ற கதைகளைத் தேடிப்பிடித்து காப்பியமாக்கும் கிழக்கு பதிப்பகம் போன்றவர்கள் இதையே ஒரு தொழிலாக செய்கின்றனர். அது போல மேற்குலகின் ஊடகங்கள் இப்போதே இந்தப் படத்தின் அருமை பெருமைகளை எழுதி பிரச்சாரம் செய்யவும் ஆரம்பித்து விட்டன.

ஆனாலும் மேற்குலக நகரங்களில் ‘முதலாளித்துவம் ஒழிக’ என்று தெருவுக்கு வந்து போராடும் மக்களை இந்தப் படம் நிச்சயம் கவர்ந்து விடாது.

இறந்த காலத்தின் வரலாற்றுப் புனைவுகள் எப்போதும் நிகழ்காலத்தின் இயங்கு விசையைத் தீர்மானிக்க முடியாது. ஏனெனில் வரலாறு என்பது மக்களால், அவர்களது போராட்டத்தால் எழுதப்படுவது. இந்த உண்மை இப்போது மறைக்கப்பட்டிருந்தாலும், எதிர்கால வரலாறு அதை நிரூபிக்கும். அது வரை நாம் இந்த ‘வரலாற்று’ அபத்தங்களைச் சந்திப்பதோடு, சகித்துக் கொள்ளவும் வேண்டியிருக்கும்.

(வினவு இணையத்தளத்தில் வெளியான கட்டுரை. www.vinavu.com)

இதையெல்லாம் ஒளித்து வைத்துவிட்டு, பேரரசர் ஆறாம் ஜார்ஜ் தனது மக்களுக்குப் போர் அபாயம் குறித்துப் பேசுகிறார் என்று அவரை மாபெரும் பாசிச எதிர்ப்புப் போராளியாக திரைப்படத்தில் காட்டுகிறார்கள். ஆனாலும் இந்தப் போராளி படம் முழுவதும் தனது நாக்கோடுதான் சண்டை போடுகிறார், ஹிட்லரை எதிர்த்து அல்ல.

கிழக்குப் பதிப்பகம் பெருமையுடன் வழங்கும்

ஆர்.எஸ்.எஸ். புளுகுப் புராணம்

சென்ற ஆண்டு இறுதி மாதத்தில் தில்லி தீஸ் ஹசாரி மேஜிஸ்ட்ரேட் நீதி மன்றத்தில் ஐம்பத்தி ஒன்பது வயது நிரம்பிய அந்தச் சாமியார் கொடுத்த வாக்குமூலம் ஆர்.எஸ்.எஸ். அமைப்பின் பயங்கரவாத முகத்தை நாட்டு மக்களின் முன் தெள்ளத்தெளிவாய் அம்பலப்படுத்தியது. இதற்கு முன் இந்த பார்ப்பன பயங்கரவாத அமைப்பின் நாசகாரச் செயல்கள் அம்பலமாகி மக்கள் முன் நாரியிருந்தாலும், இந்த முறை அவ்வமைப்பின் மிக முக்கியமான பிரச்சாரக்குகள் என்று சொல்லப்படும் முழு நேர ஊழியர் ஒருவரே நாட்டின் பல்வேறு பகுதிகளில் நடந்த குண்டு வெடிப்புகளில் ஆர்.எஸ்.எஸ் இயக்கத்திற்கு இருந்த நேரடிப் பங்கேற்பை உறுதி செய்துள்ளார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

மேலே குறிப்பிடப்பட்டுள்ள அந்தச் சாமியார், பல ஆண்டுகளாக ஆர்.எஸ்.எஸ் இயக்கத்தின் முழுநேர ஊழியராகப் பணிபுரிந்து வந்த அசீமானந்தா. குண்டுவெடிப்புகளைத் திட்டமிட்டதாக ஆர்.எஸ்.எஸ் மையக் குழு உறுப்பினரில் இருந்து பல்வேறு மாநிலங்களில் முழுநேரமாகப் பணிபுரியும் பிரச்சாரக்குள் சிலரது பெயர்களையும் அவர் உதிர்த்திருக்கிறார். முதுகெலும்பைச் சில்லிட வைக்கும் அந்த உண்மைகளைத் தொடர்ந்து சம்பிரதாயத்திற்காக ஒரு சில வார்த்தைகளை உதிர்த்தோடு தேசிய ஊடகங்கள் வழக்கம் போல நடிகைகளின் படுக்கையறைக்குள் முடங்கிக் கொண்டன. முக்கியமாக

எவரும் ஆர்.எஸ்.எஸ் இயக்கத்தைத் தடை செய்வது பற்றிய பேச்சையே எடுக்கவில்லை.

இந்நிலையில் கடந்த ஜனவரியில் சென்னையில் நடந்த புத்தகக் கண்காட்சியை முன்னிட்டு கிழக்குப் பதிப்பகம் சார்பாக பா.ராகவன் எழுதிய 'ஆர்.எஸ்.எஸ் - மதம், மதம் மற்றும் மதம்' எனும் -ல் ஒன்று வெளியாகியிருக்கின்றது. ஆர்.எஸ்.எஸ் பற்றிய நடுநிலை ஆய்வு என்று -லின் அட்டையில் குறிப்பிட்டிருந்தாலும், ஆர்.எஸ்.எஸ் வரலாற்றில் நடத்திய ரத்த வெறியாட்டங்களுக்கு மேம்போக்காக சில தடவிக் கொடுத்தல்களைச் செய்து விட்டு, தற்போது ஒரு ரத்தக் காட்டேரியாக மக்களிடையே தானே அம்பலமாகி நிற்கும் அவ்வியக்கத்திற்கு ஒளிவட்டம் காட்டும் வேலையைச் செய்திருக்கிறார் -ல் ஆசிரியர் பா.ராகவன்.

லாகூர் ராமனின் மகன் என்று நம்பப்படும் - வால்மீகி முனிவருக்குப் பிறந்ததாகச் சொல்லப்படும் - லவனால் நிர்மாணிக்கப்பட்டது என்கிற மாபெரும் வரலாற்றுக் கண்டுபிடிப்பிலிருந்து ஆரம்பிக்கிறார் பா.ரா. அந்நகரத்தில் 1940ஆம் ஆண்டு நடந்த முசலிம் லீகின் மாநாட்டில் பாகிஸ்தான் தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டதை ஒரு திகில் கதையைப் போல் விவரித்து கதையைத் துவக்குகிறார்.

சேது கால்வாய்த் திட்டத்தை நிறுத்த அங்கே ராமன் கட்டிய பாலம் இருக்

கிறது என்று புராணப் புளுகை முன்வைத்து இந்து மதவெறியைக் கிளப்பிக் குளிர் காய நினைக்கும் 'அவாளின்' பச்சையான புரட்டுக்கு நிகரான இந்த 'லவலாகூர்' கதையின் அவசியம் என்ன? இப்பேர்ப்பட்ட லாகூரிலிருந்துதான் முசலிம் லீகின் கொடுமான பிரிவினை ஆரம்பிக்கிறது என்று சென்டிமெண்டாகப் போட்டுத் தாக்குவதுதான் பா.ரா.வின் நோக்கம்.

“ஒரு முடிவோடு இருந்தார் ஜின்னா. ஒரு முடிவோடு பிரச்சாரம் செய்தார்கள் முஸ்லிம் லீக்கைச் சேர்ந்தவர்கள். இது பஞ்சாபில் பல முஸ்லிம் களுக்கே பிடிக்கவில்லை. திடீரென்று இத்தனை அழுத்தமாக மத வாதம் பேச என்ன அவசியம்? இது சிக்கல் தரும். நிச்சயமாகப் பிரச்சினை வரும். மக்களின் அன்றாட அமைதி குலையைப் போகிறது. சந்தேகமில்லை.” - பக்.10.

பேய்க்கதை மன்னன் பி.டி.சாமியின் மொழியில் பா.ரா சொல்வதன் பொருள் என்ன? லவன் விளையாடிய புண்ணிய பூமியில், இப்படி முசலிம் லீக் அநீதியாக பிரிவினையைப் பேசியதன் காரணமாகவே அதர்மத்தை அழித்து தர்மத்தை நிலைநாட்டும் வண்ணம் ஆர்.எஸ்.எஸ். தன்னை கிருஷ்ண பரமாத்மாவாக களமிறக்கியது என்று அப்பாவி வாசகன் மண்டைக்குள் நஞ்சைத் திணிப்பதே பா.ரா.வின் நோக்கம். முசலிம் லீகின் பிரிவினைவாதம்தான் ஆர்.எஸ்.எஸ் பகவானது விசுவரூபத்திற்கு காரணம் என்பது உண்மையா?

தொடர்ந்து வரும் பக்கங்களில் ஆர்.எஸ்.எஸ் தோன்றியதற்கு பா.ரா கொடுக்கும் தத்துவப் புராணக்கதையை அதற்கு முன் பார்ப்போம்.

1919ஆம் ஆண்டு ஆங்கிலேய ஆட்சிக்கு எதிராக அகிம்சை முறையில் ஒத்துழையாமை இயக்கத்தை ஆரம்பித்த காந்தி, பின்னர் 1922இல் செளரி செளரா வில் நடந்த 'வன்முறை' சம்பவத்தை அடுத்து அந்தப் போராட்டத்தை பெற்று கொள்கிறார். இதைக் கண்டதுமே ஆர்.எஸ்.எஸ்.இன் முன்னோடியான சாவர்க்கர் மனம் கொதித்துப் போய் ஹிந்து மகாசபையில் இணைந்து கொண்டார் என்கிறார் பா.ரா. இதைப் படிக்கும் வாசகர் சாவர்க்கர் என்ற அந்தத் தலைவர் வெள்ளையனை எதிர்த்து அதுவரையிலும் பயங்கரமாகப் போராடிக் கொண்டிருந்திருக்க வேண்டும் என்று நினைத்துக் கொள்வார். உண்மை என்ன? அதைத் தெரிந்து கொள்ளும் முன் பா.ரா தனது -லில்

மராட்டியத்தைப் பொறுத்தவரை அங்கே சித்பவன பார்ப்பனர்களிடையே தோன்றிய ஆங்கிலேய எதிர்ப்பு என்பது காலனிய எதிர்ப்பு உணர்வல்ல. அது வாழ்ந்து கிட்ட ஒரு பண்ணையாரின் கசப்புணர்வு.

அவிழ்த்து விட்டிருக்கும் அடுத்த புறகையும் சேர்த்தே பார்த்து விடுவோம்.

ஒத்துழையாமை இயக்கத்தைக் காந்தி நிறுத்தியதைக் கண்டு கொதித்த கேசவ பலிராம் ஹெட்கேவார் எனும் மராத்திய சித்பவனப் பார்ப்பனர் 1925 இல் ஆர்.எஸ்.எஸ் ஐ ஆரம்பித்தாராம். இவர் ஏற்கெனவே திலகர் தலைமையில் காங்கிரசு கட்சியில் இருந்தார், சில அடையாளப் போராட்டங்களில் ஆபத்தில்லாமல் கலந்து கொண்டிருக்கிறார் என்பதெல்லாம் அரை உண்மைதான். உண்மையில் இவர் காங்கிரசில் அப்படிப் பட்டும் படாமலும் இருந்ததற்கு காரணம் ஆங்கிலேய எதிர்ப்பா, அல்லது இந்துத்துவ மீட்சியா என்பதுதான் கேள்வி.

அதற்கு நாம் ஆர்.எஸ்.எஸ் ஆரம்பிக்கப்பட்ட காலத்தை அதன் வரலாற்றுப் பொருளை உள்ளது உள்ளபடி அறிந்து கொள்ள வேண்டும். அது போலவே, ஆர்.எஸ்.எஸ் இயக்கத்தின் முன்னோடியாகவும், இந்து மகாசபையின் தலைவராகவும் இருந்த சாவர்க்கர், பா.ரா சொல்வதைப் போல் தீவிர தேசபக்தரா என்பதையும் மெய்யான வரலாற்றுப் பதிவுகளில் இருந்து புரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

1911ஆம் ஆண்டு அந்தமானில் இரட்டை ஆயுள் தண்டனைக்காக சிறை வைக்கப்படும் சாவர்க்கர், ஆரே மாதத்தில் ஆங்கிலேயருக்கு மன்னிப்புக் கடிதங்கள் அனுப்ப ஆரம்பிக்கிறார். தொடர்ச்சியாக வந்த இந்த மன்னிப்புப் படையெடுப்புகளால் மனம் குளிர்ந்த வெள்ளையர்கள், சாவர்க்கரை மராத்திய மாநிலத்தில் உள்ள ரத்னகிரிக்கு 1922-ஆம் ஆண்டு அனுப்புகின்றனர். “இந்த மாவட்டத்தை விட்டு வெளியேறக் கூடாது; வெள்ளையர்களை எதிர்க்கும் எந்த அரசியல் போராட்டத்திலும் பங்கேற்கக் கூடாது” என்று ஆங்கிலேயர்கள் விதித்த நிபந்தனைகளை அவர் ஏற்றுக்கொண்டதால் சிறை வாழ்க்கையிலிருந்து விடுவிக்கப்படுகிறார்.

1910களின் மத்தியில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட இந்து மகா சபை எனும் இந்துத்துவா அமைப்பு, வெள்ளையர்களின் மறைமுக ஆதரவுடன், அதாவது அவர்களது பிரித்தாளும் சூழ்ச்சியை நிறைவேற்றுவது என்ற கொள்கையின் அடிப்படையில் இயங்குவதற்கு அனுமதிக்கப்படுகிறது. அந்த வகையில்தான் சாவர்க்கர் அதில் சேருகிறார். வெள்ளையனை எதிர்த்து ஒரு எழுத்துக் கூட எழுதக் கூடாது; ஒரு சொல் கூட பேசக் கூடாது

என்ற நிபந்தனையின் கீழ் விடுதலை பெற்ற சாவர்க்கர் ஒத்துழையாமை இயக்கத்தின் அருகில் கூட செல்லவில்லை.

மேலும் அந்த இயக்கத்தை அவர் எதிர்த்திருக்கிறார். ஏனெனில் கிலாபத் இயக்கத்தின் தொடர்ச்சியாக வந்த ஒத்துழையாமை இயக்கம் என்பது முசுலிம் களுக்கு ஆதரவானது என்பதே அவர் கருத்து. உண்மை இப்படி இருக்க நமது அஜினமோட்டோ பா.ரா தனது புத்தகத்தைப் படிப்பவனெல்லாம் அடிமுட்டாள்கள் என்று துணிந்து சாவர்க்கரை ஆங்கிலேய எதிர்ப்பு வீரராக அறிமுகம் செய்கிறார்.

ஆர்.எஸ்.எஸ் அமைப்பை ஹெட்கேவார் ஆரம்பிக்க என்ன காரணம்?

மு லீம் லீக் நிறுவனர் ஜின்னா: பிரிவினையை முதலில் பேசியது இந்து மகாசபைதான், மு லீம் லீக் அல்ல.

அதை அவரது வார்த்தைகளிலேயே பார்ப்போம். “மகாத்மா காந்தியின் ஒத்துழையாமை இயக்கத்தின் காரணமாக நாட்டில் (தேசியத்திற்கான) உற்சாகம் குறைந்து வருகிறது. அந்த இயக்கம் தோற்றுவித்த தீமைகள் சமுதாயத்தில் அச்சமூட்டும் வகையில் தலைதூக்கியுள்ளன. தேசியப் போராட்ட அலை தணிந்து வந்த போது ஒருவருக்கொருவரிடையே உள்ள குரோதங்களும் பொறாமைகளும் வெளிப்படத் தொடங்கின. எங்கு பார்த்தாலும் தனிப்பட்டவர்களிடையே சச்சரவுகள். பல்வேறு சமு

கங்களுக்கிடையே மோதல்கள் தொடங்கியிருந்தன. பிராமணருக்கும் பிராமணரல்லாதோருக்கும் இடையிலான முரண்பாடு அப்பட்டமாகவே தெரியத் தொடங்கியது. எந்த ஒரு அமைப்பிலும் ஒருமைப்பாடோ ஒற்றுமையோ இருக்கவில்லை. ஒத்துழையாமை இயக்கத்தின் பாலைப் பருகி வளர்ந்த யவனப் பாம்புகள் நஞ்சைக் கக்கிப் படமெடுத்தபடி தேசத்தில் கலவரங்களைத் தூண்டி விட்டுக் கொண்டிருந்தன” (The brotherhood in saffron: The RSS and Hindu revivalism. Anderson and Damle & எஸ்.வி.ராஜதுரையின் இந்து இந்தியா - லி லிருந்து)

இந்த விளக்கத்தைக் கண்ணில் விளக்கெண்ணெய் ஊற்றாமல் மேலோட்டமாகப் பார்த்தால் கூட, ஒத்துழையாமை இயக்கம் குறித்த போதாமைகளை அதாவது காந்தியின் மிதவாதத்தை ஹெட்கேவார் ஒரு பொருட்டாகவே கருதவில்லை என்பது புரியும். இங்கே அவரது கவலை என்ன? சமூகங்களுக்கிடையேயான மோதல் என்று அவர் பார்ப்பனர்களுக்கும் பார்ப்பனர்ல்லாதோருக்கும் இடையே தோன்றியிருந்த முரண்பாடுகளைக் குறிப்பிடுகிறார். அவருக்கு மன உளைச்சலை உண்டாக்கிய அந்தக் காலச் சூழலை நாம் முழுமையாகப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

அதைப்பற்றித் தெரிந்து கொள்ளும் முன், இந்த இடத்தில் பா.ரா செய்திருக்கும் நயவஞ்சகமான இருட்டடிப்பு ஒன்றைக் குறித்து நாம் தெளிவு பெற்றாக வேண்டும். இவர் யாரை மறைத்து இருட்டடிப்பு செய்கிறார் என்பதை அறிந்து கொள்வதில் இருந்துதான் இவர் இந்துத்துவா கோழைகளை முன்தள்ளுவதன் அயோக்கியத்தனத்தை முழுவதுமாகப் புரிந்துகொள்ள முடியும்.

காந்தியின் ஒத்துழையாமை இயக்கத்தின் அருமை பெருமைகளை அடித்துவிடும் பா.ரா, பின்னர் காந்தி அதை நிறுத்தியவுடன் காங்கிரசில் இருந்த தேசபக்த தீவிரவாத சிங்கங்கள் அதிருப்தியுற்று தனிப்பாதையில் பயணித்தனர் என்கிறார். இந்த தீவிரவாதப் பெருமையைத்தான் வெள்ளைக்காரனை எதிர்த்து வாயே திறக்காத சாவர்க்கருக்கும், ஹெட்கேவாருக்கும் அளிக்கிறார் பா.ரா. கூடவே அவர்கள் காந்தியின் முசுலிம் ஆதரவை ஏற்கவில்லை என்று ஒரு விளக்கம் அளிக்கிறார். அதிலும் அந்தக் காலகட்டத்தில் முசுலிம்களுக்கு என்று தனிநாடு கோரிக்கையை எழுப்பியே இராத முசுலிம் லீக்கை பிரிவினை

**1923-ஆம் ஆண்டு சாவர்க்கர் எழுதி வெளியிட்ட
“ஹிந்துத்துவம்: யார் ஹிந்துக்கள்?” எனும் -லில்
தான் முதன்முறையாக இசுலாமியர்கள் இந்த
நாட்டில் இந்துக்களோடு சேர்ந்து வாழ முடியாது
எனும் பிரிவினைவாதம் பேசப்பட்டது.**

பேசினார்கள் என்று வாய் கூசாமல் புரூகுகின்றார். காரணம் இப்போது உள்ள முசுலிம் மீதான வெறுப்புணர்வு கொண்ட இந்துப் பொதுப்புத்தி இதைக் கேள்வி கேட்காமலேயே ஏற்றுக் கொள்ளும் என்ற அவரது நம்பிக்கைதான்.

ஒத்துழையாமையான இயக்கத்தை நிறுத்தி, விடுதலைப் போராட்டத்திற்கு காந்தி இழைத்த துரோகத்தைக் கண்டு சினமுற்றவர்கள் சாவர்க்கர், ஹெட்கே வார் முதலான தொடை நடுங்கிகள் அல்லர். அவர்கள் சந்திரசேகர ஆசாத், பகத்சிங் முதலான தோழர்கள். அவர்கள் ஆரம்பித்த அந்த புரட்சிப்பணிதான் அடுத்த பத்தாண்டுகளில் இந்திய அரசியல் வானில் மையமாக இருந்தது. 1931 ஆம் ஆண்டு ஒரு சிங்கம் போல பகத்சிங் தூக்குமேடையில் நின்று கொண்டிருந்தபோது, ஆர்.எஸ்.எஸ் கோழைகள் வெள்ளைக்காரனது முழுமையான ஆசிரவாதத்தோடு மைதானத்தில் கபடி ஆடிக் கொண்டிருந்தார்கள்.

ஆனால் நமது அக்மார்க் அம்பியான பா.ராகவன் அந்தப் புத்தகத்தின் பக்கங்களே கதறி அமுமளவுக்கு பகத்சிங் போன்ற தோழர்களின் வீர அத்தியாயத்தை ஒட்டுமொத்தமாக மூடி மறைத்துவிட்டு, அந்த இடத்தில் ஆர்.எஸ்.எஸ் அம்பிகளைத் திருட்டுத் தனமாகத் திணித்து விடுகிறார். வரலாற்றின் குப்பைத் தொட்டிக்குப் பின் ஒளிந்து கொண்ட ஆர்.எஸ்.எஸ் விளக்குமாற்றுக்குத் தனது -லில் பட்டுக் குஞ்சலம் கட்டுகிறார் பா.ராகவன்.

உண்மையில், ஆர்.எஸ்.எஸ் நிறுவனர் ஹெட்கேவாரின் மனக் குடைச்சலுக்குக் காரணம் என்ன?

வெள்ளையர்கள் ஆதிக்கம் வரும் முன்பு 18ஆம் -நாண்டில் மராட்டியத்தின் அரசியல், சமூக அதிகாரத்தின் இருந்தவர்கள் பேஷுவாக்கள். சித்பவன் எனும் பார்ப்பன பிரிவைச் சேர்ந்த இவர்களது ஆட்சிக் காலம்தான் பார்ப்பனர்களின் பொற்காலம். அதாவது சூத்திரர்களும் பஞ்சமர்களும் அடிமைகளாக அவதிப்பட்ட இருண்ட காலம்.

இந்நிலையில் இந்தியாவின் பல்வேறு பகுதிகளைத் தனது சாம்ராஜ்யத்தில் இணைத்த வெள்ளையர்கள் மராட்டியத்தையும் கைப்பற்றினார்கள். தங்களது இருண்ட காலத்தில் இருந்து விடுதலை பெற விரும்பிய சூத்திரர்கள் - குறிப்பாக மகர்கள் எனப்படும் தலித் மக்கள், வெள்ளையர்களின் இராணுவத்தில் சேர்ந்து உணர்வுப்பூர்வமாகப் போரிட்டு சித்பவன பேஷுவாக்களை வீழ்த்துவதற்குக் காரணமாக இருக்கிறார்கள். அவர்களைப் பொறுத்தவரை அது பார்ப்பனக் கொடுங்கோன்மையிலிருந்து விடுவித்த சொந்தப் போர்.

இந்த முரண்பாட்டை வெள்ளையர்கள் பயன்படுத்திக் கொண்டார்கள் என்பதும், இப்படி தமது சமூக அதிகாரத்தை இழந்த சித்பவன பார்ப்பனர்கள் வெள்ளையர்களின் மீது ஆத்திரம் கொண்டனர் என்பதும் தான் வரலாற்று உண்மை. ஆகவே மராட்டியத்தைப் பொறுத்தவரை அங்கே சித்பவன பார்ப்பனர்களிடையே தோன்றிய ஆங்கிலேய எதிர்ப்பு என்பது காலனிய எதிர்ப்பு உணர்வல்ல. அது வாழ்ந்து கெட்ட ஒரு பண்ணையாரின் கசப்புணர்வு.

அதைத் தொடர்ந்து 19ஆம் -நாண்டில் ஜோதிராவ் பூலே வருகிறார். வேதத்தை மறுத்து, பார்ப்பனர்களின் மேலாண்மையை எதிர்த்து, சூத்திர பஞ்சமர்களின் சம உரிமைக்காக அயராது பாடுபடுகிறார். இதுவும் ஒடுக்கப்பட்ட மக்களிடம் பெரும் எழுச்சியை ஏற்படுத்துகிறது. ஏற்கெனவே ஆட்சியிழந்த பார்ப்பனர்கள் இதனால் மேலும் வயிறெறிந்து போகிறார்கள்.

இப்படித்தான் மராட்டியத்தில் திலகர் உள்ளிட்ட சித்பவன பார்ப்பனர்கள் காங்கிரசில் சேர்ந்து வெள்ளையனை எதிர்க்கிறார்கள். அந்த எதிர்ப்பின் உள்ளடக்கமாக இழந்துவிட்ட வர்ண சாதி ஆதிக்கத்தை மீட்டெடுப்பதே இருந்தது. விதவை மறுமண எதிர்ப்பு, பால்ய விவாகத்தடை எதிர்ப்பு போன்றவற்றில் திலகர் தீவிரமாக ஈடுபட்டார். பிளேக் நோயை பரப்பும் எலிகளை ஒழிப்பதற்காக எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கைகளை எதிர்க்கிறார்; அதற்காக விநாயகர் ஊர்வலத்தை ஆரம்பிக்கிறார். ஆக மொத்தம் இந்த நடவடிக்கைகளில் இருப்பது வெள்ளையர் எதிர்ப்பா, இல்லை பார்ப்பன மீட்பா?

இதே காலத்தில் தென்னிந்தியாவில் பார்ப்பனர்களின் ஆதிக்கத்தை எதிர்த்து பார்ப்பனரல்லாதோர் இயக்கம் திராவிடர் இயக்கமாக வளர்கிறது. தமது சமூக ஆதிக்கத்தை இழக்க விரும்பாத பார்ப்பனர்கள் வெள்ளையர்களது அரசில் சேர்ந்து கொண்டும், காங்கிரசில் இருந்து கொண்டும் தந்திரமாக வேலை செய்கின்றனர். அன்று காங்கிரசுதலைவரான சத்தியமூர்த்தி அய்யர் தேவதாசி தடைச் சட்டத்தை கடுமையாக எதிர்த்தார் என்பது இங்கே கவனிக்கத்தக்கது.

மேற்கு வங்கத்தில் முசுலிம் நவாபுகளை வீழ்த்திய வெள்ளையர்களை அங்கிருந்த பார்ப்பன 'மேல்'சாதியினர் வரவேற்றனர். அதன் மூலம் இழந்து விட்ட தமது சமூக ஆதிக்கத்தை மீண்டும் பெறலாம் என்பது அவர்களது நம்பிக்கை. இப்படி இந்தியா முழுவதும் பார்ப்பனர்களின் வெள்ளையர் எதிர்ப்பு அல்லது ஆதரவு இரண்டுமே பார்ப்பனிய சாதி ஆதிக்கத்தின் மீட்போடு தொடர்புடையது என்பதை வாசகர்கள் புரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

ஆர்.எஸ்.எஸ் துவக்கப்பட்ட கால கட்டத்தில்தான் அம்பேத்கரும் தனது செயல்பாடுகளைத் துவங்குகிறார். 1920கள் மற்றும் 1930களில் அவர் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் மீதான தீண்டாமைக் கொடுமைகளை எதிர்த்து பொதுக்

குளத்தில் நீரெடுக்கும் போராட்டம், கோவில் நுழைவுப் போராட்டம் முதலானவற்றை நடத்துகிறார். அப்போது ஆர்.எஸ்.எஸ் நிறுவனர் ஹெட்கேவார் இத்தகைய சோதனைகளால் இந்துக்களுக்கு அதாவது பார்ப்பனர்களுக்கு நேர்ந்துவிட்ட அபாயத்தைப் பற்றிக் கவலைப்படுகிறார்.

இத்தகைய வரலாற்றுப் பின்னணியிலிருந்து ஆர்.எஸ்.எஸ் ஏன் தோற்றுவிக்கப்பட்டது என்பதை வாசகர்கள் புரிந்து கொள்ள முடியும். பார்ப்பன மீட்சிக்காகத் துவங்கப்பட்ட ஆர்.எஸ்.எஸ்.சின் வரலாற்றை மூடி மறைக்கும் -லாசிரியர் பா.ரா. பல்வேறு புனுகுகள் மூலம் ஒரு மோசடியான வரலாற்றை உருவாக்க எத்தனித்துள்ளார்.

ஆர்.எஸ்.எஸ்-இன் புரவலர்கள் யார்?

1925க்குப் பிறகு ஆர்.எஸ்.எஸ் எப்படி பரவியது? யார் உதவினார்கள்?

சுதந்திரப் போராட்டம் தங்களது நிகழ்ச்சி நிரலில் இல்லை என்பதில் தீர்மானகரமாய் இருந்த ஆர்.எஸ்.எஸ்.ஐ குண்டாந்தடிகளுடன் இராணுவ பயிற்சி மேற்கொள்ள வெள்ளையர்கள் அனுமதித்தார்கள்.

அந்த விசுவாசத்தை ஆர்.எஸ்.எஸ் தலைவர்களிடம் நிறைய சந்தர்ப்பங்களில் நாம் காணலாம். உதாரணத்திற்கு ஒன்று - "We should remember that in our pledge we have talked of freedom of the country through defending religion and culture. There is no mention of departure of British in that." (Shri Gururji Samgra Darshan, Vol 4, p. 2)"

இது ஆர்.எஸ்.எஸ்.காரர்கள் "குருஜி" என்று ஏற்றிப் போற்றும் அவர்களது இரண்டாவது தலைவர் கோல்வால்கர் கொடுத்துள்ள ஒப்புதல் வாக்கு மூலம். இப்படித்தான் ஆங்கிலேயர்கள் ஆசிரிவாதத்துடனும், மேல்மட்ட பார்ப்பனிய சனாதனிகளின் உதவியுடனும் நாட்டின் பல்வேறு இடங்களுக்கு ஆர்.எஸ்.எஸ் பரவியது.

வடஇந்தியாவில் குமாஸ்தாக்களை உருவாக்கும் ஆங்கிலேயக் கல்விமுறையின் பரவலால் ஓடுக்கப்பட்ட மக்கள் ஓரிருவர் முன்னேறியதைப் பார்த்து தமது அஸ்திவாரத்தில் லேசான ஆட்டம் கண்டு போயிருந்த வருணாசிரம இந்து தரும் ஆதிக்கத்தைக் காப்பாற்றவும், சமஸ்கிருதத்தை மீண்டும் உயிர்த்தெழவைக்கும் நோக்கத்திற்காகவும் ஜமீன் தாரர்கள், நிலப்பிரபுக்களிடம் நன்

பார்ப்பனிய மீட்சிக்காக 1925-இல் ஆர்.எஸ்.எஸ்.ஐ ஆரம்பித்த ஹெட்கேவார்.

கொடை திரட்டி பனாரஸ் இந்துப் பல்கலைக்கழகத்தை உருவாக்கியிருந்தார் காங்கிரசுக்காரரும் இந்து மகாசபையை தோற்றுவித்தவர்களுள் ஒருவருமான மதன் மோகன் மாளவியா. இந்த பல்கலைக்கழகத்தில் ஆர்.எஸ்.எஸ்.க்கு என்று தனியாக கட்டிடமே கட்டிக் கொடுத்திருந்தார். இத்தகைய புரவலர்களால் தான் ஆர்.எஸ்.எஸ் நாடெங்கும் பரவியது.

ஆனால் பா.ரா.வோ, பத்துப் பதினைந்து வயதுச் சிறுவர்களுடன் சேர்ந்து கபடி விளையாடிய ஹெட்கேவார் "மெல்லியக் குரலில்" சித்தாந்தப் பயிற்சியளித்ததாகவும் அதிலிருந்து தேறியவர்கள் வடநாடு முழுக்கப் பரவி பத்தே ஆண்டுகளில் நாற்பதாயிரம் பேராகப் பெருகியதாக அதிசயக்கிறார்.

கிழக்குப் பதிப்பகத்தின் ஆர்.எஸ்.எஸ்.புராணம் எழுதிய 'ல்' ஆசிரியர் பா. ராகவன்

பிரிவினையை முதலில் பேசியது முசுலிம் லீகா, இந்து மகாசபையா?

அடுத்து புத்தகத்தின் துவக்கத்திலேயே முசுலிம் லீக் கட்சியினர் தனி நாடு கோரி பிரிவினை பேசினார்கள் என்றும் அதன் காரணமாக நடந்த கலவரங்களில், ஆர்.எஸ்.எஸ் இந்துக்கள் தரப்பில் களமிறங்கியதாலேயே அது பரவலான வெளிச்சத்துக்கு வந்தது என்றும் சொல்கிறார் பா.ரா.

ஆனால், உண்மையில் முசுலிம் லீக்கின் தனிநாடு கோரிக்கை வெளிப்பட்ட பதினாறு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு 1923 ஆம் ஆண்டு சாவர்க்கர் எழுதி வெளியிட்ட "ஹிந்துத்துவம்: யார் ஹிந்துக்கள்?" எனும் -லில் தான் முதன்முறையாக இசுலாமியர்கள் இந்த நாட்டில் இந்துக்களோடு சேர்ந்து வாழ முடியாது எனும் பிரிவினைவாதம் பேசப்பட்டது. ஹெட்கேவார் அப்புத்தகம் கையெழுத்துப் பிரதியாக இருக்கும்போதே வாசித்தவர்.

அப்புத்தகம்தான் ஆர்.எஸ்.எஸ் இயக்கத்திற்கு ஆரம்பத்தில் ஒரு தத்துவ அடிப்படையை வழங்குவதாக இருந்தது. மிகத்தெளிவாக பார்ப்பனிய இந்து மேலாதிக்கத்தை ஏற்றுக்கொள்பவர்களைத் தவிர்த்து வேறு எவருக்கும் இந்தியாவில் இடமில்லை என்பதை அப்புத்தகத்தில் தெளிவாக சாவர்க்கர் அறிவிக்கிறார். ஆனால் இதற்கெல்லாம் வெகு காலம் முன்னதாகவே இந்துத்துவம் என்பது பேச்சளவிலும் செயல் அளவிலும் காங்கிரசில் இருந்த புகழ் பெற்ற பார்ப்பனப் பெருச்சாளிகளின் செயல்பாட்டில் இருந்தது.

இந்துத்வா காங்கிரசில் முசுலிம்கள் இணைய முடியுமா?

மேலும் இந்திய அரசியலில் மதத்தைக் கலந்து அரசியல் செய்த முதல் கட்சியே காங்கிரசுதான். ஏற்கெனவே அதன் தடங்களை திலகரது வரலாற்றில் பார்த்து விட்டோம். பின்னர் காந்தியின் காலத்திலும் அதுவே நடந்தது. இந்துக் கடவுள்களின் உருவகமாக நாட்டைச் சித்தரித்து பாடும் வந்தே மாதரம் முசுலிம்களின் எதிர்ப்புக்கிடையிலும் காங்கிரசால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது. காங்கிரசின் தலைவர்கள் பலர் இந்துத்வத்தின் பொற்காலத்தை மீட்டெடுக்கும் கனவினைக் கொண்டிருந்தவர்கள்தான். அதற்காக முசுலிம்களை, அவர்களது சம உரிமைகளை அவர்கள் ஏற்றுக் கொள்ளத் தயாராக இல்லை.

சாவர்க்கர், ஹெட்கேவார் கும்பலுக்கும் முன்பாகவே காங்கிரசில் விபின் சன்

திர பால் போன்ற மிதவாத இந்துத்துவ வாதிகளும் லாலா லஜபதிராய், திலகர், மதன் மோகன் மாளவியா போன்ற தீவிர இந்துத்துவ வாதிகளும் நிறைந்திருந்தனர். காங்கிரசில் உறுப்பினர்களாக இருக்கும் போதே லாலா லஜபதிராய் ஆரிய சமூகத்தில் இயங்கி வந்துள்ளார். மாளவியா உத்திர பிரதேசத்தில் “பாரத தர்ம மகா மண்டலம்” என்கிற அமைப்பை நிறுவியவர் - தான் இறக்குவரை காங்கிரசில் இணைந்திருந்தவர். பின்னாளில் இவர்கள் சேர்ந்து ஆரம்பித்த இயக்கம் தான் ஹிந்து மகா சபா. இதற்காக காங்கிரசு இவர்களைக் கண்டித்து வெளியேற்றவில்லை என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

அந்தக் காலகட்டத்தில் இந்து மகா சபை, ஆர்.எஸ்.எஸ் போன்ற இயக்கங்களின் உறுப்பினர்களும் தலைவர்களும் காங்கிரசிலும் இருந்துள்ளனர். இவர்கள் தீவிரமான ஆங்கிலேய எதிர்ப்புப் போராட்டத்தில் கலந்து கொள்ளவில்லை என்றாலும் காங்கிரசை ஒரு தீவிரமான இந்துத்துவா போக்கில் மாற்றிட வேண்டும் என்ற ஆர்வம் உள்ளவர்களாக இருந்தார்கள். 1937ஆம் ஆண்டு தான் வேறு இயக்கங்களில் உறுப்பினர்களாக இருப்பவர்கள் காங்கிரசிலும் உறுப்பினர்களாக இருப்பதைத் தடை செய்து ஒரு விதியைக் கொண்டு வருகிறது காங்கிரஸ். இங்கே புரிந்து கொள்ள வேண்டியது என்னவென்றால், காங்கிரசை அனைத்துப் பார்ப்பனியவாதிகளும் ‘இது நம்ம ஆளு கட்சி’ என்றுதான் கருதினார்கள். இப்படிப்பட்ட மனநிலை கொண்ட இந்து காங்கிரசுக் கட்சியில் முசுலிம்கள் எப்படிச் சேர்ந்து பணியாற்ற முடியும்?

இப்படி இந்துத்துவ வாதிகளின் கூடாரமாய் காங்கிரசு சீரழிந்து கிடந்த நிலையில் அதற்கான எதிர்வினையாக வேறு வழியின்றி தோன்றியது தான் முசுலிம் லீக். ஆங்கிலேயர்களும் இந்த முரண்பாட்டைத் திறமையாகப் பயன்படுத்தி அதனை முற்ற வைத்தார்கள். முசுலிம் லீக் அதன் துவக்க காலத்தில் தேசப் பிரிவினையை செயல் திட்டமாகக் கொண்டிருக்கவில்லை. முசுலிம்களைக் கல்வியறிவு பெறச் செய்வது, மாகாண அரசுகளில் போதிய பிரதிநிதித்துவத்தைக் கோரிப் பெறுவது போன்றவைகளையே அதன் தலைவர்கள் முன் வைத்தனர். ஆங்கிலேய ஏகாதிபத்தியத் தோடு சமரசமாகச் சென்று சில சில்லறைக் கோரிக்கைகளை நிறைவேற்றிக் கொள்வது எனும் அளவில் காங்கிரசின் இசுலாமியப் பிரதி தான் முசுலிம் லீக்.

காந்தியின் துரோகத்தை கண்டு சிலிர்த்தெழுந்தவர்கள் பகத்சிங் தோழர்கள். ஆர்.எஸ்.எஸ். கோழைகள் அல்ல.

முதல் இந்திய சுதந்திரப் போரில் இந்து, முசுலிம் என மத வேறுபாடு இல்லாமல் மக்கள் ஒருங்கிணைந்து போராடியதைக் கண்டு உணர்ந்த ஆங்கிலேயர்கள் பிரித்தானியம் சூழ்ச்சியை கையாள்கிறார்கள். இந்த சூழ்ச்சியை முறியடித்து மதச் சார்பற்ற தேசிய இயக்கத்தைக் கட்டுவதற்குப் பதில் இந்துத்துவா வழியில் காங்கிரசுக் கட்சியைக் கட்டினார்கள் அதன் பிதாமகர்கள்.

இந்த வரலாற்று உண்மையை மறைத்து விட்டு, இதை அப்படியே புரட்டி போட்டு முசுலிம்கள்தான் ஆர்.எஸ்.எஸ்.ஐ துவங்குவதற்கு காரணம் என்று பா.ரா. ஒரு பொய்யை விரல் கூசாமல் எழுதுகிறார். இது மட்டுமல்லாமல் நெருக்கடி நிலையின் போது, மண்புழுக்களே வெட்கித் தலைகுணியும் வண்ணம் கோழைத்தனத்தை வெளிப்படுத்தி இந்திராவின் காலில் விழுந்து கிடந்த ஆர்.எஸ்.எஸ் இயக்கத்தை வீரர் போலச் சித்தரித்துள்ளார் பா.ராகவன். மேலும், மக்களுக்காக எந்த விதத்திலும் போராடாமல் இந்து பயங்கரவாதச் செயல்களுக்கு காலாட்படையாக செயல்பட உழைக்கும் மக்களில் இருந்து ஒரு பிரிவினரை மதவெறி

யூட்டி தயாரிப்பதற்காகவே செயல்படும் பல்வேறு சங்கப் பரிவாரங்களைப் பற்றி வாசகருக்கு ஒரு பிரமிப்பு ஊட்டும் வகையில் விவரித்துச் செல்கிறார்.

இது போன்ற மோசடிகளைத் தகர்க்கும் விதமாக ஒரு முழுமையான கட்டுரை வினவு இணையதளத்தில் வெளியாகியுள்ளது. அவ்விவரங்களைத் தெரிந்து கொள்ள கீழே இணைப்பில் கொடுக்கப்பட்டுள்ள கட்டுரையை வாசகர்கள் அவசியம் வாசிக்க வேண்டும்.

ஆர்.எஸ்.எஸ் வெளியீடுகள் இத்தனை காலமும் தமது சொந்தப் பதிப்பகத்திலிருந்து வெளியாகி வந்தது. பொதுவில் புத்தகங்களை விரும்பிப் படிக்கும் வாசகர்களுக்கு விஷம் இன்னதென்று இனங்கண்டு ஒதுக்கித் தள்ளுவதில் பெரிய சிரமங்கள் இருந்திருக்கவில்லை. இப்போது ஆர்.எஸ்.எஸ் மூளை கார்ப்பரேட் பாணியில் இயங்கும் கிழக்கு போன்ற பிரபலமான பதிப்பகங்களையும் ஊடுருவியுள்ளது ஆபத்தான அறிகுறி. அவர்களது ஒழுக்கவாத வேடங்கள், சுதேசியப் பசுப்பல்கள், குண்டு வைக்கும் பயங்கரவாத முகம் என்று சகலமும் அம்பலமாகி, தேசமெங்கும் மக்களால் புறக்கணிக்கப்படும் ஒரு நிலையில் இன்னொரு முனையிலிருந்து ‘நடுநிலை’ என்றும் கவசத் தோடு மக்களை ஊடுருவும் முயற்சியில் இறங்கியிருக்கிறார்கள்.

இந்தப் பின்னணியில் உண்மையான வரலாற்றை நாம் உணர்ந்து கொள்வதும், களத்திலும் அறிவுத்தளத்திலும் மோசடியான வரலாற்றுத் தகவல்களை எதிர் கொண்டு வீழ்த்துவதும் இன்றைய காலத்தின் அவசியத் தேவையாகிறது. ஏனெனில் பார்ப்பனியம் என்பது இன்னமும் செத்த பாம்பல்ல. கோடிக்கணக்கான மக்களின் வாழ்வோடு வினையாடும் நச்சுப் பாம்பு!

கட்டுரையின் முழுமையான வடிவம் - <http://www.vinavu.com/2011/01/19/pa&raghavan&kizhakkur&rss/>

(வினவு இணையத்தளத்தில் வெளியான கட்டுரை)

1931-ஆம் ஆண்டு ஒரு சிங்கம் போல பகத்சிங் தூக்குமேடையில் நின்று கொண்டிருந்தபோது, ஆர்.எஸ்.எஸ் கோழைகள் வெள்ளைக்காரனது முழுமையான ஆசிரவாதத்தோடு மைதானத்தில் கபடி ஆடிக் கொண்டிருந்தார்கள்.

சிறுகதை:

பாம்பின் கால்...

“யார்ரா இது? புதுக்கட்சியா இருக்கு. கடத்தெருவுல தெரண்டு நிக் றானுவ! நம்ம முருகேசன் மவன் மாதிரி இருக்கு!”

“அவன் தாண்ணே இதுல மும்மு ரமா இருக்கான்! அவனுவ சிவப்பு சட் டையென்ன, கொடியென்ன, மூலைக்கு மூலை முசன்னு முசன்னு பேசிப் பேசியே வர வர கூட்டத்த சேக்கு றாண்ணே!”

“என்னவாம் இப்ப?”

“ஆரலூரு, மோசனூரு, செறுகுடி இப்படி அஞ்சு கிராமத்துக்கு அடிப்படை வசதி செஞ்சு கொடுன்னு ஆர்ப்பாட்டம் பண்றானுவ!”

“அதுவும் காருக்குள்ள என்னை யயே பாத்தோடன்ன வேகமாகக் கற்றாண்டா அவன்!”

“அவன் கெடக்குறான் சண் டைக்காப் பய, நம்ம வந்த சோலிய பாப் போமா? இவுனுக ஒரு ஆளுண்ணு டென்சன் ஆகுற... வாண்ணே!”

தெருப் புழுதியைக் கிளப்பிக் கொண்டு இரண்டு அம்பாசிடர் கார்

களும் பழைய பள்ளிக்கூட வாத்தியார் நடராசன் வீட்டுப் பக்கம் போய் நிற்க, படுத்துக் கிடந்த நாய் வெடுக்கென எழுந்து கத்தியவாறு சந்துப் பக்கம் ஓடியது.

“வாங்க! வாங்கண்ணி! எல்லாரும் வாங்க” நடராசனின் மனைவி சிரித்த முகத்துடன் வரவேற்க, நடராசனும் வர வேற்று அமர வைத்தார்.

“அண்ணன் வீட்டுக்குள்ள வரணும் னாலே கோழிப்பீய மிதிக்காம வர முடியாது. வாசல்ல அவ்ளோ கோழி மேயும்...”

“அதெல்லாம் அப்போ... இப்ப உங்க அண்ணியால இருக்குற ஒத்தப் பசுவைத் தொட்டுப் பாக்கவே முடியல. எங்கேர்ந்து கோழி அடைக்கறது. எல் லாததையும் விட்டாச்ச...”

நடராசனின் மெலிதான புன்னகை யைத் தொடர்ந்து புரோக்கர் ராமையன் பழைய விசயங்களைக் கிளறினார். அப் போல்லாம் ஆரலூரு மெயின்ல எறங் குனா... ஆட்டாம்பழுக்க வாசத்த வச்சே அண்ணன் வீட்டுக்கு தானா வந்துற லாம்... எத்தன ஆடு, கறவ மாடு, ட்ராக் டர்... செட்டாப்பா விவசாயம் பாத்தவ ராச்சே!”

பலவாறு அங்குமிங்கும் பேச்சு போய் விசயத்துக்கு வந்தார் புரோக்கர். “அப்புறம் என்னாண்ணே, பொண்ணு புடிச்சுப் போச்சுன்னு ஏற்கெனவே சொல் லியாச்சு... மொறைக்குக் கைத் தாம்பூ லமா மாத்திக்கலாமுன்னுதான் இன் னைக்கு வந்ததே... நம்முரு பிரசி டெண்ட் பாலையன் இவுரு... ஊர்

நல்லது கெட்டதுக்கு அண்ணன்தான்... ஹீ...ஹீ..."

“நம்ப குடும்பத்தப் பத்தி எங்கப்பா நிறைய சொல்லிருக்காரு, எங்கப்பா மூர்த்தி கூட உங்க தோப்புல அப்ப வியாபாரத்துக்கு காய் வெட்டிடுக்காரு. செறுகுடி மூர்த்தின்னு கேள்விப்பட்டிருப்பீங்க!...” பிரசிடெண்ட் வாய் நிறைய புன்னகைக்க...

“ஓ! புரியுது... அவரு புன்னையா நீங்க... நம்ப காலம் முடிஞ்சு போச்சு... விவசாயிகளத் தேடி வறறதே பெரிசா போச்சு...”

“பணம் கெடக்குதுங்க... வாழ்ந்த வழிமுறை வருமா? பொண்ணு எடுக்க வந்துருக்காங்கண்ணா, உங்க குடும்பத் தோட கவுரவம், ஊர்ல மதிப்பு, வாழ்ந்து பேரு வாங்குன குடும்ப மாச்சே...”

“அப்புறம்?” புரோக்கர் நடராசனை அர்த்தம் பிடிபட பார்த்தார்.

“பிறகு என்ன? ஏற்கெனவே சொன்னதுதான்... இருபத்தஞ்சு பவுணு... குடும்பத்துக்கேத்த சமான், சட்டு, மத்த

தெல்லாம் மொறையா நடக்கும்... வார்த்தை சுத்தமா இருக்கும்...”

“அது தெரிஞ்சுதுதாங்களே... அப்புறம் மத்ததெல்லாம் உங்க விருப்பம்... உங்க பொண்ணுக்குக் கூட கொடுத்தாலும் நீங்கதான், கொறச்சு தந்தாலும் நீங்கதான்... பையன் டவுன்ல நல்ல வேலைல இருக்கிறதால... அந்த வண்டி மட்டும்...” புரோக்கர் இழுவை போட...

பிரசிடெண்ட் பாலுவும் சுதி சேர்த்தார். “மசங்காதீங்க... யார்த்தான் கைல வச்சி கிட்டு ஒரு காரியத்துல இறங்குறாங்க... உங்களால முடியாதது இல்ல. நல்ல பையன் துணிஞ்சு முடிங்க... உக்கும்...”

பழைய பெருமைகளை உசுப்பேற்றியே நினைத்ததை முடித்தவாறு “ஊம்... ஊம்... வாங்க... வாங்க... தட்ட மாத்துங்க” என்று புரோக்கர் கன கச்சிதமாக வேலையை முடித்தார். இயலாமையை ஒரு மெல்லிய புன்னகையால் மறைத்தவாறு... இப்போதே கடன் வாங்கும் திசைகளைத் தேடுவது போல முடிவின்றி அங்குமிங்கும் விழிகளை அலைய விட்டார் நடராசன்.

“தை, மாசி, பங்குனி, இன்னும் ரெண்டு மாசந்தான். மளமளன்னு வேலை ஆகட்டும். அண்ணி வாரேன்...” புரோக்கர் பெரிய கும்பிடோடு விடைபெற்றார்.

●●●

“மாப்புள வாத்தி பயகிட்ட இன்னும் புடுங்கலாம் போல. எருக்குழி கிட்ட பழைய ட்ராக்டர் ஒண்ணு என்னமா நின்றுச்சு பாத்தியா?”

“இல்ல தலைவரே! உண்மையிலேயே நொடிச்சுப் போய்தான் கெடக்குறான். ரெண்டாவது பய ஓடல் பவுணுக்குத்தான் நமக்கு காசு... ஒரே இருட்டா இருக்கு தடமே தெரியல... பாத்து நடங்க...”

“பேசாம, கார்லயே பாலம் வரைக்கும் போய் எறங்கியிருக்கலாம்... ஒத்தலைட்ட மாத்துங்கடான்னு நேத்துதான் சொன்னேன்.”

“ஊர் சனம் திட்டிகிட்டே போவதுங்க... ஏற்பாடு பண்ணுங்க. பேரு கெட்டுப் போயிடும்... பத்து ட்யூப்லைட்ட தின்னாலும்... ஒத்த குண்டு பல்பையாவது கண்ணுல காட்டுனா.. அடங்கிப் போவானுவ...”

“ஏய்... ஊத்துன கட்டிங்கு என்கிட்டயே நக்கல் பேச சொல்லுது... தோ! இநதா... ஒண்ணுக்கு போயிட்டு வாரேன்...” பேசிக் கொண்டே இருட்டில் ஓரமாய் உட்கார்...

“அய்யோ! ராமையா... வெடுக்குன்னு ஏதோ புடுங்கிடுச்சுடா... கடுக்குதே... அய்யோ கடு கடுன்னு மேலே ஏறுதுடா... அய்யோ... ஆளக் கூப்பிடு...”

“அப்பவே சொன்னேனே... இருட்டல ஒதுங்காதீங்கன்னு... நான் என்ன பண்ணுவேன்...” எதிரே தென்பட்ட ஆட்களைத் திரட்டி... அலேக்காக பிரசிடெண்டைத் தூக்கிக் கொண்டு ஆஸ்பத்திரி பக்கம் ஓடினான் ராமையன்.

எல்லாம் ஒரு நொடியில் முடிந்தது மாதிரி ஆகி விட்டது. பந்தநல்லூர் விமல் கையை விரித்து, காரைப் பிடித்து தஞ்சாவூர் மெடிக்க காலேஜ் ஆஸ்பத்திரிக்கு கொண்டு போய் சேர்த்தாகி விட்டது.

“பேசாம, பொண்ணு வீட்டுக்கு தட்டு மாத்தப் போய் வந்தவனுக்கு கதியப் பாத்தியா... பொல்லாப் பாம் மாம்... சாகுற நிலைமைக்குப் போய் உசிரு திரும்பியிருக்கு...” பேசிக்

“அது தெரிஞ்சுதுதாங்களே... அப்புறம் மத்ததெல்லாம் உங்க விருப்பம்... உங்க பொண்ணுக்குக் கூட கொடுத்தாலும் நீங்கதான், கொறச்சு தந்தாலும் நீங்கதான்... பையன் டவுன்ல நல்ல வேலைல இருக்கிறதால... அந்த வண்டி மட்டும்...”

கொண்டே வந்த குழந்தை சாமியை வழிமறித்து விசாரித்தாள் சின்னப் பொண்ணு, “அத ஏன் கேக்குற! அது மெடிக்கலு. ஊர் கடைசில இருக்கு, போனா மனுசன் பாம்பு போலவே சுருண்டு கெடக்கான்... பாம்பு மூச்சு விடும் பாரு! அதே போலவே வயிறு இழுக்குது... மொகம் கருத்து.. நல்ல வேளை உசிருக்கு சேதாரமில்லாம தப்புனது... இவ்ளோ சனம் இருட்டுல போவுல வரல, விதி... இழுத்து கொண்டு வுட்டுக்குது!”

“விதியா?... அந்தப் பொண்ணு சாதகம் அப்படி... கேட்ட நட்சத்திரமா இருந்தா கேட்டோன்னயே அடிச்சிடு மாம்! நம்ம டீக்கடை சாமிநாதன் அப்படித்தானே. நல்லா இருந்த மனுசன்... பொண்ணு பாத்து வந்த கையோட முதுகுல எதுவோ கடிச்சு உடனே போனாரு... கிரகம் மட்டும் சும்மா வுட்டுட்டு தோது! ஆங்!” கூட இருந்த தங்கையன் புகையிலையைக் கசக்கினான்.

“என்னவோ! போ... அவன பாம்பு புடுங்கப் போயி, பாவம் இன்னமே அந்த எடமே வேணாத்து பையன் வீட்டுலேயும் பொண்ண வேண்டாமுன்னு டாங்களாமே!”

“பின்ன, இம்புட்டு நடந்த பின்ன மனம் துணியுமா?”

“என்ன இருந்தாலும் தட்டு மாத்துன கல்யாணம் நின்னா, பொண்ண யாரு கட்டுவா?”

“தே! நீ வேற? மனுசன் உசிரே போகுதுங்குறான், கிரகம் சரியில்லாத பொண்ண யாரு கட்டுவா?” பேசிக் கொண்டே கலைந்தார்கள்.

“என்னா மாரி? பிரசிடெண்ட்டயா பாத்துட்டு வார?”

“ஆமாம் சின்ன பொண்ணு, கேள் விப்பட்டு எப்புடி பாக்காம இருக்கறது? மனுசன் கெடையாதான் கெடக்குறான்! வீட்டுலோனுக்கு வேற அந்தாளத்தான் பாக்கணும். அதுக்குள்ள இப்புடி இழுத்து வுட்டுட்டு கெடக்குறான்.”

சுற்றி முற்றும் பார்த்துக் கொண்டு, சின்னப் பொண்ணும் பல்லை நறநறத்தாள். “பண்ண கோளாறு அவ்வளவு, மதகு கட்டுனதுல பத்து மூட்டைக்கு மேல சிமுண்டு மூட்டைய வித்துருக்கான்.. ஒரு லெட்டர் கொடுக்க எம்புட்டு காச வாங்குறான்.. ரொம்ப அநியாயம் பண்ணா... ஒருத்தர் சாபம் இல் வேண்ணா... ஒருத்தர் சாபம் பலிக் காதா... பாம்பு விழுந்து புடுங்கிடுச்சு...”

“ஏய் நீ வேற வாயை பொத்துடி... யாராவது கேட்டு வைக்கப் போறாங்க...” மாரி குரலைத் தாழ்த்திப் பேச “பின்ன... அந்த தாலியறுத்தவ கொல்லையை வேலிய வச்சு வளச் சானே.. அந்தப் பாவம்லாம் சும்மா வுடுமா...” சின்னப் பொண்ணு பொரிந்து தள்ள, மாரி ஜாடை காட்டினாள். எதிரே வந்த பாலக்கார மணி விசாரித்தான்.

“ஆமப்பா... பாவம் பிரசிடெண்ட்டு பாம்பு கடிச்சு கெடக்காராம். போயி பாக்கணும்.. புள்ள குட்டிக்காரரு... நேரம் யார விட்டுச்சு.. ஏதோ கீழ்மாந்தூர் மகமாயிதான் காப்பாத்தியிருக்கா? சின்னப் பொண்ணு அப்படியே முகத்தை மாற்றிக் கொண்டு ஏற இறங்கப் பேசினாள்.

“அதுக்குத்தான் ஜாதகத்த சரியாப் பாக்கணும். எக்குத்தப்பா போய் விழுந்தா எல்லாத்தையும் அடிச்சிடும்.. கல்யாணத்தை நிப்பாட்டிட்டானாம்ல புரோக்கர்... இப்ப வலிச்சு என்னத்த ஆகறது? இருட்டறதுக்கு முன்னால புத்தி வேணும்?”

பாலக்கார மாரி பேசிக் கொண்டே சைக்கிளில் ஏறினான்.

“ஏய் மாரி! வா இருட்டுறதுக்குள்ள நாம எட்டுவச்சுப் போவோம்! பூச்சு பொட்டு திரியுற நேரம் வருது.. புள்ள தாச்சி பொம்பளயா இருந்தாலும் இந்த இருட்டதான் போக வேண்டியிருக்கு... எவன் கண்டுக்குறான்...?”

“அது என்னாக்கா! கருப்பாய் கொல்லையே புடிச்சு எரியுற மாதிரி வெளிச்சமா தெரியுது!”

“இது தெரியாதா? அதாண்டி கருப் பூரு பவர் பிளாண்டு... நம்ப நடவாளு வலாம் இப்ப அங்கதான வேலக்கு போறாவ! கரண்டு தயாரிக்கிறானு வளாம்...”

“பாத்து! பாத்து! நீ நடுவாலையே நடந்து வா... பேசிக்கிட்டே வா.. பூச்சி பொட்டு கெடந்தா ஓடட்டும்..” மாரியும், சின்னப்பொண்ணுவும் முன்னிருட்டில் நடக்க மேலேறி வந்த நிலா வெளிச்சம்... மின் கம்பியில் பட்டு ஒளிர்ந்தது.

● துரை. சண்முகம்

“அத ஏன் கேக்குற! அது மெடிக்கலு. ஊர் கடைசில இருக்கு, போனா மனுசன் பாம்பு போலவே சுருண்டு கெடக்கான்... பாம்பு மூச்சு விடும் பாரு! அதே போலவே வயிறு இழுக்குது... மொகம் கருத்து... நல்லவேளை உசிருக்கு சேதாரமில்லாம தப்புனது...”

ஹைத்தி தீவு மக்களைக் காப்பாற்றிய கூபாவின் (கியூபா) மருத்துவ சாதனை!

ஹைத்தியில் நடைபெற்ற இயற்கைப் பேரழிவிலிருந்து மக்களைக் காப்பாற்றிய அவர்கள் தான் உண்மையான நாயகர்கள். தன் நாட்டுக்கு மிக அருகிலேயே நடைபெற்ற இந்த மனிதப் பேரழிவிலிருந்து மக்களைக் காப்பது தான் எங்கள் கடமை என்று வட அமெரிக்க அதிபர் பராக் ஒபாமா உறுதியேற்ற போதிலும், அவர்களைக் காப்பாற்றியது என்னவோ வட அமெரிக்கா எதிரியாக கருதும் கூபா (கியூபா) தான். ஆம் கூப மருத்துவர்களும், செவிலியர்களும் ஆற்றிய பணிகள் தான் வட அமெரிக்காவின் உண்மையான முகத்தை மக்களுக்குத் தோலுரித்துக் காட்டியது என்றால் அது மிகையன்று.

மார் 1,200 கூபர்களைக் கொண்ட ஒரு மருத்துவப் படையணி நிலநடுக்கத் தாலும், காலராவாலும் பாதிக்கப்பட்ட ஹைத்தி முழுக்க பணியாற்றி வருகின்றார்கள். முன்னாள் கூப அதிபர், பிடல் காஸ்ட்ரோவின் பன்னாட்டு மருத்துவ திட்டம் சோசலிச கூபாவிற்கு பல நண்பர்களை உருவாக்கித் தந்திருக்கின்றது. ஆனால் உலக அளவில் இந்தத் திட்டத்திற்கான அங்கீகாரம் என்பது மிகமிக சிறிய அளவிலேயே உள்ளது என்பது நகைமுரணாகும்.

ஏறத்தாழ 2,50,000 பேர் உயிரிழந்து, 15 இலட்சத்திற்கும் மேலான மக்கள் வீடிழந்த ஹைத்தி நிலநடுக்கம்

தோற்றுவித்த இன்னல்களைச் சரி செய்து மக்களைக் காப்பாற்றி வருவது பன்னாட்டுத் தொண்டு நிறுவனங்கள் தான் என நீங்கள் எண்ணியிருந்தால் உங்களை 'ஆண்டவர்' மன்னிப்பாராக.

1998லிருந்து 350 கூப மருத்துவ ஊழியர்கள் ஹைத்தி மக்களுக்கு மருத்துவம் செய்து வருகின்றார்கள். நிலநடுக்கம் ஏற்பட்ட உடனே இந்த 350 பேர் கொண்ட மருத்துவக்குழு நிவாரண வேலையில் இறங்கியது. வட அமெரிக்காவிலிருந்தும், இங்கிலாந்து அரசிடமிருந்தும் உதவிகள் வரும் என்று உலக ஊடகங்கள் கூவிக் கொண்டிருந்த வேளையில், -ற்றுக்கும் மேற்பட்ட கூப மருத்துவர்களும், செவிலியர்களும் எந்த ஒரு சிறு அறிவிப்பும் இன்றி ஹைத்தியில் வந்திறங்கினார்கள்.

பெரும்பாலான நாடுகளின் உதவிக்குழுக்கள் வழமை போலவே கூப மருத்துவர்கள் குழுவையும், எல்லையில்லா மருத்துவர்கள் குழுவையும் (Doctors without Borders) தனியே விட்டு விட்டு, இரண்டு மாதங்களில் பெட்டியைக் கட்டிக் கொண்டு தங்கள் நாடுகளுக்குப் பயணமானார்கள். கூப மருத்துவ குழுவும், எல்லையில்லா மருத்துவர்கள் குழுவும் தான் ஏழ்மையில் வாடும் மேற்கிந்திய தீவு மக்களுக்கு மருத்துவம் அளிக்கும் முதன்மையான அமைப்பு களாகும்.

2010 அக்டோபரில் இருந்து இன்று வரை 30,000-க்கும் அதிகமான காலரா நோயாளிகளை 40 மருத்துவமையங்களில் உள்ள கூப மருத்துவக்குழு குணப்படுத்தியுள்ளது என தற்போது வெளியாகியிருக்கும் புள்ளிவிவரம் தெரிவிக்கின்றது. ஹைத்தியில் உள்ள 40விழுக்காடு காலரா நோயாளிகளைக் குணப்படுத்தியுள்ள கூப மருத்துவர்கள் குழு தான் ஹைத்தியிலுள்ள மிகப்பெரிய வெளிநாட்டு மருத்துவக்குழு ஆகும். இது மட்டுமன்றி, அண்மையில் ஹைத்தியில் -ற்றுக்கும் அதிகமான மக்கள் ஒரு குறிப்பிட்ட நோயினால் மரணமடைவதை அறிந்ததும் கூபாவின் இயற்கைப் பேரழிவு, சிறந்த மருத்துவ நிபுணர்களைக் கொண்ட அவசர காலக் குழுகளில் ஒன்றான ஹென்றி ரீவ் மருத்துவப் படையணியும் ஹைத்திக்கு வந்து சேர்ந்தது.

கூபாவில் மிகவும் முன்னேறிய நிலையில் உள்ள மருத்துவமையம் Escuela Latinoamericana de Medicina en cuba (Elam)வில் 1998லிருந்து 550 ஹைத்தி மருத்துவர்களுக்கு இலவசமாகப் பயிற்சி அளித்துள்ளது. மேலும் பணம் இல்லாத காரணத்தினால் தனது நாட்டில் மருத்துவம் படிக்க முடியாத திறமையான 400 மாணவர்கள் இன்று கூபாவில் மிகமிக குறைந்த செலவில் மருத்துவப் படிப்பு பயின்று வருகின்றார்கள்.

கனடாவின் டல்ஹோசி பல்கலைக் கழகத்தில் இலத்தின் அமெரிக்க கற்றலுக்கான விரிவுரையாளர் சான்கிரீக் கூபாவின் பன்னாட்டு மருத்துவக் குழுக்களைப் பற்றி பகுப்பாய்வு (Research) செய்துள்ளார். அவர் கூறுகையில், "ஹைத்தி நிலநடுக்கத்தில் பெரும்பாலான மருத்துவப் பணிகளை கூப மருத்துவக்குழு மட்டுமே செய்துள்ளது. ஆனால் இதைப் பற்றி யாரும் வாய்திறக்காமல், இதை ஏதோ உலக ரகசியம் போன்று மறைத்து வைத்துள்ளது. உலக நாடுகள்."

இது ஏதோ இன்று புதிதாக நடக்கும் ஒன்றல்ல. கூப நாட்டிலிருந்து, நிலநடுக்கத்தால் பாதிக்கப்பட்ட சிலே நாட்டுக்கு 1960ல் ஒரு மருத்துவப்படையணி சென்றதையும், 1963ல் அல்சீரியா நாட்டிற்கும் 50 பேர் கொண்ட மருத்துவக்குழு சென்ற தகவல்களும் உலகினால் மறைக்கப்பட்ட ஒன்று தான். புரட்சி நடந்து முடிந்த நான்கு ஆண்டுகளில் மேற்கூறிய நிகழ்வுகளை கூபா நடத்தி காட்டியது. நாட்டில் பாதிக்கும் மேற்பட்ட மருத்துவர்கள் (7,000) வட அமெரிக்க

ஏறத்தாழ 2,50,000 பேர் உயிரிழந்து,
5 இலட்சத்திற்கும் மேலான மக்கள் வீடிழந்த
ஹைத்தி நிலநடுக்கம் தோற்றுவித்த இன்னல்களைச்
சரி செய்து மக்களைக் காப்பாற்றி வருவது
பன்னாட்டுத் தொண்டு நிறுவனங்கள் தான் என
நீங்கள் எண்ணியிருந்தால் உங்களை
'ஆண்டவர்' மன்னிப்பாராக.

காவை நோக்கி பறந்து கொண்டிருந்த காலம் இது என்பதும் இங்கே குறிப்பிடத்தக்கது.

இது போன்று பல நாடுகளுக்கு பயணம் செய்யும் மருத்துவக் குழுக்கள் மூலமாக கூப நாட்டிற்கு பல நண்பர்கள் உலகம் முழுவதும் உருவாகியுள்ளனர். இதில் மிகவும் குறிப்பிடத்தக்க திட்டம் என்றால் “ஆப்பிரேசன் அதிசயத்தை” கூறலாம். கூபாவிற்கு வெனிசலா கொடுக்கும் எண்ணெய்க்குப் பதிலாக கூப கண் மருத்துவர்கள் வெனிசலாவில் ஏழ்மையில் வாடும் கண் நோயாளிகளுக்கு மருத்துவம் பார்க்க வேண்டும் என்பதே அத்திட்டமாகும். இந்தத் திட்டத்தைத் தொடர்ந்து 35 நாடுகளில் 18 இலட்சத்திற்கும் அதிகமான மக்களின் கண் தொடர்பான பிரச்சினைகள் கூப மருத்துவர்களால் களைய அவர்களுக்கு எல்லாம் கண் பார்வை மீளக்கிடைத்துள்ளது. இதில் 1967-இல் சே குவேராவைக் கொன்ற பொலிவிய காவலாளியான மரியோ தெரனும் அடங்குவார் (அவரது கண் பார்வையையும் மீட்டுக் கொடுத்தது கூப மருத்துவக் குழுவே).

கத்ரினா புயலுக்குப் பின்னர் பல வட அமெரிக்க மருத்துவர்களும் (முன்னாள் கூபர்கள்) ஹென்றி ரீவ் மருத்துவப் படைப்பணியில் சேர்ந்து கொண்டார்கள். இந்த மருத்துவப் படைப்பணி தான் 2005இல் நிலநடுக்கத்தால் பாதிக்கப்பட்ட பாகிஸ்தானுக்கு முதலில் சென்று மருத்துவ உதவி செய்தது. வழமை போலவே மற்ற எல்லா தொண்டு நிறுவனங்கள் கிளம்பிய பிறகும், ஆறு மாதங்கள் கழித்தே இவர்கள் நாடு திரும்பினார்கள்.

விரிவுரையாளர் கிரீக் மேலும் கூறுகையில், “உலக நாடுகளில் வாழும் மக்களுக்கு ஆதரவளிப்பது (Solidarity) என்ற கொள்கைக்காக மட்டுமில்லாமல், கூப அரசியலமைப்பில் உள்ள வறுமையில் வாடும் நாடுகளுக்கு தேவைப்படும்போது எல்லாம் உதவ வேண்டும் என்ற நோக்கத்தை நிறைவேற்றும் பொருட்டே இம்மருத்துவப் படைப்பணிகள் உருவாக்கப்பட்டுள்ளன.”

“கூபாவில் குறைந்த அளவு மட்டுமே ஊதியம் பெறும் இம்மருத்துவர்கள் இந்தக் குழுக்களுடன் பயணிப்பதன் மூலம் அதிகமான ஊதியம் கிட்டுவதுடன், தாங்கள் படித்த நோய்களைப் பற்றி மேலும் தெரிந்து கொண்டு, அதைத் தடுக்கும் வழிமுறைகளில் அவர்கள் ஈடுபடவும் உதவுகின்றது. அதிபர் பிட

ஹைத்தி தீவு மக்களுக்கு சிகிச்சை அளிக்கும் கியூபாவின் மருத்துவர்.

லின் முக்கியக் கொள்கையான இந்த மருத்துவக் குழுக்களினால் ஐக்கிய நாடுகள் சபையில் கூபாவிற்கு ஆதரவாக வாக்குகளும் விழுந்துள்ளது.’

எல் சாவ்டார், மாலி, கிழக்கு திமோர் உள்பட 77 வறிய நாடுகளில் 25,000 கூப மருத்துவர்களும் (கூபாவின் மொத்த மருத்துவர்களின் எண்ணிக்கையில் இது மூன்றில் ஒரு பங்கு), 10,000-க்கும் அதிகமான மருத்துவ ஊழியர்களும் வேலை செய்து வருகிறார்கள். இவ்வளவு மருத்துவர்கள் கூபாவுக்கு வெளியே பணியாற்றி வந்த போதும், கூபாவில் 220 மக்களுக்கு ஒரு மருத்துவர் என்ற விகிதம் உள்ளது என்பதும், இதுதான் உலகிலேயே சிறந்த முதல் விகிதம் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. இங்கிலாந்தில் 370 மக்களுக்கு ஒரு மருத்துவர் என்ற விகிதமே இதற்கு அடுத்ததாகும்.

எங்கெல்லாம் கூப மருத்துவர்கள் அழைக்கப்படுகின்றார்களோ அந்தப் பகுதிகளில் எல்லாம் அவர்கள் நோயைத் தடுக்கும் வழிமுறைகளை செயல்படுத்தியும், வீடுகளுக்குச் சென்று மருத்துவம் செய்தும், குறிப்பாக பிரசவ கால பெண்களின் உடல்நிலையையும், குழந்தைகளின் உடல்நிலையையும் தொடர்ந்து கவனித்தும் வருகின்றார்கள். இந்த முறைகளின் மூலமாக “மிகப்பெரிய வித்தியாசத்தை” எல் சாவ்டார், கௌதமாலா, கோண்டு

ரால் நாடுகள் கண்டுள்ளன. பிரசவ காலத்தில் குழந்தைகள் இறக்கும் விகிதம் குறைந்துள்ளது. குழந்தைகளுக்கு ஏற்படும் தொற்று நோய்களின் விழுக்காடு குறைந்தும் உள்ளது. மேலும் அந்தந்த நாடுகளில் இருக்கும் மருத்துவர்களுக்குத் தேவையான பயிற்சியையும் இந்தக் குழு அளிக்கின்றது என சான் கிரீக் தனது பகுப்பாய்வின் மூலம் நிறுவியுள்ளார்.

கூபாவில் மருத்துவப் பயிற்சி ஆறு ஆண்டு காலமாகும் (இங்கிலாந்தை விட இங்கே ஒரு ஆண்டு அதிகம்). பயிற்சி முடிந்த பின்னர் ஒவ்வொருவரும் குடும்ப மருத்துவர்களாக குறைந்த பட்சம் மூன்று ஆண்டுகள் வேலை செய்யவேண்டும். அவர்வாழும் சமூகக் கூட்டமைப்பில் உள்ள மார் 150லிருந்து 200 மக்களுக்கு மருத்துவம் பார்க்க வேண்டும், இவருக்கு உறுதுணையாக ஒரு செவிலியரும் இருப்பார்.

இந்தத் திட்டத்தின் மூலமாக கூபா உலகில் எந்த நாடும் அடைய முடியாத பல்வேறு மருத்துவ முன்னேற்றங்களை அடைந்துள்ளது. ஆனால் இதற்காக ஒரு ஆண்டிற்கு நபர் ஒன்றுக்கு அரசு செய்யும் செலவு 400 டாலர் மட்டுமே. இதுவே இங்கிலாந்தில் நபர் ஒன்றுக்கு அரசு செய்யும் செலவு 3000 டாலர்களாகவும், வட அமெரிக்காவில் 7,500 டாலர்களாகவும் இருக்கின்றது என பொருளாதார மற்றும் அபிவிருத்திக்

நிலநடுக்கத்தால் சீர்குலைந்து போன ஹைத்தி தீவு.

கான கூட்டமைப்பின் புள்ளிவிவரங்கள் தெரிவிக்கின்றன.

ஒரு நாட்டிலுள்ள மருத்துவத்துறையின் செயல்பாடுகளை அறியும் மிக முக்கியமான குறியீடான பிரசவத்தின் போது குழந்தைகள் இறக்கும் விகிதம் 1000-க்கு 4.8 ஆக மட்டுமே இங்கு உள்ளது. இது இங்கிலாந்தில் உள்ள விகிதத்திற்கு சமமானதும், வட அமெரிக்காவில் உள்ள விகிதத்தை விட குறைவானதும் ஆகும். நீண்ட கால உடல் நலத்தில் முக்கிய பங்கு வகிப்பது பிறந்த குழந்தையின் எடையாகும். கூபாவில் 5 விழுக்காடு குழந்தைகளே பிறக்கும்போது குறைவான எடையுடன் பிறக்கின்றார்கள். மேலும் பிரசவ காலத்தின் போது ஏற்படும் இறப்பு விகிதத்தில் இலத்தின் அமெரிக்காவிலேயே கூபா தான் மிகக்குறைவான இறப்பு விகிதம் கொண்ட நாடாகும்.

இந்தப் புள்ளிவிவரங்கள் எல்லாம் உலக சுகாதார நிறுவனத்தால் (WHO) எடுக்கப்பட்டவையாகும். கூபாவில் உள்ள மருத்துவ மையங்கள், 24 மணி

நேரமும் இயங்குகின்றன. அவசர மற்றும் சிறப்பு மருத்துவ மையங்கள் குடும்ப மருத்துவ மையங்களுக்கு அடுத்த நிலையில் உள்ளவையாகும். இந்த மையங்களில் முழு நேர மருத்துவ ஆலோசகர்களும், சிறப்பு மருத்துவர்களும் உள்ளார்கள். இந்த இரண்டு மையங்கள் மூலமாகவும் 15,000 முதல் 20,000 வரையிலான நோயாளிகள் 24 மணி நேரமும் மருத்துவ உதவி பெறுகின்றார்கள்.

கூபாவின் மூன்றாவது பெரிய நகரமான காமாகுவேயில் நடைபெறும் பன்னாட்டு மருத்துவ ஊழியர்களுக்கான பயிற்சிப் பட்டறையைத் தலைமை ஏற்று நடத்தும் டெர்பியைச் (இங்கிலாந்து) சேர்ந்த குழந்தைகள் நல மருத்துவரான இமிதி சோனாரா கூறுகையில் “கூபாவில் உள்ள மருத்துவத்துறை மிகவும் சிறப்பாக உள்ளது. குறிப்பாக குடும்ப மருத்துவர்கள், அவர்களின் தன்னார்வம் நோய் உருவாகும் வாய்ப்புகளைத் தடுக்கின்றது... இதில் வேடிக்கையான நிகழ்வென்னவென்றால், புரட்சி வெற்றி பெற்ற பின்னர் இங்கிலாந்துக்கு வந்து

தேசிய சுகாதார மையம் (NHS) எவ்வாறு வேலை செய்கின்றது எனப் பார்த்துக் கற்றுக் கொண்டு, அதை மேலும் முறைப்படுத்தி அடுத்த நிலைக்கு அவர்கள் கொண்டு சென்றுள்ளார்கள். ஆனால் இங்கிலாந்தோ இன்று வட அமெரிக்க மாதிரியை (தனியார் மருத்துவக் காப்பீட்டு நிறுவனங்களைச் சார்ந்தது) நோக்கிச் சென்று கொண்டிருக்கின்றது”.

கூப மருத்துவத் துறையில் பெரும் பாலான இடங்களில் அரசியல் ஊடுருவிச் செல்கின்றது. வட அமெரிக்காவின் தடையின் மூலமாக (வட அமெரிக்கா மற்ற நாடுகள் கூபாவுக்கு மருத்துவக் கருவிகள் ஏற்றுமதி செய்வதையும் தடுத்து வருகின்றது) தங்களுக்கு கிடைக்காத மருந்துகள், மருத்துவக் கருவிகளின் பட்டியலை ஒவ்வொரு ஆண்டும் மருத்துவ மனைகள் தயார் செய்து அரசிடம் கொடுக்கின்றன.

2009/10 ஆண்டிற்கான பட்டியலில் குழந்தைகளுக்கு ஏற்படும் புற்றுநோயைக் குணப்படுத்துவதற்கான மருந்துகள், எச்.ஐ.வி, ஆர்த்தர் நோய்களைக் குணப்படுத்துவதற்கான மருந்துகள், சில மயக்க மருந்துகள், நோய்களைக் கண்டறியவும், உடல் உறுப்புகளை பாதுகாப்பாக வைக்க உதவும் சில வேதிப்பொருட்களும் தங்களிடம் இல்லை என இப்பட்டியல்கள் அறிவிக்கின்றன. கூபாவில் உள்ள மருந்தகங்களை ஒரு நீண்டவரிசையிலான மக்களைக் கொண்டு எளிதாக அடையாளம் காணலாம். ஒரு சில முறையான மருந்துகள் மட்டுமே ஒழுங்காக வைக்கப்பட்டிருக்கும். மீதமுள்ள மருந்துகள் எல்லாம் ஒழுங்கற்றே வைக்கப்பட்டிருக்கும்.

சுகாதார அமைச்சகத்தில் பணிபுரியும் அந்தோனியோ பெர்ணாண்டசு கூறுகையில் “எங்களுக்குத் தேவையான 80 விழுக்காடு மருந்துகளை நாங்களே உற்பத்தி செய்கின்றோம். மீதமுள்ள 20 விழுக்காடு மருந்துகளை சீன, முன்னாள் சோவியத்து நாடுகள், ஐரோப்பிய நாடுகளிடமிருந்து (எங்களுக்கு மருந்துகளைக் கொடுக்கும் மற்ற நாடுகளிடமிருந்தும்) இறக்குமதி செய்து கொள்கின்றோம். தொலைதூரத்திலிருந்து இந்த மருந்துகள் வர வேண்டியிருப்பதால், இதற்கான செலவு மிக அதிகமாகின்றது” என்கிறார்.

மொத்தத்தில் பார்க்கையில் ஹைத்தியிலும், மற்ற வறிய நாடுகளிலும் தாங்கள் செய்யும் பணிகளைக் கண்டு கூப மக்களுக்கு மகிழ்ச்சியே. உலக நாடு

ஒரு நாட்டிலுள்ள மருத்துவத்துறையின் செயல்பாடுகளை அறியும் மிக முக்கியமான குறியீடான பிரசவத்தின் போது குழந்தைகள் இறக்கும் விகிதம் 1000-க்கு 4.8 ஆக மட்டுமே இங்கு உள்ளது. இது இங்கிலாந்தில் உள்ள விகிதத்திற்கு சமமானதும், வட அமெரிக்காவில் உள்ள விகிதத்தை விட குறைவானதும் ஆகும்.

இலத்தின் அமெரிக்கக் கண்டத்தில் ஒரு இலட்சம் மருத்துவர்களை உருவாக்க வேண்டும் என்று 2005இல் உறுதி மொழி ஏற்றுக்கொண்ட பிடல் காஸ்ட்ரோவும், சாவேசும் இணைந்து உருவாக்கிய திட்டத்தில், இதுவரை 41,000 மாணவர்கள் பதியப்பட்டு, அவர்களுக்கான மருத்துவப் பயிற்சியும் தொடங்கப்பட்டுள்ளது.

களில் தங்களது தகுதிக்கும் மீறிய மருத்துவப் பணிகளையே அவர்கள் செய்து வருகின்றார்கள். வெளிநாடுகளில் பாதி மருத்துவர்கள் இருப்பதால், உள்நாட்டில் மருத்துவர்களைப் பார்க்க நீண்ட நேரம் காத்திருக்க வேண்டியிருப்பதாகச் சில மக்கள் புகார் தெரிவித்துள்ளார்கள். எல்லாப் பொருட்களையும் போலவே மருந்துப் பொருட்களும் கூபாவில் கள்ளச் சந்தைகளில் கிடைக்கின்றது. இதைக் கள்ளச்சந்தையில் வாங்கும் போதோ, விற்கும் போதோ பிடிபட்டால் அவர்கள் பெரும் தொகையை அபராதமாகச் செலுத்த நேரிடும்.

பன்னாட்டுப் பயணம் என்பது கூபர்களுக்கு இயலாத ஒன்று. ஆனால் தகுதி வாய்ந்த மருத்துவர்களும், செவிலியர்களும் தங்களது பயிற்சி முடிந்து பின் இது போன்ற மருத்துவ குழுக்களில் இருப்பதன் மூலம் ஐந்தாண்டுகளுக்கு பல நாடுகளைச் சென்று பார்க்கும் வாய்ப்பு கிட்டுகின்றது.

எல்லா உழைக்கும் மக்களைப் போலவே, மருத்துவர்களுக்கும் குறைவான மாத ஊதியமே (20 டாலர்) இங்கு வழங்கப்படுகின்றது. அரசு தர்ப்பு ஆவணங்களில் இல்லாத ஊழல் மருத்துவத் துறையின் சில இடங்களில் காணப்படுகின்றது. தேவையான சிகிச்சைகளில் தங்களுக்கு முன்னுரிமை வழங்குவதற்காக மருத்துவர்களுக்குத் தேவையான உணவையோ அல்லது சில பெசோக்களையோ (கூப நாட்டு ரூபாய்) நோயாளிகள் மருத்துவர்களுக்குக் கொடுக்கின்றார்கள்.

பன்னாட்டு மருத்துவத் துறையைக் கட்டமைப்பதென்பது கூபாவின் மிக முக்கியமான செயலுத்தியாகும். ஹைத்தியில் அரசின் பொது மருத்துவ முறைகளை மேம்படுத்துவதற்காக கூப அரசு அதிகாரிகள் பிரேசிவூடனும், வெனிசுலாவுடனும் பேச்சுவார்த்தைகள் நடத்தியுள்ளார்கள். இவ்விரண்டு நாடு

களுமே இத்திட்டத்திற்கு நிதியுதவி வழங்க ஏதுவாக உள்ளன.

கூபா நடத்தும் மருத்துவப் பயிற்சிகள் மற்றுமொரு முன்மாதிரியாகும். 30-க்கும் மேற்பட்ட நாடுகளிலிருந்து வந்துள்ள 8,281 மாணவர்கள் Escuela Latinoamericana de Medicina en Cuba (Elam)ல் மருத்துவப் பயிற்சி மேற்கொண்டு வருகின்றார்கள். Elam மருத்துவ மையம் கடந்த மாதம் தனது பதினொன்றாம் ஆண்டு விழாவைக் கொண்டாடியுள்ளது. இங்கு படிக்கும் மாணவர்கள் தங்கள் நாடுகளிலுள்ள வறிய சமூகங்களில் குறைந்தபட்சம்

ஐந்து ஆண்டுகள் பணியாற்ற வேண்டும் என்ற சமூக சிந்தனையையும் மாணவர்கள் மனதில் பதியவைக்க எண்ணியுள்ளது கூப அரசு.

வட அமெரிக்காவிலிருந்து கூபா வந்து மருத்துவம் பயிலும் 171 மாணவர்களில் (இதில் 47 மாணவர்கள் ஏற்கெனவே படித்து முடித்து விட்டார்கள்) ஒருவரான டேமியன் சோயல் சுவாரேசு கூறுகையில் “இங்கு சேருவே ஒரு தேசியத் தலைவர் ஆவார். ஆனால் அவரை நாங்களும் ஒரு தலைவராக ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என இங்கு ஒருவரும் எங்களை வற்புறுத்துவில்லை” என்கிறார். மேலும் அவர் கூபாவின் பரப்புரை இயந்திரங்களில் Elam ஒன்று என்பதையும் மறுதலித்துள்ளார்.

இலத்தின் அமெரிக்கக் கண்டத்தில் ஒரு இலட்சம் மருத்துவர்களை உருவாக்க வேண்டும் என்று 2005இல் உறுதி மொழி ஏற்றுக்கொண்ட பிடல் காஸ்ட்ரோவும், சாவேசும் இணைந்து உருவாக்கிய El Nuevo Programa de Formacion de Medicos Latinoamericanos திட்டத்தில், இதுவரை 41,000 மாணவர்கள் பதியப்பட்டு, அவர்களுக்கான மருத்துவப் பயிற்சியும் தொடங்கப்பட்டுள்ளது. ஆனால் இதை விமர்சிப்பவர்கள் இதில் பயிற்சி பெறும் மாணவனின் திறமை எவ்வாறு இருக்கும் எனக் கேள்விகள் எழுப்பியுள்ளார்கள்.

ஆனால் மேற்கூறிய விமர்சனத்தை மறுக்கும் விரிவுரையாளர் கிரீக், “இலண்டன், டொரண்டோவில் மக்களுக்கு வழங்கப்படும் அதி நவீன மருத்துவச் சிகிச்சை என்பது மூன்றாம் உலக நாடுகளில் வறுமையில் இருக்கும் இலட்சக்கணக்கான மக்களுக்கு தேவை இல்லாதது. கூபர்கள் வழங்கும் மருத்துவப் பயிற்சிகளை விமர்சிப்பதென்பது இவர்களுக்கு எளிதான ஒன்று. ஆனால் மருத்துவர்களே இல்லாத பகுதிகளில் வாழும் மக்களுக்கு மருத்துவர் கிடைப்பதென்பது மிகவும் மகிழ்ச்சியான ஒரு நிகழ்வேயாகும்”.

கண்டிப்பாக கிரீக் கூறிய இக்கருத்தை தொன்னூறு இலட்சம் ஹைத்தி மக்களும் ஒப்புக் கொள்வார்கள்.

- நினைலக்கானி, நன்றி: தி இன்டிபெண்டன்ட்.

தமிழாக்கம்: ப.நற்றமிழன்

(வினவு இணையத்தளத்தில் வெளியான கட்டுரை)

“புதிய கலாச்சாரம்” உரிமையாளர் மற்றும் இதர விவரங்கள் படிவம் IV (விதி 8-இன் படி)

1. வெளியிடும் இடம் : 3, செகந்நாதபுரம், நான்காவது தெரு, சேத்துப்பட்டு சென்னை - 600 031.
2. வெளியிடும் காலம் : மாதம் ஒருமுறை
3. அச்சிடுபவர் பெயர் : இரா. சண்முகராசு
இந்தியக் குடிமகனா? : ஆம்
முகவரி : எழில் பிரிண்ட்ஸ், 110, இரண்டாம் தளம், மாந்தராட்சி வணிக வளாகம், 63, என்.எஸ்.கே. சாலை, கோடம்பாக்கம், சென்னை - 600 024.
4. உரிமையாளர் மற்றும் வெளியிடுபவர் பெயர் : வி. வல்லபேசன்
இந்தியக் குடிமகனா? : ஆம்
முகவரி : 3, செகந்நாதபுரம், நான்காவது தெரு, சேத்துப்பட்டு சென்னை - 600 031.
5. ஆசிரியர் பெயர் : வி. வல்லபேசன்
இந்தியக் குடிமகனா? : ஆம்
முகவரி : 3, செகந்நாதபுரம், நான்காவது தெரு, சேத்துப்பட்டு சென்னை - 600 031.

வி. வல்லபேசனாகிய நான், மேலே குறிப்பிட்டுள்ள விவரங்கள் அனைத்தும் உண்மை என்று உறுதியளிக்கின்றேன்.

(ஒப்பம்) வி. வல்லபேசன்
வெளியிடுபவர்.

1.3.2011

அமெரிக்க கூஜாவா! நோபல் பரிசு நிச்சயம்!!

கூடந்த வருடம் அமைதிக்கான நோபல் பரிசை ஒபாமா பெற்றார். இது நமக்கு மட்டுமல்ல, அவருக்கே கூட அதிர்ச்சியாகத்தான் இருந்திருக்கும். இந்த வருடம் அந்த 'அதிர்ச்சிக்குரிய' பரிசைப் பெற்றிருப்பவர் சீனத்தைச் சேர்ந்த லியு ஜியாபோ. இவ்விருதைப் பெறுவதற்கு முன் சீனாவிலேயே அவரைப் பற்றி அறிந்தவர்கள் மிகவும் குறைவு. இவ்விருதுக்குப் பின்னரே அவரைப் பெருமளவு மக்கள் தெரிந்துக் கொண்டார்கள். அதன்பின் அவரைப் பற்றிய நிறைய கட்டுரைகளும் செய்திகளும் வெளிவந்தன. மனித உரிமை போராளி என்று பத்திரிக்கைகள் அவருக்கு புகழாரம் சூட்டின. தற்போது அவர் அரசாங்கக் கைதியாக சீன நாட்டின் சிறையில் அடைக்கப்பட்டுள்ளார். நோபல் பரிசு பெற்ற விவரம் கூட அவருக்குத் தெரியாது என்றும், அவரை அவரது துணைவி கூட சந்திக்க அனுமதி மறுப்பு என்றும் பரபரப்பான செய்திகள் அப்போது வெளிவந்தன.

லியுவிற்கு நோபல் பரிசு கிடைத்தது ஒரு தற்செயலான நிகழ்வு அல்ல. நார்வேயிலிருக்கும் பாராளுமன்ற கமிட்டியினால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டதால் மட்டும் லியு நோபல் பரிசை வென்றிடவில்லை. மாறாக, சீனாவுக்கெதிரான அமெரிக்க மேலாதிக்கத்தின் அங்கமாகவே திட்டமிடப்பட்டு லியுவிற்கு கொடுக்கப்பட்டது. சீன நாட்டோடு வலிமையான பொருளாதார பந்தத்தால் அமெரிக்கா பிணைக்கப்பட்டுள்ளது என்றாலும், அரசியல் ரீதியில் அந்நாட்டை அடக்கி வைத்திருக்கவே அமெரிக்கா விரும்புகிறது. வளர்ந்து வரும் சீனப் பொருளாதாரமும் அமெரிக்காவிற்கு இசைவாக இல்லை. எனவே மனித உரிமை என்ற முகாந்திரத்தில் வாய்ப்புக் கிடைக்கும் போதெல்லாம் சீனாவைக் குட்டுவதற்கு அமெரிக்கா தயங்கியதில்லை. இப்போது நோபல் பரிசால் குட்டுகிறது.

இந்த அமைதிக்கான நோபல் பரிசை சீனாவைச் சேர்ந்தவருக்கு

அதிலும் லியு ஜியாபோவுக்குக் கொடுக்கவேண்டிய அவசியம் என்ன? மனித உரிமைக்காக அவர் என்ன செய்தார்? இந்தகேள்விகளுக்கான விடைகள் நமக்கு அதிர்ச்சியையும், ஆச்சர்யத்தையும் தருகின்றன.

அமெரிக்காவின் அனைத்து மேலாதிக்கப் போர்களுக்கும் அவர் துணை போயிருக்கிறார் என்ற உண்மைதான் அது. சீனாவில் இருந்து கொண்டே தொடர்ந்து அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியத்துக்கு ஆதரவாகக் குரல் கொடுத்திருக்கிறார். கொரியா மற்றும் வியட்நாம் மீது அமெரிக்கா தொடுத்த ஆக்கிரமிப்புப் போர்களையும், ஈராக் மற்றும் ஆப்கானிஸ்தான் ஆக்கிரமிப்புப் போர்களையும் வெளிப்படையாக ஆதரித்திருக்கிறார் இந்த லியு. 2004ஆம் ஆண்டின் அமெரிக்க அதிபர் தேர்தலின் போது, ஈராக்போருக்கு ஆதரவாகப் பேசிய ஜார்ஜ் புஷ்டை புகழ்ந்திருக்கிறார்.

இந்த போர்களும் எல்லாப் பச்சையான மேலாதிக்க வெறிக்காக கொடூரமாக நடத்தப்பட்டவை. அமெரிக்கா தனது ஏகாதிபத்தியத்தை நிலைநாட்டிக்

லியு ஜியாபோ

கொள்ள நிகழ்த்தப்பட்டவை. அவற்றை ஆதரிப்பதே அப்பட்டமான மிகப் பெரும் மனித உரிமை மீறல். அது மட்டுமின்றி, மத்திய கிழக்கு நாடுகளில் இஸ்ரேலுடைய நிலைப்பாட்டை ஆதரித்து, பாலஸ்தீனியர்களைக் குற்றம் சாட்டுகிறார் இந்த 'மனித உரிமைப் போராளி' லியு.

அப்படிப்பட்டவரை மனித உரிமைப் போராளி என்று மேலைநாட்டு ஊடகங்கள் அழைப்பது கூட, சீனவை மட்டுமல்ல உலக மக்களையே அவமதிப்பதாகும். சீன அரசாங்கத்துக்குள் தங்கள் ஏஜெண்டுகளை நுழைக்க முடியாது என்று கண்டுகொண்ட அமெரிக்கா முதலான மேற்கத்திய நாடுகள், இதுபோன்ற -தன வழிகளைத் தேர்ந்தெடுக்கின்றன. சீன அரசுக்கெதிராகப் பேசியவர் என்பதோடு அமெரிக்காவின் அத்தனை செயல்களுக்கும் கூஜாவாக இருந்தவர் என்பதே இந்த லியுவின் முக்கியமான தகுதிகள். அமெரிக்க ஆக்கிரமிப்பை ஆதரிக்கும் இந்த அயோக்கியனுக்கு நோபல் பரிசு கொடுத்திருப்பதன் மூலம், சீனாவை மனித உரிமைகளை மீறும் நாடு என்று பிரச்சாரம் செய்வதற்கு தோதாக இருக்கும் என்பதே இந்த அமுகுணியாட்டத்தின் நோக்கம்.

மனித உரிமையை சீனா மீறியதா, பின்பற்றுகிறதா என்பதெல்லாம் அமெரிக்காவின் கவலை அல்ல. அப்படி இருந்திருந்தால் அமெரிக்கா மலிவாக நுகர்வதற்காக சீனத்தின் தொழிலாளிகள் கசக்கிப் பிழியப்படுவது குறித்தும், நிலக்கரி சுரங்க விபத்தில் ஆண்டுதோறும் பல -று தொழிலாளிகள் இறந்து போவது குறித்தும் அமெரிக்கா பேசியிருக்க வேண்டும். ஆனால் என்றுமே அப்படி பேசியதில்லை.

இந்த நோபல் பரிசின் கண்ணைப் பறிக்கும் விளம்பர ஒளியில் லியு செய்த குற்றம் காணாமல் போய், ஊடகங்கள் சொல்வதே உண்மையென்று மக்கள் நம்பிவிடக் கூடிய அபாயமும் இருக்கிறது.

பென் செண்டர் என்ற எழுத்தாளர்கள் அமைப்பின் தலைவராக 2007 வரை லியு இருந்திருக்கிறார். பென் செண்டர், மனித உரிமை மற்றும் ஜனநாயகத்துக்கான, ஆங்கிலோ - அமெரிக்க தன்னார்வ மற்றும் தனியார் குழுக்களின் முக்கிய அமைப்பு. இந்த அமைப்பிற்குப் படியளக்கும் ஸ்பான்சர்களின் அரசியல் நோக்கங்களை நிறைவேற்றிக் கொள்வதற்குத்தான் இந்த பென் செண்

டரை வைத்திருக்கிறார்கள். லியு தற் போது அவ்வமைப்பின் போர்டு உறுப்பினர்களில் ஒருவர்.

இவ்வமைப்புக்கும், அமெரிக்க அரசாங்கத்தால் நிதியளிக்கப்பட்டு வாஷிங்டனை மையமாகக் கொண்டு இயங்கும் மற்றொரு பேச்சுரிமை அமைப்பான ஃப்ரீடம் ஹவுஸ் என்ற அமைப்புக்கும் நெருங்கிய தொடர்புண்டு. 1941இல் இரண்டாம் உலகப் போரின் போது அமெரிக்க உளவுத் துறையால் கம்யூனிஸ்டுகளுக்கெதிரான பிரச்சாரத்துக்கு உபயோகப்படுத்திக் கொள்ளப்பட்ட அமைப்புதான் இந்த ஃப்ரீடம் ஹவுஸ்.

திபெத், மியான்மர், உக்ரைன், ஜார்ஜியா, செர்பியா மற்றும் கிரீஸ்தான் போன்ற நாடுகளில் முக்கியமான தன்னார்வக் குழுக்களின் மூலமாக அமெரிக்காவின் அதிகார வர்க்க நபர்களுக்கான கொள்கைகளை திருப்திகரமாக நிறைவேற்றுவது இந்த அமைப்பின் சமீபத்திய நடவடிக்கைகளாகும். இவ்வமைப்பைச் சார்ந்து சீனாவில் இயங்கும் அமைப்புதான் பென் செண்டூடர்.

இதிலிருந்தே லியுவின் நிலைப்பாடும், அவருக்கு நோபல் பரிசு வழங்கிய தன் நோக்கத்தையும் புரிந்து கொள்ளலாம். சீனாவில் தாராளமயமாக்கல் முழுமையாக வர வேண்டும்: சந்தை எல்லோருக்கும் திறந்துவிடப்பட வேண்டும்: வெளிநாட்டு வங்கிகளை வரவேற்க வேண்டும்: அந்நிய முதலீடுகளுக்கு வழிவகை செய்ய வேண்டும்: மொத்தத்தில் கார்ப்பரேட்டுகளுக்கும், முதலாளிகளுக்கும், வங்கிகளுக்கும் நாட்டைத் தாரை வார்த்துக் கொடுக்க வேண்டும் என்று அப்பட்டமாக முதலாளித்துவத்தை ஆதரிப்பவர்தான் லியு ஜியாபோ. சீனா இன்னும் அதிகமாக முதலாளித்துவ பாதையில் பயணிக்க வேண்டும், முதலாளித்துவப் பொருளாதாரத்தில் வளர வேண்டும் என்பதுதான் லியு மற்றும் அவரது ஆதரவாளர்களின் நிலைப்பாடு.

இந்த வழியில் சீனா ஏற்கெனவே சென்று விட்டது என்பதுதான் உண்மை. அதாவது பொருளாதாரத்தில் முதலாளித்துவத்தை ஏற்றுக்கொண்ட சீனா, அரசு அமைப்பில் மட்டும் ஒரு கட்சி சர்வாதிகாரத்தை வைத்திருக்கிறது. அதையும் திறந்து விட வேண்டும் என்பதுதான் லியு மற்றும் அமெரிக்காவின் நோக்கம்.

இதனை அவர் 2008-இல் எழுதிய சார்ட்டர் 8-இல், மேற்குலக அரசியல் பாணியை சீனா கடைப்பிடிக்க வேண்டு

மென்றும், அரசு நிறுவனங்களை தனியார்மயமாக்க வேண்டுமென்றும், நிலங்கள் தனியாரால் கையகப்படுத்தப்படவேண்டுமென்றும் தெளிவாகக் குறிப்பிடுகிறார். முதலாளித்துவத்தில் தான் வளர்ச்சி அடங்கி இருக்கிறது என்று அவர் கருதுகிறார். மறுகாலனியாக்கத்தை ஆதரிக்கிறார். மேலும், அவர் தலைமை தாங்கிய நிறுவனங்களெல்லாம் அமெரிக்காவின் நிதி உதவியைப் பெற்றிருக்கின்றன.

இந்த நிலையில் அவர் நோபல் பரிசு பெற்றிருப்பதைப் பொருத்திப் பார்க்க வேண்டும். அதோடு, லியு ஜியாபோவை நோபல் பரிசுக்குப் பரிந்துரைத்த நபரையும் கருத்தில் கொள்ள வேண்டும். லியுவை அமைதிக்கான பரிசுக்குப் பரிந்துரைத்தவர் வேறு யாருமல்ல, அமெரிக்க அரசாங்கத்திடமிருந்

ஒபாமா, முமியா அபு ஜமாலை விடுவிப்பாரா என்று பத்திரிக்கையாளர் ஒருவர் கேட்கிறார். அதேபோல லியுவின் விடுதலைக்குக் குரல் கொடுக்கும் அமெரிக்கா, இங்கு இந்திய அரசால் சிறையில் வைக்கப்படும் பினாயக் சென் என்ற உண்மையான மனித உரிமைப் போராளிக்கு ஏன் குரல் கொடுக்கவில்லை என்பதையும் நாம் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும்.

முதலாளித்துவ நாடுகளில் மக்களின் பொதுச் சொத்துகள் முதல் உழைப்பு வரை எப்படிச் சுரண்டப்படுகின்றது என்பதற்கும், ஏற்றத்தாழ்வுகள் எப்படி அதிகரித்துக் கொண்டே செல்கிறது என்பதையும் இந்தியாவிலேயே கண்கூடாகக் காணலாம். இதற்கு ஐரோப்பிய நாடுகளும் விதிவிலக்கல்ல. 200 ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக

கொரியா மற்றும் வியட்நாம் மீது அமெரிக்கா தொடுத்த ஆக்கிரமிப்புப் போர்களையும், ஈராக் மற்றும் ஆப்கானிஸ்தான் ஆக்கிரமிப்புப் போர்களையும் வெளிப்படையாக ஆதரித்திருக்கிறார் இந்த லியு. 2004ஆம் ஆண்டின் அமெரிக்க அதிபர் தேர்தலின் போது, ஈராக்போருக்கு ஆதரவாகப் பேசி ஜார்ஜ் புஷ்கை புகழ்ந்திருக்கிறார்.

தும், சி.ஏ.ஏ.விடமிருந்தும் நீண்ட காலமாக நிதியுதவி பெற்று வரும் தலாய் லாமாதான் அவர். அவரோடு, லியுவைப் பரிந்துரைத்தவர்கள் பட்டியலில் பல நேட்டோ அதிகாரிகளும் அடங்குவர். இதிலிருந்தே லியுவுக்கான பரிசின் அரசியலை விளங்கிக்கொள்ளலாம்.

நோபல் பரிசானது அமைதிக்கானதாகக் கொள்ளாமல் எதற்கானதாக இருக்கிறது? அமெரிக்காவின் வழிகாட்டுதலின் பேரால், தன்னார்வக் குழுக்களின் வழியாக அமெரிக்காவின் கூஜாக் களுக்கு விளம்பரம் செய்து வழங்கப்படுகிறது. இதற்கு லியு ஜியாபோ ஒரு கருவி. உலகில் எத்தனையோ நாடுகளில் எத்தனையோ பேர் அரசாங்கக் கைதிகளாக வைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அமெரிக்காவின் நிறுவெறிக்குச் சான்றாக, முமியா அபு ஜமால் எனும் கறுப்பினப் பத்திரிக்கையாளர், செய்யாத குற்றத்துக்காகத் தூக்குத் தண்டனைக் கைதியாக பென்சில்வேனியா சிறையில் தனது நாட்களை எண்ணிக் கொண்டிருக்கிறார். லியு ஜியாபோவுக்கு வாழ்த்துக்களைத் தெரிவிக்கும்

காலாவதியாகிக் கொண்டிருக்கும் முதலாளித்துவத்தை அமெரிக்காவிலேயே பெரும்பாலான மக்கள் தூக்கியெறிய வேண்டும் என்றே விரும்புகிறார்கள். இந்த அமைப்பை மாற்ற வேண்டும் என்று போராடுகிறார்கள். தனியார்மயம், உண்மையில் வளர்ச்சியைப் பாதிக்கிறது என்பதைப் பல லத்தீன் அமெரிக்க நாடுகளில், இந்தியாவில் கண்கூடாகக் காணலாம்.

அமைதிக்கான நோபல் பரிசு என்பது அமெரிக்க மேலாதிக்க அரசியலுக்கான ஒரு கருவிதானே தவிர மனித உரிமைகளைப் பற்றியோ அல்லது ஜனநாயகத்தைப் பற்றியோ, அப்பாவி மக்கள் மீதான போர்கள் குறித்தோ அதற்கு எந்தக் கவலைகளும் இல்லை என்பதையும் இந்த ஆண்டு பரிசு பெற்ற லியு ஜியாபோ அமெரிக்காவின் போர்களை உற்சாகப்படுத்துபவராக இருந்திருக்கிறார் என்பதையும் ஊடகங்கள் அம்பலப்படுத்தாது. நாம்தான் அம்பலப்படுத்த வேண்டும்.

● சந்தனமூல்லை

சி.ஐ.ஏ. ஊட்டி வளர்த்த

‘மாடர்ன் ஆர்ட்’!

கலையா, அடிமைத்தனமா?

இது சில வருடங்களுக்கு முன்பு நடந்த சம்பவம். நண்பர் ஒருவருடன் பெருநகரம் ஒன்றில் ஏற்பாடு செய்யப் பட்டிருந்த ஓவியக் கண்காட்சி ஒன்றிற்கு செல்ல நேர்ந்தது. நகரின் மையப்பகுதியில் குளிர்சாதன வசதி செய்யப்பட்ட அரங்கு அது. அங்கே காட்சிக்கு வைக்கப்பட்டிருந்தவை மாடர்ன் ஆர்ட் வகைப்பட்ட ஓவியங்கள்.

அரையிருளில் இருந்த அரங்கத்தினுள் நல்ல இடைவெளியில் அழகான சட்டகங்களுக்குள் தனித்தனியாய் ஸ்பாட் லைட்டுகள் வைக்கப்பட்டு ஓவியங்கள் காட்சிப்படுத்தப்பட்டிருந்தன. ஒவ்வொன்றின் முன்பும் பணக்கார வாசம் வீசும் சிலர் எதையோ தேடுவது போன்ற பாவனையில் முகத்தை வைத்துக் கொண்டு ஓவியங்களை முறைத்துப் பார்த்தவாறே நின்றனர். குறிப்பிட்ட ஒரு ஓவியத்தின் முன் நின்ற சின்னக் கும் பலோடு நானும் நண்பரும் இணைந்து கொண்டோம்.

அது ஒரு வண்ணக் குழப்பம். சரியாகச் சொல்வதானால், யாரோ ஒரு மார்வாடி பான்பராக்கை மென்று வெள்ளைத் துணியில் காறித் துப்பியது போல் இருந்தது. நீண்ட நேரம் உற்று உற்றுப் பார்த்த பின்னரும் மார்வாடியின் முகத்தை என் மனத்திரையிலிருந்து அகற்ற முடியவில்லை. அரங்கத்திலோ குண்டுசியைப் போட்டாலும் குண்டு போட்டதைப் போன்ற சப்தம் எழுமள

வுக்கு நிசப்தம். நான் மெல்ல எச்சிலைக் கூட்டி விழுங்கியபடியே, பக்கத்தில் நின்றவரிடம் “இது எதைப் பற்றிய ஓவியம்?” என்று கேட்டேன்.

மேலிருந்து கீழ் வரை என்னை ஒரு பார்வை பார்த்தவர், முகத்தைச் சுளித்துக் கொண்டே வெட்டுக்கென்று வேறு பக்கம் திரும்பிக் கொண்டார். அது கேட்கக் கூடாத கேள்வி என்று அப்போது எனக்குப் புரியவில்லை. கேட்கக்கூடாதவரிடம் கேட்டு விட்டோம் என்று எண்ணிக்கொண்டு, அந்தக் கண்காட்சியின் பொறுப்பாளரைத் தேடிக்கண்டுபிடித்து, அவரிடமும் அதே கேள்வியைக் கேட்டேன்.

அவரோ ஒரு நீண்ட மௌனத்திற்குப் பிறகு, “தனது அர்த்தத்தைத் தானே தீர்மானிக்காமல் பார்க்கும் கண்களே தீர்மானித்துக் கொள்ளும் உரிமையை இந்த ஓவியங்கள் வழங்குகின்றன. ஒரு ஓவியம் எவ்வாறு தன்னை ஒழுங்கமைத்துக் கொள்வது என்பதைத் தீர்மானிக்கும் உரிமை அந்த ஓவியத்துக்கே உரியது. தனக்கான மொழியை அது தானே தீர்மானித்துக் கொள்ளும்” என்றார். “அதே நேரம் ஓவியத்தைப் பார்க்கிறவரின் உரிமையிலும் அது தலையிடாது. பார்வையாளரின் உள்மன ஒளியில் இந்த ஓவியம் ஏற்படுத்தும் பிம்பங்கள் உண்டாக்கும் அர்த்தங்களை அவரவர் விருப்பத்திற்கு விளங்கிக் கொள்ளலாம் என்றும் இவை ஒரு பயன்பாட்டையோ

அர்த்தத்தையோ முன்வைத்து வரையப் பட்டிருக்க வேண்டும் என்று எதிர்பார்ப்பதெல்லாம் ஓவியரின் மேல் திணிக்கும் சர்வாதிகாரமாகும்” என்று ஆரம்பித்து பேசிக்கொண்டே போனார்.

அன்று அவர் வாயிலிருந்து வழிந்தவையென்னவோ ‘தமிழ்’ வார்த்தைகள் தான்; ஆனால் எனக்கோ பண்டைய அராமிக் பாஷையில் யாரோ என்னோடு பேசியது போன்றதொரு உணர்வு ஏற்பட்டது. சொற்களால் அவர் தீட்டிய சித்திரமும் கிட்டத்தட்ட அந்த பான்பராக்கை ஓவியத்தையே ஒத்திருந்ததால், மெதுவாக அந்த அரங்கிலிருந்து நழுவிவிட்டேன்.

அன்றைக்கு ஓவியத்தை முன்வைத்து அவர் பேசிய அதே கருத்துகளை, கவிதை, சிறுகதை, நாவல் உள்ளிட்ட பல்வேறு இலக்கிய வடிவங்களை முன்வைத்தும் பலர் பேசுவதையும், ‘கலை கலைக்காகவே’ என்ற கருத்து சந்தர்ப்ப சூழ்நிலைகளுக்கேற்ப வித விதமான உருவங்களில் உலவுவதையும் பின்னாளில் கவனிக்க முடிந்திருக்கிறது.

ஒரு கதை, கவிதை அல்லது ஓவியத்தை கலைஞரின் உள்மன எழுச்சி தான் உருவாக்குகிறது என்பதை நாம் மறுக்கவில்லை. அப்படி ஒரு உண்மையான அக எழுச்சி இல்லாமலேயே மலர் விக்கப்படும் காகிதப்பூக்களும், சொற்களாலும் வண்ணங்களாலும் நிகழ்த்தப்படும் கழைக்கூத்துக்களும் தான் கலை, இலக்கிய உலகில் நிரம்பியிருக்கின்றன என்ற உண்மையையும் யாரும் மறுக்க முடியாது. எனினும், ஒரு கலை வெளிப்பாட்டை நோக்கி “அதன் பொருள் என்ன, அது வெளிப்படுத்தும் உணர்வு என்ன என்று கேள்வி எழுப்புவது அந்தக் கலையின் சுதந்திரத்தில் தலையிடுவதாகும் என்பதும், சர்வாதிகாரம் என்பதும் அவர்கள் தரப்பு வாதம்.

கலை இலக்கியம் ஓவியம் போன்ற துறைகளில் இத்தகைய சர்வ சுதந்திரக் கோட்பாட்டை குன்றின் மீது நின்று முழுங்கிய பல சிங்கங்களுக்கு கறித்துண்டு போட்டு வளர்த்தவர்கள் அமெரிக்க உளவு நிறுவனமான சி.ஐ.ஏ வினர் தான் என்றொரு செய்தி நெடுநாட்களாகவே அடிபட்டு வந்தது எனினும், அது கம்ப்யூனிஸ்டுகளின் அவதூறு என்றே இதுநாள்வரை புறந்தள்ளப்பட்டு வந்தது.

பிரான்சிஸ் ஸ்டோனார் சான்டர்ஸ் எழுதிய சி.ஐ.ஏ வும் பண்பாட்டுப் பனிப்போரும் என்ற -ல் (Who paid the piper, The CIA and the cultural cold war) இதனை ஆதாரங்களுடன்

கலை, இலக்கியம், ஓவியம் போன்ற துறைகளில்
இத்தகைய சர்வ சுதந்திரக் கோட்பாட்டை
குன்றின் மீது நின்று முழுங்கிய பல சிங்கங்களுக்கு
கறித்துண்டு போட்டு வளர்த்தவர்கள்
அமெரிக்க உளவு நிறுவனமான சி.ஐ.ஏ.

வெளிக்கொண்டு வந்திருக்கிறது. அப்ச்டார்க்ட் எக்ஸ்பிரஷனிசம் என்று வகைப்படுத்தப்படும் மாடர்ன் ஆர்ட் ஓவியங்களை சி.ஐ.ஏ. உருவாக்க வில்லை. எனினும் அதனை அடையாளம் கண்டு தடுத்தாட்கொண்ட பெருமை நிச்சயம் சி.ஐ.ஏ.வுக்கே உரியது.

இரண்டாம் உலகப்போர் முடிந்த பின் 1947 ஆம் ஆண்டு அமெரிக்காவில் சி.ஐ.ஏ என்ற உளவு நிறுவனம் துவங்கப்பட்ட போதே, பண்பாடு மற்றும் கலை இலக்கியத் துறைகளில் சோசலிச எதிர்ப்பு சக்திகளையும் உளவாளிகளையும் உருவாக்குவது அதன் இலக்குகளில் ஒன்றாகத் தீர்மானிக்கப்பட்டு விட்டது.

இரண்டாம் உலகப் போரில் உலகையும் ஐரோப்பிய கண்டத்தையும் பாசிச அபாயத்திலிருந்து காத்தது ரஷ்யாவின் செம்படை. ஹிட்லருக்கு எதிராக ரசிய செம்படை களத்தில் காட்டிய தீரம் தியாகம் மட்டுமின்றி, போருக்குப்பின் பாசிஸ்டுகளை விசாரணைக்கு உட்படுத்தித் தண்டிப்பதில் ரசியா காட்டிய தீவிரமும் மேற்கு ஐரோப்பிய நாட்டு மக்களிடமும், அறிவுத்துறையினரிடமும் கம்யூனிசத்தின் பால் ஒரு ஈர்ப்பை உருவாக்கியிருந்தது.

பொருளாதாரம், இராணுவம் ஆகிய துறைகளில் சோசலிச முகாமுக்கு எதிராகத் தனது சொந்த நிறுவனங்களை உருவாக்க முடிந்த அமெரிக்காவால், அறிவுத் துறையினரிடையே, குறிப்பாக மேற்கு ஐரோப்பிய நாடுகளைச் சேர்ந்த நடுத்தர வர்க்க அறிவுத்துறையினரிடையே, சோசலிசம் பெற்று வந்த செல்வாக்கைத் தடுக்க இயலவில்லை.

அமெரிக்க மெக்கார்த்தியிசத்தின் வன்மம் கொண்ட கம்யூனிச எதிர்ப்பு, சார்லி சாப்ளின் உள்ளிட்ட பிரபல

அமெரிக்க அதிபர் ட்ரூமென்.

கலைஞர்களையெல்லாம் கூண்டிலேற்றியிருந்ததால், அமெரிக்க ஜனநாயகத்தின் முகவிலாசம் ஏற்கெனவே அம்பலமாகியிருந்தது. பண்பாட்டுத்துறையில் முதலாளித்துவ கலைஞர்கள் மேற்கொண்ட சில அபாயமற்ற புதிய முயற்சிகளைக் கூட சகித்துக் கொள்ள இயலாத அளவுக்கு பிற்போக்கின் உச்சமாக இருந்தது மெக்கார்த்தியிசம். ஏற்கெனவே அமெரிக்க பண்பாட்டின் மீது மதிப்போ மரியாதையோ கொண்டிராத ஐரோப்பிய கலைஞர்களையும், அமெரிக்காவின் தலைமையிலான புதிய அரசியல் இராணுவ அணிசேர்க்கையை எதிர்த்த ஐரோப்பிய அறிவுத்துறையினரையும் தம் பக்கம் ஈர்ப்பதற்கு புதிய தொரு அரசியல் அணியை உருவாக்க வேண்டும் என்பதை சி.ஐ.ஏ. உணர்ந்திருந்தது. கலை இலக்கியம் பண்பாட்டுத்துறையில் - 'கட்டற்ற படைப்பு சுதந்திரம்', அரசியல் துறையில் - 'ஜனநாயக இடதுசாரித்துவம்' என்பனவற்றை நைச்சியமாக முன்தள்ளியதன் மூலம், கம்யூனிசத்தில் ஜனநாயகமோ, தனிமனித படைப்பு சுதந்திரமோ கிடையாது என்பதை கம்யூனிசத்துக்கு எதிரான பனிப்போரின் மையமுடிக்கமாக்கியது சி.ஐ.ஏ.

கலைஞரின் சூக்குமமான உட்ப்பதிவுளை முன்நிறுத்தும் (Abstract expressionism) மாடர்ன் ஆர்ட் வகைப்பட்ட ஓவியங்கள் கம்யூனிசத்துக்கு எதிரான போரில் ஏன் பயன்பட்டன என்பதை 1949-இல் சி.ஐ.ஏ.வின் கலைத்துறை தலைமை அதிகாரியாக செயல்பட்ட டாம் பிராடன் கீழ்க்கண்டவாறு விளக்குகிறார்: "எக்ஸ்பிரஷனிசம் என்பது சுதந்திரத்தின் சித்தாந்தம், கம்யூனிச எதிர்ப்பு சித்தாந்தம், சுதந்திர முதலாளித்துவத்தின் சித்தாந்தம். அது சூக்கும

மானது, அரசியல்ரீதியில் மவுனமானது, சரியாகச் சொன்னால் சோசலிச எதார்த்தவாதத்துக்கு நேர் எதிரானது."

இந்தப் பயன்பாட்டை மனதிற்கொண்டுதான் கலாச்சார விடுதலைக் கான காங்கிரசு என்ற அமைப்பையும், அப்ச்டார்க்ட் எக்ஸ்பிரஷனிச ஓவியங்களுக்கான ஒரு கண்காட்சிக் கூடமாக மியூசியம் ஆப் மாடர்ன் ஆர்ட்ஸ் (MoMA) எனும் அமைப்பையும் சி.ஐ.ஏ நிறுவியது. சி.ஐ.ஏவின் முன்னாள் உயரதிகாரிகள் பலரும் இந்த ஓவியக் கண்காட்சிக் கூடத்தின் பொறுப்பு வகித்துள்ளனர். போல்லாக், டி கூனிங் போன்ற பிரபல ஓவியர்களின் கண்காட்சிகளை ஐரோப்பா முழுவதும் நடத்துவதற்கு சி.ஐ.ஏ. செலவு செய்தது. அப்ச்டார்க்ட் எக்ஸ்பிரஷனிசக் கலைஞர்கள் சிலருக்குத் தாம் யாரிடம் இருந்து பணம் பெறுகிறோம் என்று தெரிந்துள்ளது - ஆனால், பெரும்பாலானவர்களுக்குத் தாம் யாரிடம் இருந்து பணம் பெறுகிறோம் என்கிற விபரம் தெரிவிக்கப்படவில்லை.

பெறுபவர்கள் இருக்கட்டும், கொடுப்பவரான அமெரிக்க அரசின் அதிபர் ட்ரூமெனுக்கே இது தெரியாது. "இதுவெல்லாம் கலை என்று சொன்னால், என்னை காட்டுமிராண்டி என்று அழைத்துக் கொள்ளவே நான் விரும்புவேன்" என்று மாடர்ன் ஆர்ட் ஓவியங்களைப் பற்றி கருத்து கூறியவர் ட்ரூமென். அவர் மட்டுமல்ல, வெளிப்படையான கம்யூனிச எதிர்ப்பாளர்களான பல நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு இந்த நாருக்கான முறையை விளக்கிப் புரிய வைத்து நிதி ஒதுக்கீடு பெறுவது இயலாது என்று சி.ஐ.ஏ வுக்கு புரிந்திருந்ததால், அது தனது ரகசிய நிதியிலிருந்தும், ராக்பெல்லர் போன்ற முதலாளிக

ஜோசப் மெக்கார்த்தி.

சி.ஐ.ஏ. கா கொடுக்கிறது! போலக் 'படம்' வரைகிறார்!

எிடம் பெற்ற நன்கொடைகளிலிருந்தும் இத்தகைய கண்காட்சிகளை நடத்தியது.

இர்விங் கிரிஸ்டல், மெல்வின் லாஸ்க்கி, ஐசாயா பெர்லின், ஸ்டீபன் ஸ்பென்டர், சிட்னி ஹூக், டானியல் பெல், ட்வெய்ட் மெக்டொனால்ட், ரோபர்ட் லோவெல், ஹன்னா, மேரி மெக்கார்த்தி உள்ளிட்ட பல்வேறு அறிவுஜீவிகளின் புரவலராக சி.ஐ.ஏ செயல்பட்டுள்ளது.

பிற்காலத்தில் கலாச்சார காங்கிரஸ், மோமா போன்ற கலை கலாச்சார நிறுவனங்களுக்கும் சி.ஐ.ஏவுக்கும் இடையிலான உறவு அம்பலமானபோது, அது பற்றி கருத்து தெரிவித்த மோமாவின் முன்னாள் தலைவரான ப்ராடன், சி.ஐ.ஏ தனது பாத்திரத்தை ஏன் இரகசியமாக

வைத்துக் கொண்டது என்பதை விளக்குகிறார்.

போலக்கின் புகழ்பெற்ற 'ஓவியம்'.

“எது சிறந்த பிரச்சாரமாக அமையும் என்பதை சி.ஐ.ஏ வரையறுத்துள்ள

து. கலைஞன் (சி.ஐ.ஏ.வின் மொழியில் 'சப்ஜெக்ட்') நாம் விரும்பும் திசையில் சிந்திக்க வேண்டும். ஆனால் அது நாம் சொல்லிக் கொடுத்ததாக இல்லாமல், தனக்கு சொந்த முறையில் சரி என்று படுகின்ற காரணங்களுக்காக, அவனே அந்த திசையை தெரிவு செய்ததாக இருக்க வேண்டும்.”

கம்பனை சடையப்ப வள்ளல் அடையாளம் கண்டு வாரி வழங்கலாமேயன்றி, வள்ளல் சொல்படி கம்பன் என்று இராமாயணம் எழுதினால் எடுபடாது என்பதைத்தான் பிராடன் கூறுகிறார். அமெரிக்காவின் வெறி கொண்ட கம்யூனிச எதிர்ப்பு, பாப் கலாச்சாரம் மற்றும் நுகர்வுக் கலாச்சாரத்தின் சீரழிவுகள், அமெரிக்கத் திமிர் ஆகியவை குறித்து ஐரோப்பிய கலைஞர்களுக்கு வெறுப்பு இருந்ததென்னவோ உண்மைதான். எனினும், கம்யூனிச எதிர்ப்பின் இடத்தில் கட்சி எதிர்ப்பு, பாப் கலாச்சாரத்தின் இடத்தில் மேட்டிமைக் கலாச்சாரம், அமெரிக்க திமிரின் இடத்தில் அறிவாளித் திமிர் ஆகியவற்றைக் கொண்டிருந்த ஐரோப்பிய அறிவுத்துறையினர், அமெரிக்க நாணயத்தின் மறு பக்கமாகவே இருந்தனர். தமது சொந்தக் காரணங்களுக்காகவே சி.ஐ.ஏ விரும்பிய வழியில் சென்றனர்.

சி.ஐ.ஏ.வின் எலும்புத்துண்டுக்ளைப் பொறுக்கிக் கொண்ட கலைஞர்கள், அமெரிக்காவின் எல்லா வெளியூறுவுக் கொள்கையையும் அப்படியே ஆதரிக்க வேண்டுமென்பதில்லை, அவ்வப்போது எதிர்க்கலாம் என்ற சுதந்திரத்தை சி.ஐ.ஏ இவர்களுக்கு வழங்கியிருந்தது. ஆனால், அதற்குரிய எல்லையையும் தீர்மானித்திருந்தது. சி.ஐ.ஏ.விடம் பெருமளவு நிதியுதவி பெற்ற **என்கவுண்டர்** எனும் பத்திரிகையில் முன்னாள் ஆசிரியராக இருந்த **மெக்டொனால்ட்**, பின்னர் ஒரு சந்தர்பத்தில் தனது 'அமெரிக்கா அமெரிக்கா' எனும் கட்டுரையில் அமெரிக்க நுகர்வு பற்றியும், வெகுஜன கலாச்சாரம் பற்றியும் விமரிசித்து எழுதிய கட்டுரை சி.ஐ.ஏ.வால் நிறுத்தப்பட்டது.

தங்களது சுதந்திரத்தின் எல்லை குறித்தும் இந்தப் படைப்பாளிகள் அறிந்தே இருந்தனர். அமெரிக்காவின் தெற்குப் பகுதியில் நிலவிய வெள்ளை இனவெறியைக் குறித்தோ, இந்தோசீனப் பகுதிகளிலும் அல்ஜீரியாவிலும் அமெரிக்கா நிகழ்த்திய கொத்துக் கொத்தான படுகொலைகள் பற்றியோ இவர்கள் பேசவில்லை. “அப்படி பேசுவது

‘கட்டற்ற படைப்பு சுதந்திரம்’, அரசியல் துறையில் – ‘ஜனநாயக இடதுசாரித்துவம்’ என்பனவற்றை நைச்சியமாக முன்தள்ளியதன் மூலம், கம்யூனிசத்தில் ஜனநாயகமோ, தனிமனித படைப்பு சுதந்திரமோ கிடையாது என்பதை கம்யூனிசத்துக்கு எதிரான பனிப்போரின் மையமுழுக்கமாகியது சி.ஐ.ஏ.

கம்ப்யூனிசத்துக்கு ஆதரவாகப் போய் விடும்” என்று மெல்வின் லாஸ்கி மற்றும் சிட்னி ஹூக் போன்ற ‘அறிவுஜீவிகள்’ கருத்துத் தெரிவித்துள்ளனர்.

அறுபதுகளின் இறுதியில் இந்த விவரங்கள் ஓரளவு கசியத் துவங்கிய போது சில அறிவுஜீவிகள் தமக்கு ஒன்றுமே தெரியாது என்று கைகழுவி விட எத்தனித்தனர். தாங்கள் யோக்கிய சிகாமணிகள் என்றும், சி.ஐ.ஏ தமக்கே தெரியாமல் தங்களைப் பயன்படுத்திக் கொண்டது ஒரு அயோக்கியத்தனமான நடவடிக்கை என்றும் ‘பொங்கியெமுந்தனர்’. இந்தப் பொங்கல் எல்லாம் அமெரிக்கா அதன் மேல் தண்ணீர் தெளிக்கும் வரை தான் நீடித்தது.

சி.ஐ.ஏ.வின் டாம் ப்ராடன் தமது பட்டியலில் இருந்த கலைஞர்கள் பற்றியும், அவர்கள் தெரிந்தே தம்மிடம் கைநீட்டி சம்பளமும் கிம்பளமும் வாங்கிய விவரங்களையும் வெளியிட்டதும் அறவுணர்ச்சியோடு பொங்கியவர்கள் அப்படியே மௌனத்தில் ஆழ்ந்து விட்டனர். (மேற்படி -ல், பக்கம் - 397 to 404)

சி.ஐ.ஏவின் இரகசிய ஆவணங்கள் தொண்ணூறுகளில் வெளிடப்பட்ட போது இந்தக் கள்ளக் கூட்டு இன்னும் விமரிசையாக அம்பலமானது. எனினும், அறிவுத்துறையினர் எவரும் தமது அப்ஸ்ட்ராக்ட் எக்ஸ்ப்ரஷனிசக் கலைகளையும் படைப்புகளையும் மறு ஆய்வுக்கு உட்படுத்த முன்வரவில்லை. ஏனெனில் அவர்கள் உணர்வுப் பூர்வமாகவே அந்தக் கோட்பாட்டை ஏற்றுக் கொண்டிருந்தனர்.

படைப்பாளியின் சுதந்திரத்தை மறுப்பதால்தான் கம்ப்யூனிச அமைப்புகளையும் சித்தாந்தத்தையும் எதிர்ப்பதாக சண்டமாருதம் செய்த இந்தக் கலைஞர்கள், தங்களது ஒவியங்களையும் படைப்புகளையும் ஆதரித்து விழா எடுத்ததற்கான காரணத்தை சி.ஐ.ஏ வெளிப்படையாகக் கூறிவிட்ட பின்னரும் அது குறித்து கருத்து கூறவில்லை. சி.ஐ.ஏ.வின் காசில்தான் தங்கள் கலை ‘உலக உலா’ வந்திருக்கிறது என்று தெரிந்த பின்னரும் வெட்கப்படவில்லை.

இது தான் இவர்கள் சோசலிச எதார்த்தவாதக் கலைகளுக்கும் படைப்புகளுக்கும் எதிராக நிறுவ முயன்ற சுதந்திரத்தின் யோக்கியதை. அதாவது அமெரிக்காவிற்கு நேர்ந்து விடப்பட்ட இந்த அடிமை ஆடுகள், அந்த அடிமைத்தனத்தையே சுதந்திரம் என்று வரித்துக் கொண்டதோடு, சமூக நோக்கத்திற்

காக படைப்பூக்கத்துடன் செயல்பட்ட படைப்பாளிகளை அடிமைகள் என்று முத்திரை குத்தி குற்றம் சாட்டினர்.

சி.ஐ.ஏ. ஊட்டி வளர்த்த கவிஞர் ஸ்டீபன் ஸ்பென்டர்தான் என்கவுண்டரின் ஆசிரியர்.

இவர்களை வெறுமனே கைக்கூலிகள், அடிமைகள் என்று சொல்வது முழு வதும் சரியல்ல. இவர்கள் கைக்கூலித்

தனத்தையும் அடிமைத்தனத்தையும் தமது சொந்த சிந்தனையின் அடிப்படையில் ஆத்மார்த்தமாக வரித்துக் கொண்டவர்கள். அமெரிக்க நுகர்வு வெறியின் பின்னுள்ள அதே அராஜகவாதத்தையே இவர்கள் வேறொரு நளிமான மொழியில் வெளிப்படுத்தியவர்கள். வெளிப்பாடுகள் வேறு வேறென்றாலும் உள்ளடக்கம் ஒன்று தான்.

•••

சி.ஐ.ஏ.வும் அதன் கையாட்களாகச் செயல்பட்ட அறிவாளிகளும் ஓரளவுக்கு அம்பலப்பட்டுவிட்டனர் என்ற போதிலும், சிறந்த கம்ப்யூனிச எதிர்ப்பு ஆயுதம் என்று சி.ஐ.ஏ வால் தேடித் தெரிவு செய்யப்பட்ட அந்தக் கலைக் கோட்பாடு இன்றும் செல்வாக்கு செலுத்தவே செய்கிறது. கலைஞர்கள் மற்றும் எழுத்தாளர்கள் பலர், பல்வேறு அரசியல் சமூகப் பிரச்சினைகளில் ஏகாதிபத்தியத்துக்கு எதிராகவும், முதலாளித்துவச் சுரண்டலுக்கு எதிராகக் கருத்து தெரிவிக்கின்றனர். சிலர் போராடவும் செய்கின்றனர்.

ஆனால், அவர்கள் படைக்கின்ற ஓவியம், இசை, இலக்கியம் ஆகியவற்றில் வர்க்கப்போராட்டம் குறித்த கருத்தோ, ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்புக் கருத்தோ உள்ளடக்கமாக இருப்பதில்லை. ஏனென்றால், புறவயமான உண்மைகள் அல்லது கருத்தியல் ரீதியான உண்மைகள் ஆகியவை தமது கலைப்படைப்பின் உள்ளடக்கத்தைத் தீர்மானிக்குமாயின், தமது படைப்பு கலைத்தரம் இழந்து, வெறும் பிரச்சார இலக்கியமாகிவிடும் என்று அவர்கள் நம்புகின்றனர்.

அன்று, பனிப்போர் காலத்தில் ஐரோப்பிய அறிவுஜீவிகளின் மூளையைக் குறிவைத்து சி.ஐ.ஏ தொடுத்த தாக்குதல், உலகெங்கும் உள்ள படைப்பாளிகளின் சிந்தனையை இன்றளவும் ஆட்டு விப்பதையே நாம் காண்கிறோம்.

● தமிழரசன்

“எக்ஸ்பிரஷனிசம் என்பது சுதந்திரத்தின் சித்தாந்தம், கம்ப்யூனிச எதிர்ப்பு சித்தாந்தம், சுதந்திர முதலாளித்துவத்தின் சித்தாந்தம். அது சூக்குமமானது, அரசியல்ரீதியில் மவுனமானது, சரியாகச் சொன்னால் சோசலிச எதார்த்தவாதத்துக்கு நேர் எதிரானது.”

பத்ரீஸ் லுமும்பா 50-ஆம் ஆண்டு நினைவு:

ஏகாதிபத்தியத்தை எதிர்த்து உயிர் துறந்த போராளி!

துனிசியா, எகிப்து, லிபியா போன்ற நாடுகளில், இராணுவக் கொடுங்கோன்மை ஆட்சிகளுக்கு எதிராக அந்நாட்டு மக்கள் நடத்தும் போராட்டங்களை ஆதரிப்பது போல அமெரிக்க ஐரோப்பிய அரசுகள் நடக்கின்றன. மக்கள் விருப்பப்படி ஜனநாயக ஆட்சி அமையாவிட்டால், ஜனநாயகத்தை நிலைநாட்டுவதற்காக அமெரிக்கப் படைகள் லிபியாவில் தலையிட வேண்டியிருக்கும் என்றும் ஒபாமா மிரட்டுகிறார். ஐ.நாபாதுகாப்புக் கவுன்சில் பொருளாதாரத் தடை விதிக்கிறது. இந்த நாடகங்களின் நோக்கம் ஒன்றுதான். மக்கள் எழுச்சியால் தூக்கியெறியப்பட்ட சர்வாதிகாரியின் நாற்காலியில் அமரப்போகும் 'மக்கள் பிரதிநிதி', அமெரிக்க, ஐரோப்பிய எடுபிடையாக இருக்கவேண்டும் என்பதுதான் அவர்களது இலக்கு.

ஆப்பிரிக்க, லத்தீன் அமெரிக்க மக்களின் ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்புப் போராட்டங்களையும், மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட தலைவர்களையும் படுகொலை செய்து, ஆட்சிக்கவிழ்ப்பு நடத்தி, தனது கைக்கூலி

களான இராணுவ அதிகாரிகளைப் பதவியில் அமர்த்தியவர்கள் இதே அமெரிக்க, ஐரோப்பிய ஏகாதிபத்தியங்கள் தான். ஏகாதிபத்தியங்களின் இந்த நயவஞ்சக நாடகத்தைப் புரிந்து கொள்வதற்கு வரலாற்றின் பக்கங்களைப் புரட்டிப் பார்ப்பது அவசியம். காங்கோ நாட்டின் விடுதலைப் போராளி லுமும்பாவின் படுகொலை இந்த உண்மைக்கு ஒரு இரத்த சாட்சியம்.

கடந்த ஜனவரி 18-ஆம் தேதியுடன், ஆப்பிரிக்கக் கண்டத்திலுள்ள காங்கோவின் தேசவிடுதலை நாயகன் பத்ரீஸ் லுமும்பா படுகொலை செய்யப்பட்டு 50 ஆண்டுகள் கடந்து விட்டன. அவரைப் படுகொலை செய்த புனிதக் கூட்டணி, அமெரிக்க சி.ஐ.ஏ, பெல்ஜிய அரசு, காங்கோவை சூறையாடிய சுரங்க நிறுவனங்கள், கூலிப்படைகள் என நீள்கிறது. ஐம்பதாண்டுகள் கழிந்தும் மாறாத வடுக்களினால், இன்றும் ஆப்பிரிக்காவில் லுமும்பாவை நினைவு கூறுவோரிடம் இழப்பின் துயரத்தையும், ஆறாத சினத்தையும் நாம் காணலாம். அமெரிக்காவைச் சேர்ந்த மா-லெ செயல்பாட்டாளரான

மைக் ஈலி என்பவர் எழுதிய கட்டுரையின் சுருக்கமான மொழிபெயர்ப்பு இங்கே வெளியிடப்படுகிறது.

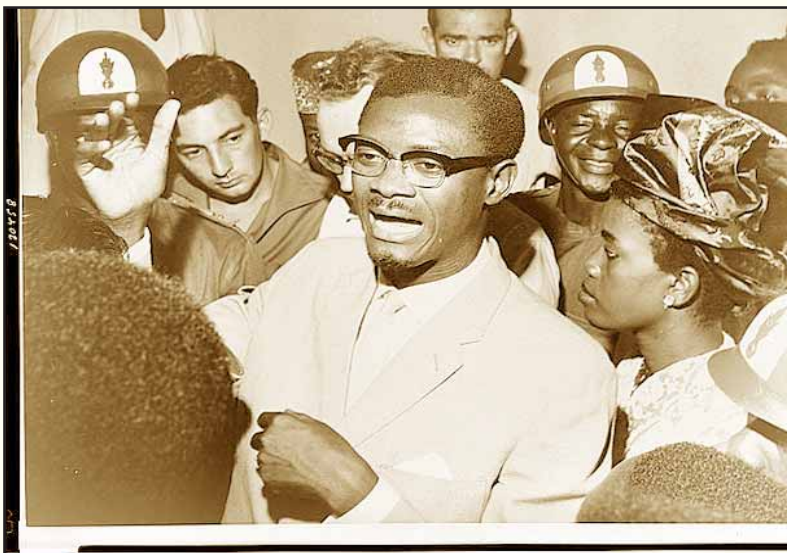
...

“எந்தவொரு அடக்குமுறையும், சித்திரவதையும் என்னைப் பணியவைக்க முடிந்ததில்லை. ஏனெனில், அடிமைப்பட்டும், தலை குனிந்தும் எனது புனிதமான கொள்கைகளுக்கு துரோகம் செய்தும் வாழ்வதை விட, எனது நாட்டின் எதிர்காலத்தின் மீது நம்பிக்கையைக் கைவிடாமலும், அச்சுறுத்தல்களுக்கு அடிபணியாமலும் மரிக்கவே நான் விரும்புகிறேன். எனது கூற்றை வரலாறு ஒரு நாள் சரியென நிரூபிக்கும். அந்த வரலாறு பிரஸ்லஸ்சம், பாரிசம், வாஷிங்டனும், ஐ.நாவும்க் கற்பிக்கும் வரலாறாக இராது. மாறாக காலனியாதிக்கத்திலிருந்தும், அதன் கைப்பொம்மைகளிலிருந்து விடுபட்ட, ஒடுக்கப்பட்ட நாட்டு மக்களின் வரலாறாக இருக்கும்.”

— 1961 ஜனவரியில் தாம் கொலை செய்யப்படுவதற்கு ஒரு வாரம் முன்பு, லுமும்பா தமது துணைவி பாலினுக்கு எழுதிய கடிதத்திலிருந்து...

1960, ஜூலை 30-ஆம் நாள், உலகம் முழுவதும் காலனியாதிக்கத்திற்கு எதிராக போராடி வந்த கோடிக் கணக்கான மக்களுக்கு நம்பிக்கை தரும் நாளாகவிருந்தது. 'பெல்ஜியன் காங்கோவின்' மக்களை ஈவிர்க்கமின்றி சுரண்டிக் கொழுத்த பெல்ஜிய காலனியாதிக்கவாதிகள், தாது வளம் நிறைந்த மண்ணை விட்டு வெளியேறவும், ஒடுக்கப்பட்ட மக்களுக்கு சுதந்திரத்தை வழங்கவுமான நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டிருந்தனர். காங்கோ எனும் குடியரசு மலர்ந்தது, அதன் தலைவர்களில் ஒருவர்தான் பத்ரீஸ் லுமும்பா! காலனிய எதிர்ப்புகளன்று கொண்டிருந்த, துடிப்பு மிக்க இளம் அரசியல்வாதி.

லியோபோல்ட்வில்லே-யில் (இன்றைய கின்ஷாசா) நடைபெற்ற விழாவில், பெல்ஜியாவின் அரசன் ஒன்றாம் பதோயின் நேரடியாக கலந்து கொண்டு காங்கோ சுதந்திரம் பெற்று விட்டதை அறிவிக்க வந்திருந்தான். அவ்விழாவில், காலனியாதிக்கவாதிகளும், அடிமைப்பட்டவர்களும் தமக்குள் ஒரு புதிய உறவை ஏற்படுத்திக் கொண்டு, முன்பு போலவே எதுவும் மாறாமல் தொடரும் நோக்கத்துடன், பரஸ்பரம் ஒருவரையொருவர் புகழ்ந்து தள்ளுவார்கள் என எதிர்பார்க்கப்பட்டது. பெல்ஜிய அரசன் திரோடு தமது

பத்ரீஸ் லுமும்பா

உரையிற் கூறினான்: “கனவான்களே, நீங்கள் நம்பிக்கை வைக்கத் தகுந்தவர்கள் என நிரூபிப்பது இனி உங்கள் பொறுப்பு!”

புதிதாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதமர் லுமும்பா மேடைக்கு வந்து பேசத் துவங்கியவுடன் தான், அரங்கில் அமர்ந்திருந்த காங்கோ மக்கள் எழுச்சியும், உற்சாகமும் கொள்ளத் துவங்கினர். அவரது ஆற்றொழுக்கான உரைவானொலி மூலம் ஒளிபரப்பப்பட்டது. பெல்ஜியர்களின் கீழ் மக்கள் அனுபவித்த இன்னல்களையும், எதிர்காலத்திற்கான தமது எண்ணங்களையும் லுமும்பா எழுச்சிகரமாக எடுத்துரைத்தார். பெல்ஜிய அரசர் பேயறைந்தது போல உறைந்து போனார்.

லுமும்பா கூறினார்:

“என்பதாண்டுகளாக, காலனிய ஆதிக்கத்தின் கீழ், எமது தலைவிதி இப்படித்தான் இருந்தது. எமது காயங்கள் காலங் கடந்தவையல்ல. அவை தாங்கொணாத வலி கொண்டவை. எனவே, இன்னமும் எங்களது மனங்களிலிருந்து அவை அகன்று விடவில்லை. மிகக் குறைவான கூலிக்கு முதுகு தேய நாங்கள் வேலை செய்திருக்கிறோம். ஒரு போதும் நாங்கள் வயிறார உண்ண முடிந்ததில்லை. பட்டினிச் சாவுகளை தடுக்க இயன்றதில்லை. நாங்கள் நல்ல உடைகளை அறிந்ததில்லை. வசிக்கத் தக்க வீடுகளில் வசித்ததில்லை. எமது அருமைக் குழந்தைகளை நேசித்து வளர்க்க முடிந்ததில்லை.

நகரங்களில் வெள்ளையர்கள் தமது மாட மாளிகைகளில் வீற்றிருக்க, கறுப்பர்களாகிய நாங்கள் இடிபாடுகளில் வசித்து வந்திருக்கிறோம். வெள்ளையர்கள் தமது சொகுசு கேபின்களில் பயணம் செய்ய, அவர்களது காலடிகளில், ரயிலின் வாசல்களில் நின்று நாங்கள் பயணம் செய்திருக்கிறோம். வல்லான் வகுத்தே நியாயம் என அங்கீகரிக்கும் சட்டங்களின் மூலம், சட்டப்பூர்வமான வழிகளில் எமது நிலங்கள் எமது கண்களுக்கு முன்பாக ஆக்கிரமிக்கப்பட்டன.

சட்டம் வெள்ளையனுக்கு இணக்கமாகவும், கறுப்பனுக்கு குருமனதாகவும், மனிதத் தன்மையற்றதாகவும் விளங்கும், அது ஒருபோதும் சமமாக இராது என்பதைக் கண்கூடாகக் கண்டறிந்தோம். காலையும், மதியமும், மாலைமும், இரவும் என ஒவ்வொரு நாளும் நாங்கள் பீதியூட்டப்பட்டோம், இழிவுபடுத்தப்பட்டோம், கடுமையாகத் தாக்கி ஒடுக்கப்பட்டோம், ஏனெனில் நாங்கள் கறுப்பர்கள்... இந்த அடக்கு முறையும், சுரண்டலும் உருக்கொண்ட அரசை எதிர்த்து நின்ற, எமது எத்த

னையோ சகோதரர்கள் வெஞ்சிறைகளில் தள்ளப்பட்டதை, உருத்தெரியாமல் கொன்றொழிக்கப்பட்டதை நாங்கள் எவ்வாறு மறக்க முடியும்?

சகோதரர்களே, இவையனைத்தையும் நாங்கள் சகித்திருக்கிறோம். ஆனால், உங்களது ஒட்டுக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகள், இன்று நமது நாட்டை வழிநடத்தும் பொறுப்பை எங்களுக்கு அளித்திருக்கிறார்கள். காலனிய ஒடுக்குமுறையால், மனதாலும், உடலாலும் நொறுக்கப்பட்ட நாங்கள் உங்களுக்கு உரக்கவும், உறுதிபடவும் கூற விரும்புகிறோம். நான் கூறிய ஒடுக்குமுறைகள் அனைத்தும் முடிவுக்கு வந்து விட்டன. காங்கோ குடியரசு அறிவிக்கப்பட்டு விட்டது, நமது நாடு தற்பொழுது அதன் சொந்தக் குழந்தைகளின் கரங்களில் உள்ளது.”

கடந்த காலம் குறித்த லுமும்பாவின் சொற்கள் உண்மையே. ஆனால், எதிர்காலம் குறித்த சொற்கள் அவரது உண்மையாகவில்லை. உண்மையில், நாடு

நிலங்களையும் கடந்து, ஆயிரக்கணக்கான மைல்களைத் தாண்டி அட்லாண்டிக் பெருங்கடலைச் சென்றடைகிறது. அதன் கடற்கரையோரங்களில் நடைபெற்ற 300 வருட அடிமை வர்த்தகத்தைத் தொடர்ந்து, 1885-ல், பெல்ஜிய அரசன் **இரண்டாம் லியோபோல்ட்** காங்கோ நதிநீர்ப் பெருநிலங்களை தனது தனிப்பட்ட சொத்தாக மாற்றிக் கொண்டான்.

தனது நிலப்பகுதிகளுக்கு ‘சுதந்திரக் காங்கோ’ என்று பெயரிட்ட அரசன், ஆயுதப் படைச் சாவடிகளின் வலைப் பின்னலையும், அடிமை உழைப்பு முகாம்களையும் கட்டியமைத்தான். பெல்ஜிய அரசனின் அடிமை உழைப்பு முகாம்களில் ஆப்பிரிக்க மக்கள் மீது நிகழ்த்தப்பட்ட கொடூர வன்முறைகள் தான், வரலாற்றில் இதுகாறும் பதிவு செய்யப்பட்ட சித்திரவதைகளிலேயே மிகக் கொடூரமானதும், இதயத்தை நடுங்கச் செய்வதுமாகும்.

1908-ஆம் ஆண்டு, காங்கோ மக்களின் கலகங்களைத் தொடர்ந்து, நேரடி

எனது கூற்றை வரலாறு ஒருநாள் சரியென நிரூபிக்கும். அந்த வரலாறு பிரஸ்ஸல்சும், பாரிசும், வாஷிங்டனும், ஐ.நாவும் கற்பிக்கும் வரலாறாக இராது. மாறாக காலனியாதிக்கத்திலிருந்தும், அதன் கைப்பொம்மைகளிலிருந்து விடுபட்ட, ஒடுக்கப்பட்ட நாட்டு மக்களின் வரலாறாக இருக்கும்.

“அதன் சொந்தக் குழந்தைகளின் கரங்களில்” இன்னமும் வந்து சேர்ந்திருக்கவில்லை. அதிகாரப்பூர்வமான சுதந்திரம் என்ற நாடகத்தின் பின்னே, பெல்ஜியத்தின் இராணுவ அதிகாரிகள் காங்கோவின் இராணுவத்தையும், காவல்துறையையும் தமது கட்டுப்பாட்டில் வைத்திருந்தார்கள். சுரங்க நிறுவனங்கள் நாட்டின் வளங்களையும், ஊழல் அரசியல் வாதிகளையும் தமது கரங்களில் வைத்திருந்தனர். அமெரிக்காவின் சி.ஐ.ஏ, பெல்ஜிய உள்வுத்துறை மற்றும் இதர ஏகாதிபத்திய நாடுகளது உள்வுத்துறை நிறுவனங்களின் ஏஜெண்டுகள், சதிவேலைகளில் மும்முரமாக ஈடுபட்டார்கள். பதவியேற்ற இரு - று நாட்களில் பத்ரீஸ் லுமும்பா ஏகாதிபத்திய ஏஜெண்டுகளால் படுகொலை செய்யப்பட்டார்.

லியோபோல்ட்டின் சொத்து

மத்திய ஆப்பிரிக்காவிலிருந்து பாய்ந்தோடும் காங்கோ நதி, மழைக்காடுகளையும், வெப்பப் புல்வெளிகளையும், 200 வகைப்பட்ட மக்களது

நிர்வாகத்தை பெல்ஜிய அரசே எடுத்துக் கொண்டது. நாட்டுக்கு ‘பெல்ஜியன் காங்கோ’ எனப் பெயர் சூட்டியது. இதனைத் தொடர்ந்த பத்தாண்டுகளில், காங்கோவின் தென்கோடியில் தனித்திருந்த கடாங்கா மாகாணத்திலுள்ள தாயிர வயல்களையும், கசாய் மாகாணத்திலுள்ள வைர வயல்களையும் காலனியாதிக்கவாதிகள் சுரண்டத் துவங்கினர்.

இரண்டாம் உலகப் போர் (1939-1945) காலகட்டத்தில், ஏகாதிபத்தியப் போர் நடவடிக்கைகளுக்கு அத்தியாவசியமான தாதுப் பொருட்களுக்கு காங்கோதான் மூலாதாரமாக விளங்கியது. இம்மாற்றங்களின் விளைவாக, நாட்டின் மக்கள் தொகையில் பெரும்பான்மை வகித்த கோடிக்கணக்கான விவசாயிகளோடு, ஒரு நவீனப் பாட்டாளி வர்க்கமும் உருவாகி வளரத் துவங்கியது.

சுழன்றடித்த போரட்டப் புயல்

இரண்டாம் உலகப் போரின் முடிவில் உலகக் காலனிய அமைப்பு பல

மாக ஆட்டம் கண்டது. பிரிட்டன், பிரான்சு, பெல்ஜியம் முதலான மரபார்ந்த காலனிய சக்திகள் போரின் இறுதியில் மிகவும் பலவீனமடைந்தன. இதனிடையே, சீனக் கம்யூனிஸ்டுக் கட்சி மற்றும் மாவோ தலைமையில், சீன மக்கள் தமது வரலாற்றுச் சிறப்பு வாய்ந்த ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்புப் புரட்சியை நிகழ்த்திக் காட்டினார்கள். உலகம் முழுவதும் குறிப்பாக வியட்நாம், அல்ஜீரியா, கியூபா முதலான பல்வேறு நாடுகளில் ஏகாதிபத்தியங்களை விரட்டியடித்த போராட்டங்கள் மாபெரும் அலைகளாக வெடித்தெழுந்தன.

காங்கோவிலும் பெல்ஜிய ஆட்சிக்கு எதிராக மக்கள் போர்க்குணத்தோடு அணிதிரண்டு போராடினர். பெல்ஜியாவிலிருந்து குடியேறியவர்களிடம் அனைத்து அதிகாரங்களும் இருந்தன. காவல்துறையையும், படைகளையும் அவர்கள் தமது கட்டுப்பாட்டில் வைத்திருந்தனர். சுரங்க நிர்வாகத்திலும், அரசு நிர்வாகத்திலும் அவர்களே வீற்றிருந்தனர். பெல்ஜிய ஏகாதிபத்திய வாதிகள் மக்களுக்கிடையிலும், பிரதேசங்களுக்கிடையிலும் தொடர்ந்து முரண்பாடுகளைத் தூண்டி விட்டனர்.

எதிர்காலத்தை கட்டியும் கூறிய நிகழ்வுகள்

மக்களிடையே நிலவிய இன வேறுபாடுகளைக் கடந்து, ஒன்றுபட்ட சுதந்திரக் காங்கோவிற்கான போராட்டத்தை முன்வைத்த **தேசிய காங்கோலிய இயக்கத்தை** (தே.கா.இ) காலனியவாதிகளின் அரசு கடுமையாக ஒடுக்கியது. தே.கா.இ-யின் முன்னணித் தலைவரான லுமும்பாவும், அவரது சக போராளிகளும் சட்ட விரோதக் குற்றச்சாட்டுகளின் பேரில் சிறைகளில் அடைக்கப்பட்டனர். 1959-ல், பெல்ஜிய ஏகாதிபத்தியவாதிகள், பிரெஞ்சு ஏகாதிபத்தியம் மேற்கு ஆப்பிரிக்காவிலும், பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியம் இந்தியாவிலும் செய்த ததைப் போல, மக்கள் இயக்கம் தமது கட்டுப்பாட்டைத் தாண்டிச் செல்வதற்குள், தாம் தேர்வு செய்த ஒரு 'சுதந்திர' அரசை உருவாக்க விரும்பினர்.

உண்மையான அதிகாரத்தையும், பொருளாதார வாழ்வையும் அன்னிய ஏகாதிபத்தியக் கட்டுப்பாட்டில் வைக்கும் ஒரு பெயரளவு போலி சுதந்திரத்தை வழங்கும் நவ காலனியத்தின் மூலம் காலனியத்தின் முகத்தை மாற்றியமைப்பதுவே அவர்களின் திட்டமாக இருந்தது. சின்னஞ்சிறிய பெல்ஜிய ஏகாதிபத்தியம், தனது திட்டங்களை நிறை

பெல்ஜியத்தை விட 80 மடங்கு பெரிதான காங்கோவை களவாடிய பெல்ஜிய மன்னன் 2-ஆம் லியோபோல்ட்.

வேற்ற அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியத்தையே பெரிதும் சார்ந்திருந்தது.

மக்களை அணிதிரட்டி சுதந்திரத்திற்கான வாக்குறுதியை நிறைவேற்றாமாறு, பெல்ஜியத்தை நிர்ப்பந்திப்பதே தே.கா.இ-யின் வழிமுறையாக இருந்தது. பெல்ஜிய ஏகாதிபத்தியவாதிகள் ஏற்பாட்டில் நிகழ்த்தப்பட்ட தேர்தல்களில் பங்கேற்று வெற்றி பெறுவதன் மூலம், பெல்ஜிய ஆதிக்கத்தை காங்கோ விலிருந்து படிப்படியாக முடிவுக்கு கொண்டு வரலாம். அதன் பின்னர், மக்களின் வாழ்வை மேம்படுத்தவும், நாட்டை முன்னேற்றவும் இயலும் என தே.கா.இ நம்பியது.

லுமும்பாவை கொல்ல சதி தீட்டிய சி.ஐ.ஏ.வின் ஃபிராங் கார்லூசி.

தே.கா.இ ஒரு அமைதியான ஆட்சி மாற்றத்தையே எதிர்நோக்கியது. காலனியவாதிகளின் படைகளை எதிர் கொள்ளத்தக்க தனக்கான ஆயுதப் படைகளை உருவாக்க தே.கா.இ முயற்சிகள் எடுக்கவில்லை. தே.கா.இ-யின் அதிகரிக்கும் பலத்தைக் கண்டு அஞ்சிய பெல்ஜிய ஏகாதிபத்தியவாதிகள், 'சுதந்திரம்' வழங்குவதற்கான தமது நிகழ்ச்சி நிரலை விரைவுபடுத்தினர். 1960-ஆம் ஆண்டு, ஜூலை 30-ஆம் நாள், புதிய சுதந்திரமான காங்கோ அரசு பொறுப்பேற்றது. தேர்தலில் அதிக வாக்கு எண்ணிக்கைகள் பெற்ற தே.கா.இ ஆட்சியை மைத்தது. லுமும்பா நாட்டின் பிரதமராகி, ஆட்சிப் பொறுப்பில் இரண்டாம் இடத்தை வகித்தார்.

கொடுமான நவகாலனிய சூழ்ச்சி

மிக விரைவிலேயே, பதீர்ஸ் லுமும்பாவும், தே.கா.இ-யும் அங்கம் வகிக்கும் எந்தவொரு கூட்டணி ஆட்சியும் தமது நலன்களுக்கு அபாயகரமானது என ஏகாதிபத்தியவாதிகள் முடிவு செய்தனர். லுமும்பாவிற்கு மக்களிடம் ஆதரவு இருந்தது. ஆனால், அரசு அதிகாரத்தின் முக்கிய கருவியும், நிதி மற்றும் சுரங்க நிர்வாகமும் காலனியவாதிகள் விட்டுச் சென்ற நிலையிலேயே நீடித்தன.

காங்கோ தேசிய இராணுவம் என இராணுவத்தின் பெயர் மாற்றப்பட்டிருந்த போதிலும், இராணுவம் இன்னமும் காலனியவாதிகளின் இராணுவமாகவே இருந்தது. இராணுவத்தில் மிகப் பெரிய கலகம் வெடித்தது. வெள்ளை அதிகாரிகள் தம்மை இழிவாக நடத்துவதை கறுப்பர்களான படைவீரர்கள் ஏற்க மறுத்தனர். வெள்ளை அதிகாரிகளோ புதிய தேசிய அரசின் ஆணைகளுக்கு கீழ்ப்படிய மறுத்தார்கள்.

அன்னிய உளவு நிறுவனங்கள், குறிப்பாக அமெரிக்க சி.ஐ.ஏ. நாட்டை சீர்குலைக்கும் வேலைகளில் செயல்பட்டது. காலனிய காலத்து காவல்துறையில் காவலாளியாக இருந்த மொபுடுவை, புதிய தேசிய அரசு இராணுவத்தின் தலைவனாக அமர்த்தியிருந்தது. அவன் சி.ஐ.ஏ கையாளாக மாறினான். சுரங்க நிறுவனங்களின் உள்ளூர் கைப்பொம்மையான **ஷோம்பே** என்பவன், தொலைதூர கடாங்கா மாகாணம் காங்கோவிடமிருந்து விடுதலையடைந்து விட்டதாக, லுமும்பா பதவிக்கு வந்த ஒரு மாதத்திலேயே அறிவித்தான்.

இவ்வாறான சீர்குலைவை பயன்படுத்திக் கொண்ட பெல்ஜிய அரசு அதி

கமான துருப்புகளை காங்கோவிற்கு அனுப்பியது. லுமும்பா அரசின் கண்டனங்களை பெல்ஜியம் கண்டு கொள்ளவில்லை. காலனிய அதிகாரத்தை மீண்டும் நிலை நாட்டுவதற்கான முயற்சிகளை எதிர்த்து, மக்கள் எதிர்ப்புப் போராட்டங்கள் வலுத்தன. அன்னிய ஆக்கிரமிப்பு, உள்நாட்டுப் போர், அரசு நிர்வாகம் நிலைகுலைதல் என, ஒரே நேரத்தில், பல திசைகளிலுமான ஆபத்துக்களை லுமும்பா எதிர்கொள்ள நேர்ந்தது.

ஆனால், இவற்றுக்கெதிராகப் போராடுவதற்குத் தேவையான அமைப்பாக்கப்பட்ட சக்திகள் லுமும்பாவிடம் குறைவாகவே இருந்தன. வேறு வழியின்றி, ஒன்றன்பின் ஒன்றாக அன்னிய சக்திகளிடம் லுமும்பா உதவி நாடினார். முதலில் அவர் ஐ.நா.வை நாடினார். ஆனால், அவர்கள் அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியவாதிகளுக்கு விசுவாசமாக இருந்ததை விரைவில் கண்டு கொண்டார். பின்னர், லுமும்பா சோவியத் ஒன்றியத்தை நாடினார். மேற்குலக ஏகாதிபத்திய சக்திகளுக்கு எதிராக சோவியத்தை பயன்படுத்த இயலும் என எண்ணினார்.

அக்காலகட்டத்தில், சோவியத் யூனியன் இன்னமும் பரவலாக ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்பு, சோலிச சக்தியாகவே அறியப்பட்டு வந்தது. ஆனால், சோவியத் ஒன்றியத்தில் மிகப் பெரிய மாற்றங்கள் நிகழ்ந்து விட்டிருந்தன. அங்கே குருச் சேவின் தலைமையில் முதலாளித்துவ மீட்சி நடைபெற்றிருந்தது. ஆனால், இம் மாற்றத்தை அன்றைய புரட்சியாளர்கள் பரவலாக அறிந்திருக்கவில்லை.

காங்கோ போன்ற நாடுகளிடம் புதிய சோவியத் ஆளும் வர்க்கம் தனக்கான நவ காலனிய உறவுகளை மேற்கொள்ளவே எண்ணியது. 'ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்புப் புரட்சியை மேற்கொள்ளக் கூடாது, இல்லையெல் அமெரிக்காவுக்கும், சோவியத் யூனியனுக்கும் இடையில் அணு ஆயுத உலகப் போர் மூண்டு விடும்' என சோவியத் திரிபுவாதிகள் வாதிட்டனர். மாறாக, காலனிய நாட்டு மக்கள் சோவியத் 'ஆலோசகர்களுக்கும்', இராணுவ வல்லுனர்களுக்கும் தமது கதவுகளை திறந்து வைக்க வேண்டுமென்றும், சோவியத் ஆளுமையின் கீழ் உற்பத்தியை பெருக்க வேண்டுமென்றும் கூறியது.

1960 செப்டம்பரில், சோவியத் ஆலோசகர்களும், இராணுவ வல்லுனர்களும் காங்கோவில் வந்திறங்கி

னர். அனைத்து வகையான பிற்போக்கு மற்றும் ஏகாதிபத்திய சக்திகளும் காங்கோவைக் கைப்பற்ற போராடிக் கொண்டிருந்தன. காங்கோ மக்களின் எதிர்பார்ப்புகளை சுமந்து கொண்டிருந்த லுமும்பா, தான் மென்மேலும் தனிமைப்படுவதையும், தனது அதிகாரம் பலவீனப்படுவதையும் உணர்ந்தார்.

லுமும்பாவை கொலை செய்ய ஆணை!

"1960, ஆகஸ்ட் மாதத்தின் ஒரு நாளன்று, சி.ஐ.ஏ-வின் பொறுப்பிலிருந்த அலென் டல்ஸ், காங்கோ சி.ஐ.ஏ நிலையத் தலைமை அதிகாரிக்கு ஒரு தந்தி அனுப்பினார். அத்தந்தியில் எவ்வளவு விரைவில் முடியுமோ அவ்வளவு விரைவில் காங்கோ அரசை மாற்றியமைக்குமாறு தெரிவித்தார். நிலையத் தலைமை அதிகாரி லாரன்ஸ் டெவ்லின் தைரியமாகவும் அதே வேளையில் இரகசியமாகவும் ஒரு நடவடிக்கையை

செல்ல முயன்றார். ஆனால், டிசம்பர் 2-ஆம் தேதியன்று சங்குரு நதிக்கரையில் வைத்து மொப்டுவின் ஆட்களால் மீண்டும் கைது செய்யப்பட்டார். லுமும்பா விசயத்தில் தலையிட வேண்டாம் என நியூயார்க்கிலிருந்து வந்த கண்டிப்பான ஆணையையொட்டி, ஐ.நா படைகள் வெறுமனே வேடிக்கை பார்த்து நின்றன.

முதலில் லியோபோல்ட் வில்லேவுக்கு கொண்டு செல்லப்பட்ட லுமும்பா, அங்கே குமுடியிருந்த பத்திரிக்கையாளர்கள் மற்றும் தூதரக அதிகாரிகளின் முன் நிறுத்தப்பட்டார். பின்னர், அவரது எதிரிக் குழுக்கள் ஒவ்வொன்றிடமாக கைமாற்றப்பட்டார். ஒரு மாத காலம் ஒவ்வொரு எதிரிக் குழுவும் லுமும்பாவை கடுமையாகத் தாக்கி சித்திரவதை செய்தன. இறுதியாக கடாங்காமா காணத்திற்கு கொண்டு செல்லப்பட்ட லுமும்பா, அங்குள்ள பிரிவினைவாதிகளிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டார்.

1961, ஜனவரி 18-ஆம் தேதி அதிகாலையில், லுமும்பா சுட்டுக் கொல்லப்பட்டார். அவர் அனைத்து சித்திரவதைகளையும் உறுதியோடு தாங்கிக் கொண்டதாகவும், தனது மரண நொடியிலும் கூட கொலையாளிகளை தைரியமாக எதிரிகொண்டதாகவும் பிற்காலத்தில் அவரது கொலையாளிகள் ஒப்புக் கொண்டனர்.

எடுக்க வேண்டுமென அறிவுறுத்தப்பட்டார். ஒரு ஆட்சிக் கவிழ்ப்பு சரியானதே. அதற்கான பணமும் கூட படைவீரர்களுக்கு வந்து சேரும். ஆனால் கொலை செய்வது அதனை விடவும் அதிகம் செலவு இல்லாத வேலை. . . ' - பார்பரா கிங்சால்வர், நச்சுமரத்தின் வேதாகமம் எனும் -லிலிருந்து. . .

1960 செப்டம்பர் இறுதியில் சி.ஐ.ஏ ஏஜெண்டான கர்னல் மொப்டுவை தலைநகரத்தில் அரசியல் அமைப்புகளைத் தடை செய்து ஆட்சிக் கவிழ்ப்புக்கு நிகரான நடவடிக்கையில் ஈடுபட்டான். அடுத்த சில நாட்களிலேயே, அக்டோபர் 10-ஆம் தேதியன்று, ஐ.நா மற்றும் காங்கோ தேசிய இராணுவப் படைகளால் லுமும்பா வீட்டுக் காவலில் வைக்கப்பட்டார்.

நவம்பர் 27-ஆம் தேதியன்று வீட்டுக் காவலிலிருந்து தப்பிய லுமும்பா, தனது மக்கள் செல்வாக்கின் மையக் கேந்திரமான ஸ்டான்லிவில்லே நோக்கி

1961, ஜனவரி 18-ஆம் தேதி அதிகாலையில், லுமும்பா சுட்டுக் கொல்லப்பட்டார். அவர் அனைத்து சித்திரவதைகளையும் உறுதியோடு தாங்கிக் கொண்டதாகவும், தனது மரண நொடியிலும் கூட கொலையாளிகளை தைரியமாக எதிரிகொண்டதாகவும் பிற்காலத்தில் அவரது கொலையாளிகள் ஒப்புக் கொண்டனர்.

சி.ஐ.ஏ-வின் பொய்கள்

துவக்கத்தில், லுமும்பா "சினமுற்ற கிராமவாசிகளால்" கொல்லப்பட்டதாக பெல்ஜிய, அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியவாதிகள் அறிவித்தனர். அடுத்த சில பத்தாண்டுகளுக்குப் பிறகும் கூட, லுமும்பா "அவரது காங்கோ எதிரிகளால்" படுகொலை செய்யப்பட்டதாகவே கூறி வந்தனர். கடந்த சில வருடங்களில், படுகொலையை நிறைவேற்றிய பெல்ஜிய-அமெரிக்க கூட்டு நடவடிக்கை குறித்து நிறைய தகவல்கள் வெளியாகியிருக்கின்றன.

காங்கோ விடுதலையடைந்து இரண்டே மாதங்களில், அதாவது 1960 ஆகஸ்ட் மாதத்தில், வெள்ளை மாளிகையில் நடைபெற்ற தேசிய பாதுகாப்புக் கூட்டத்தில் அமெரிக்க அதிபர் ஐசன்ஹோவர் தாமே நேரடியாக, லுமும்பாவை படுகொலை செய்வதற்கான ஆணையை பிறப்பித்தார் எனத் தற்பொழுது தெரிய வந்துள்ளது. இந்த ஆணையை நிறைவேற்ற, பின்னாளில் அமெரிக்க அதிபர் ரீகன் அமைச்சரவையில் பாதுகாப்புத் துறை செயலாளராகப் பணியாற்றிய ஃபிராங்க் கார்லாசி உள்ளிட்ட அமெரிக்க ஏஜெண்டுகள் களமிறக்கப்பட்டனர்.

லுமும்பா வீட்டுக் காவலில் வைக்கப்பட்ட சில நாட்களில், அக்டோபர் 6-ஆம் தேதியன்று, ஆப்பிரிக்க விவகாரங்களுக்கான பெல்ஜிய அமைச்சர் லிண்டன், லுமும்பாவை “தீர்மானகரமாக கொன்றொழித்து விடுமாறு” கடாங்கா தலைநகருக்கு தந்தி அனுப்பினார். டிசம்பர் 2-ஆம் நாள் கைது செய்யப்பட்டதிலிருந்து, லுமும்பா ஏகாதிபத்திய ஏஜெண்டுகளின் கட்டுப்பாட்டிலேயே வைக்கப்பட்டிருந்தார். பெல்ஜிய துருப்புகளால் காவல் காக்கப்பட்ட வீட்டில் வைத்துதான் சித்திரவதை செய்யப்பட்டார்.

1961, ஜனவரி 15-ஆம் நாள், லுமும்பாவை உடனடியாகப் பெற்றுக் கொள்ளுமாறு, ஏகாதிபத்தியக் கைப்பொம்மையான கடாங்காவின் ஷோம்பே அரசுக்கு, அமைச்சர் லிண்டன் தனிப்பட்ட முறையில் கடிதம் எழுதினார். இரண்டு நாட்களில் அவரது ஆணை நிறைவேற்றப்பட்டது. பெல்ஜிய டிசி-4 விமானத்தில் கடாங்கா விற்கு லுமும்பா அழைத்து செல்லப்பட்டார். கடாங்கா அதிகாரிகளும், பல்வேறு ஏகாதிபத்திய ஏஜெண்டுகளும் பார்த்திருக்க, பெல்ஜிய காப்டன் தலைமையிலான தண்டனை நிறைவேற்றக்குழு, லுமும்பாவையும், அவரது நெருங்கிய தோழர்களான எம்போலோ, ஒகிட்டோ ஆகியோரை சுட்டுக் கொன்றனர்.

அடுத்த சில மணி நேரங்களில், பெல்ஜிய காவல்துறை அதிகாரிகளின் குழுவொன்று, புதைக்கப்பட்ட லுமும்பாவின் உடலை தோண்டியெடுத்து, சுரங்க நிறுவனங்களால் வழங்கப்பட்ட அமிலத்தில் எரித்து சாம்பலாக்கியது. கொலைக்குற்றத்தின் சிறு ஆதாரத்தைக் கூட அவர்களது எஜமானர்கள் விட்டு வைக்க விரும்பவில்லை. ஆனால், அவர்களது முயற்சிகள் வெற்றி பெறவில்லை. லுமும்பாவை யார் கொலை செய்தார்கள், யார் காங்கோ மக்களின் நம்பிக்கைகளை சிதைத்தார்கள் என்பதை இன்று உலகம் அறியும்.

இரத்தத்தை விலை கொடுத்து பெற்ற பாடம்

“காங்கோவை ஆதிக்கம் செய்ய அமெரிக்கா எப்பொழுதும் முயன்று வந்துள்ளது. அங்கே ஐ.நாவின படைகளைக் கொண்டு அனைத்து வகையான அரக்கத்தனங்களையும் கட்டவிழ்த்து விட்டுள்ளது. காங்கோவின் தேசிய நாயகன் லுமும்பாவை படுகொலை செய்து, சட்டப்பூர்வமான காங்கோ அரசை கவிழ்த்துள்ளது. அமெரிக்காவின்

நோக்கம் காங்கோவை கட்டுப்படுத்துவது மட்டுமல்ல. மாறாக ஒட்டுமொத்த ஆப்பிரிக்காவையும் சுற்றி வளைப்பதே யாகும். குறிப்பாக, புதிதாக விடுதலை பெற்றுள்ள ஆப்பிரிக்க நாடுகளை தனது நவ காலனிய சங்கிலிகளால் பிணைப்பதே யாகும்.”

- 1964, நவம்பர் 28- ஆம் நாள், மாவோ வெளியிட்ட “அமெரிக்க ஆக்கிரமிப்புக்கு எதிரான காங்கோ மக்களை ஆதரிக்கும் அறிக்கையிலிருந்து”...

லுமும்பா படுகொலை செய்யப்பட்டும் பொழுது, அவரது வயது 35 மட்டுமே. அவர் படுகொலை செய்யப்பட்ட செய்தி அறிந்ததும், உலகம் முழுவதிலுமுள்ள கோடிக்கணக்கான மக்கள் வேதனையும், அதிர்ச்சியும் அடைந்தனர். சிறிது காலத்தில், ஆட்சிக்கு வந்த மொபுடு, அடுத்த பல பத்தாண்டுகளுக்கு ஈவி ரக்கமின்றி மக்களை ஒடுக்கியும், சொத்துக்களை கொள்ளையடித்தும் ஆட்சி நடத்தினான்.

ஏகாதிபத்தியங்கள் தொடர்ந்து காங்கோவின் வளம் மிகுந்த தாது வளங்களை தமது சுரங்களில் வைத்துக் கொள்ள முயன்றன. அவற்றுக்கிடையிலான சதிகளும், உட்சண்டைகளும், காங்கோவை போரினாலும், பிரிவினையாலும் சிதறுண்ட தேசமாக்கியது. இன்றும் ஒவ்வொரு தரப்பையும் தூண்டி மோத விட்டு, தமது நிழல் யுத்தத்தை ஏகாதிபத்தியங்கள் நிகழ்த்துகின்றன. ஆப்பிரிக்க நாடுகள் இன்னமும் ‘சுதந்திரமான நாடுகள்’ என்றே அறியப்படுகின்றன. ஆனால், அந்நாடுகளின் மக்கள் உண்மையான விடுதலைக்காக காத்திருக்கின்றனர்.

காங்கோவில் நடந்த நிகழ்வுகள், தேச விடுதலையின் அடிப்படையிலான புதிய சமுதாயம் எனும் வெற்றியை சாதிப்பதற்கு, மக்கள் படையும், புரட்சி கரப் பாதையும் இன்றியமையாதவை எனும் உண்மையை உணர்த்துகிறது. இன்று, உலகின் பல்வேறு வகையான மக்களும், அமைப்புகளும், புரட்சியை சாதிக்கவும், தேச விடுதலையை சாதிக்கவும்மான சவால்களை எதிர்கொண்டு நிற்கும் வேளையில், நமக்கு லுமும்பாவின் நாட்கள் ஏகாதிபத்தியம் மற்றும் நவகாலனியத்தின் குரூர அடக்குமுறைகளுக்கு உதாரணமாக விளங்குகின்றன.

ஆதாரம்: <http://kasamaproject.org/2011/01/17/50yearsagotheassassinationoflumumbafricanhopes/>

தமிழாக்கம்: வாணன்

இன்றும் ஒவ்வொரு தரப்பையும் தூண்டி மோத விட்டு, தமது நிழல் யுத்தத்தை ஏகாதிபத்தியங்கள் நிகழ்த்துகின்றன. ஆப்பிரிக்க நாடுகள் இன்னமும் ‘சுதந்திரமான நாடுகள்’ என்றே அறியப்படுகின்றன. ஆனால், அந்நாடுகளின் மக்கள் உண்மையான விடுதலைக்காக காத்திருக்கின்றனர்.

2-ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி

பிரிவு 14,16 மற்றும் 17 ஆகியவற்றிற்கு எதிராகவும் இது இருப்பதால் அரசு அறிவிப்பை நிறுத்தி வைக்க வேண்டும் என்று ஒரு உறுத்துக் கட்டளை மனுவைத் தாக்கல் செய்தார்.

நீதிபதி சூத்திர கருணாவோ பார்ப்பன உறுத்துக் கட்டளைக்கு இணங்க, நீதிமன்ற சுத்தியலால் மனுதர்மத்தை அரைத்து "மத உரிமையில் சமத்துவம் எல்லாம் கிடையாது" என்பதை அரசியலமைப்புச் சட்டம் பிரிவு 25 கூறியிருப்பதால், தடை ஏதும் விதிக்க முடியாது" என்று பார்ப்பனப் பங்கடலை கடைந்து நஞ்சினைக் கக்கியதோடு, பார்ப்பனரல் வாத பெரும்பான்மை மக்களின் சுயமரியாதையையும் தள்ளுபடி செய்து விட்டார். கண்களில் பேதலில்லாமல் கறுப்புத் துணி கட்டிக் கொண்டு போஸ் கொடுக்கும் நீதிமன்றத்தின் யோக்க்யதையும் இதுதான்!

உயர்கல்வி, வேலைவாய்ப்பு போன்ற விசயங்களில் இட ஒதுக்கீடு என்றால், "இது என்ன நியாயம், தகுதி, திறமை அடிப்படையில் இருந்தால்தான் நாடு முன்னேறும். பார்ப்பானாய் பிறந்தது தவிர என்ன பாவம் செய்தோம்!" என்று முகத்தைத் தொங்கப் போட்டுக் கொண்டு பாசாங்கு காட்டும் இந்த சிருமில்லையர்கள், அனைத்து சாதியினரும் தகுதி, திறமை அடிப்படையில் அர்ச்சகராகலாம் என்றால் மட்டும் "அதெப்படி? வர்ணாசிரம தர்மப்படி சூத்திரனுக்கு கருவறை, சாமி சிலை, பிரசாதம் இதுக்கெல்லாம் உரிமையில்லை. வழிவழியா சாதிப்படி நாங்கதான் இருக்கணும், இல்லேன்னா, சாமி செத்துடும் லோகம் அழிஞ்சிடும்" என்று அயோக்கியத்தனம் செய்கிறார்கள்.

"நாமெல்லாம் இந்துக்கள் வாங்க போய் மருதியை இடிச்சிட்டு, நம்பராம பிரானுக்கு கோயில் கட்டலாம்." 'இந்துக்களே ஒன்றுபடுங்கள்' என்று நைச்சியமாய் நம்மை அழைக்கும் இந்த பார்ப்பன வெறியர்கள்தான் இங்கே இருக்கும் கோயிலுக்குள் நாம் சகஜமாய் நுழைந்தால் "டேய்! நீ சூத்திரன் அங்கேயே நிலு! கண்டவாள்ளாம் கருவறைக்குள் வரப்படாது!" என்று பார்ப்பன சாதிவெறியைக் கக்குகிறது. அரசுத் துறையாக இயங்கும் இந்து அறநிலை வத்துறையும் பார்ப்பான் வாய்வழியே வழியும் இந்த சாதிவெறியையே பிரசாதமாய் நக்குகிறது. பார்ப்பன சாதிவெறிக்கு மத உரிமை என்ற பெயரில் பரிவட்டம் கட்ட ஒரு நீதிமன்றம், தீவட்டி பிடிப்பதற்கு ஒரு தி.மு.க. அரசு.

அரசும், நீதிமன்றமும் அவாள் பக்கம் என்பது மறைபொருளின்றி பளிச்செனத் தெரிந்து விட்டது. இனி நாம் மான உணர்ச்சி பக்கமா? இல்லை பார்ப்பானுக்கு அடிமையா? என்பதுதான் கேள்வி! "இது கோயில் சமாச்சாரம், பேசாமல் உண்டியலில் காசைப் போட்டு விட்டு பிரசாதத்தை வாங்கியவுடன் போய் கொண்டே இருக்கலாம்..." என்பதை விட இழிவான அடிமைத்தனம் வேறு இருக்க முடியுமா?

"சூத்திரநாயே! ஒரு வட்டு பிடிக்கக் கூட உனக்கு அனுமதியில்லை. இந்த வட்சணத்தில் உனக்கு அர்ச்சகர் வேலை கேக்குதா?" என்று பகிரங்கமாக இழிவுபடுத்தும் பார்ப்பனக் கொழுப்பை, அநீதியை எதிர்த்துக் கேட்காமல், பார்ப்பான் கையாலேயே தீர்த்தமும், வட்டும் வாங்கித் திண்பவன் தசைப் பிண்டமின்றி வேறென்ன? மான உணர்ச்சியோடு வட்டு தின்ன ஆசைப்படுபவர்கள் போராளும் அந்த மாணவர்களோடு தோள் நிற்பதுதான் ஆண்டவனுக்கே கூட அடுக்கும்.

அருணாசலேஸ்வரர் கருவறைக்குள் மட்டுமல்ல, அடுப்பங்கரைக்குள்ளும் அனுமதி இல்லை!

'சாமி கும்பிடுவது வேறு. அதற்காக மானத்தை இழப்பதா' என்று பெரியார் இதைத்தான் கேட்டார். "பொடி கட்டி பூசி, இரு கை கட்டி, மடி கட்டி பார்ப்பானுக்கு படி கட்டி, படிக்கட்டின் கீழ் நின்று, அவன் கீழ் வாழ்வதா?" என்று பாரதிதாசன் கண்டித்தார்.

கர்ம சிரத்தையோடு தனது கண்களையே பெயர்த்து எடுத்து ஈசனுக்கு வைத்தாலும்... சாதிப்படி கண்ணப்ப நாயனாருக்கு பிரகாரத்தில்தான் சிலை, காமவெறியோடு பெண்களைக் கட்டிப் பிடித்து, சாமி பக்கத்திலேயே சரசமாரும் தேவநாதன்களுக்கோ கருவறைக்குள்ளேயே வீலை. எதையும் பார்க்காமல் கண்ணை மூடிக் கொண்டு சாமி

கும்பிடும் பக்தனே! இதுதான் இந்து மதத்தின் நிலை. அடப்பாவி! ஆண்டவன் சந்திதானத்திலேயே நம்மை இழிவுபடுத்துகிறானே என்பதை யாரால் உணர முடிகிறதோ, அவர்களுக்கு ஆண்டவன் நல்ல புத்தியைக் கொடுத்து விட்டதாக நம்பலாம்.

"தகுந்த அர்ச்சகர் பயிற்சி பெற்றும் உரிய அங்கீகாரம், வேலை கிடைக்கவில்லையே" என்று வெம்பும் அர்ச்சகர் பயிற்சி மாணவர்களே... உங்கள் உதடுகள் இனி மந்திரம் ஜூபிப்பதோடு... மக்களிடம் பார்ப்பன சாதிவெறிக்கெதிரான பிரச்சாரத்தைப் பொழியுடும்... பார்ப்பனக் கறைபட்டு பாயும் போன ஆண்டவன் சிலையை சுயமரியாதை உணர்ச்சியோடு நீங்கள் தொட்டு உயிர்ப்பிக்க... உங்களுக்கு ஆகமப் பயிற்சி மட்டும் போதாது... அரசியல் பயிற்சியும் வேண்டும். ஆலயத் தீண்டாமை மற்றும் மத உரிமைக்காக மக்களைத் திரட்டி அரசை நிர்ப்பந்திக்கும் போராட்ட விதிகளில் இருக்கிறது உங்கள் மந்திரத்தின் வலிமை.

பக்தர்களே! இறையணர்வாளர்களே... யோசித்துப் பாருங்கள். பச்சையான பார்ப்பன சாதிவெறியை, திமிரைக் கண்டிக்காமல் பார்ப்பான் காட்டும் சாதிவெறித் தீபாராதனையை தள்ளி நின்று வேடிக்கை பார்த்து நாம் ஏதோ தப்பு செய்தது போல் கன்னத்தில் போட்டுக் கொள்ளவா நம் தாய் நம்மை பெற்றுப் போட்டாள். நம் பிறப்பை, தாயையே இழிவுபடுத்தும் பார்ப்பனக் கொடுங்கோன்மையை கன்னத்தில் போடும்படி எவனுக்கு உணர்ச்சி உள்ளதோ அவனை எதிர்பார்த்தே கடவுள் கோயிலில் கல்வாய் காத்திருப்பதாகப் படுகிறது எனக்கு! உங்களுக்கு எப்படியோ?

● துரை. சண்முகம்

யாருக்கு அனுப்புவது
என்ற தீர்மானியில்லாமல்
வாழ்த்து அட்டை ஒன்று
வாங்கி விட்டேன் பொங்கலுக்கு.

பத்தாவது படிக்க வழியின்றி
பாதியிலே நிறுத்தி விட்டு
விவசாய வேலை பார்க்கும் பழைய நண்பனுக்கு
அனுப்பலாம் என்று ஆர்வப்படுகையில்...

நகரத்தில் அவன் பத்து மாடிக் கட்டிடத்தில்
வண்ணம் பூசும் வேலைக்கிடையே விழுந்து
புத்தூருக்குப் போய்க் கிடப்பதாய் தகவல்.

கூலி விவசாயி என்ற காலம் முடிந்து
பக்கத்து நகரங்களில் எழும்பும் கட்டிடங்களுக்கு
காவலாளியாகவும்,
அங்கு பொங்கிப் போடும் வேலைக்காரியாகவும்,
வாழ்வு மாறி விட்ட சித்தப்பா, சின்னம்மாவுக்கும்
பொங்கல் வாழ்த்து பொருந்தாததாய்ப் போக
அவர்களுக்கு அனுப்பும் முடிவையும் கைவிட நேர்ந்தது.

பொங்கல் விடுமுறைக்கு ஊருக்கு வரும்
திருப்பூர் அக்காவுக்காவது அனுப்பலாம்
என்று தீர்மானித்த வேளையில்,
போன விடுமுறைக்குப் பிறகே
அவள் போன இடம் தெரியவில்லை
எனத் தாக்கிய சோகம்
என் எண்ணத்தை முடக்கியது.

மாடு, கன்னு வைத்துப் பாடுபட்ட
பால்க்கார மணியண்ணுக்காவது
அனுப்பலாம் என விசாரித்த வேளை,
அவர் ஊரை விட்டே போய்
ரோடு போடும் வேலையில்
ஊர் ஊராய் போவதாய் வந்த சேதியால்
அனுப்ப முடியாமலே போனது.

வேறெங்கும் நகர வழியின்றி
ஊரையே அண்டிக் கிடக்கும்
ஊர்ப் பூசாரி நண்பருக்கே
ஒரு வழியாய் அனுப்பி வைத்தேன்...
ஒரு வாரம் கழித்து திரும்பி வந்த
வாழ்த்து அட்டையில்
தெளிவாக எழுதியிருந்தது இப்படி
"இந்த முகவரியில் தற்போது ஆள் இல்லை."

● துரை. சண்முகம்

வாழ்த்து அட்டை